

ISSN 1644-2237

SGH na wzburzonym morzu,
czyli jak przetrwaliśmy czas pandemii

→ STR. 28

SGH

**REKTOR PIOTR
WACHOWIAK**
Powoli wracamy
do normalności

→ STR. 3

SGH DATA
Wskaźnik Aktywności
Gospodarczej SGH
i Forum Ekonomicznego

→ STR. 20

**DOKTOR EWA
JASTRZĘBSKA**
Każda organizacja
powinna kierować się
wartościami

→ STR. 24

**„TO MY MAMY
TEATR?”**
Teatr Scena
Główna Handlowa

→ STR. 68

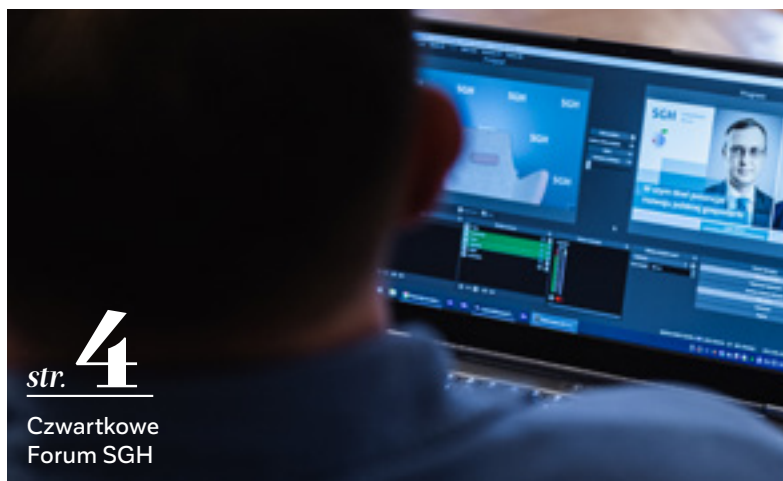
Pracujemy dla zdrowia

Nasz zespół tworzą ludzie, którzy naprawdę lubią ze sobą pracować, chcą razem iść do przodu i spełniać się w zwinnej i otwartej organizacji o solidnych fundamentach.

Obszary, w których możesz się rozwijać to m.in.:

- FINANSE
- KSIĘGOWOŚĆ
- ANALITYKA DANYCH
- STRATEGIA
- ZARZĄDZANIE
W OCHRONIE ZDROWIA
- SPRZEDAŻ
- MARKETING
- PR I KOMUNIKACJA
- HR
- ADMINISTRACJA
- IT

lato 2021

str. **4**

Czwartkowe
Forum SGH

str. **13**

Rektor SGH w Radzie
ds. Planu dla Pracy i Rozwoju

str. **58**

Olimpijczyk
z SGH

LUDZIE I WYDARZENIA

- 3 Święto SGH 2021, czyli powoli wracamy do normalności → PIOTR WACHOWIAK
- 4 Czwartkowe Forum SGH – podsumowanie sezonu → KAMIL FLIG
- 9 SGH i Forum Ekonomiczne zacieśniają współpracę → MAGDALENA ŚWIĘCICKA
- 10 Pierwsze w Polsce studia MBA dla twórców start-upów
- 12 PARP i SGH razem dla przedsiębiorczości
- 13 Rektor SGH powołany do Rady ds. Planu dla Pracy i Rozwoju
- 14 Dobiega końca kadencja Samorządu Studentów SGH → MATEUSZ WANTUŁA
- 15 Nieustannie wspieramy i zwiększamy kompetencje naszych doktorantów! → PATRYCJA SZCZEPAŃSKA
- 16 Kalejdoskop: kwiecień–maj 2021

SGH DATA

- 20 Wskaźnik Aktywności Gospodarczej SGH i Forum Ekonomicznego → KAMIL FLIG

ROZMOWA NUMERU

- 24 Każda organizacja powinna kierować się wartościami – rozmowa z dr Ewą Jastrzębską, rzeczniką etyki SGH → MAGDALENA ŚWIĘCICKA

TEMAT Z OKŁADKI

- 28 SGH na wzburzonym morzu, czyli jak przetrwaliśmy czas pandemii → IZABELA GODLEWSKA
- 54 Cyfrowe oblicze procesów dydaktycznych → MARCIN DĄBROWSKI
- 56 Impuls do wprowadzenia zmian na lepsze → KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, LIDIA TOMASZEWSKA

KONFERENCJE, DEBATY, SPOTKANIA...

- 59 „Rozmowy o przywództwie”
- 40 Forum Gmin na 5! → PAWEŁ BARTOSZCZUK
- 42 Jubileusz Profesora Tomasza Szapiro → MAREK GRUSZCZYŃSKI

str. **28**

Jak przetrwaliśmy
czas pandemii...

Powoli wracamy do normalności. „Gazeta SGH” w wersji drukowanej jest na to kolejnym dowodem. Zastanawiamy się jednak, jaka będzie ta nowa rzeczywistość. Przez cały rok naukowcy z SGH dyskutowali z wybitnymi ekspertami i praktykami z wielu dziedzin biznesu i życia społecznego (str. 4) nad wpływem pandemii nie tylko na gospodarkę, relacje społeczne, zdrowie, ale również na życie naszej wspólnoty akademickiej. Wszyscy chyba są zgodni, że będzie to „nowa normalność”: bardziej cyfrowa (str. 34), bardziej zdalna i – być może – bardziej nam przyjazna, w której nauczycieli doświadczeniem docenimy wartość ludzkiego życia i zdrowia, przyjaźni, bliskości.

Mamy nadzieję, że jesienią studenci i wykładowcy wrócą w mury uczelni, że znów będziemy się spotykać i rozmawiać, dyskutować, spierać się – być może ostro, ale zawsze z szacunkiem, bo takie są zasady obowiązujące wspólnotę SGH (str. 24). Jesteśmy też przekonani, że już zawsze będziemy doceniać pracę tych, którzy często są w naszej społeczności „niewidzialni” (str. 28), a bez których funkcjonowanie przez ostatni rok byłoby praktycznie niemożliwe. Liczymy na to, że tę nową rzeczywistość wykorzystamy jako impuls do wprowadzenia zmian na lepsze (str. 37), jeszcze bardziej dostrzegając w relacjach między członkami naszej społeczności człowieka, a nie tylko wykonywaną przez niego funkcję.

Ta „nowa normalność”, do której wracamy, wymaga od nas jeszcze większego wysiłku, większej odpowiedzialności za siebie i innych (str. 3). Pamiętajmy jednak, że jest to także wyjątkowa okazja, żeby na pewne sprawy spojrzeć inaczej, dać im nowy początek. Nie zmarnujmy tej szansy.

Redakcja

- 43 Współczesne Metody i Praktyki w Ryzyku Kredytowym → DANIEL KASZYŃSKI
- 44 COVID-19 a ryzyko kredytowe
→ MAŁGORZATA IWANICZ-DROZDOWSKA
- 43 EKOsztudent w akcji → PAWEŁ TANIEWSKI

OTWARTA NAUKA

- 46 O otwartej nauce w KRASP → ANNA ANETTA JANOWSKA

JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA

- 48 Kształcenie – relacja między studentem a wykładowcą → JAKUB BRDULAK

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- 51 CEC Warsaw Course Week → NADIYA SKYBA
- 52 Join CEMS Master's in International Management! → GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, ANETA SZYDŁOWSKA
- 54 CEMS MIM 2022/2023 → GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, ANETA SZYDŁOWSKA
- 56 New Business Leaders for a New World
→ KATARZYNA KACPERCZYK

SPORT

- 58 Historia pewnego „Kozaka” → MAGDALENA BRYK
- 60 Szczypiornistki z historycznym srebrem!
→ MAGDALENA BRYK
- 61 Do trzech razy sztuka! → MAGDALENA BRYK

ABSOLWENCI

- 62 Świat zmienia się w zawrotnym tempie...
– rozmowa z Marcinem Tchórzewskim,
założycielem i CEO szkoły IT Coders Lab
→ ANDŻELIKA KUŹNAR, PAWEŁ KASPROWICZ

KARIERA

- 66 Historia (nie)jednego mentora i mentee
→ JUSTYNA KOZERA

WSPÓŁPRACA Z OTOCZENIEM

- 65 Technologia zawsze w parze z wiedzą!
→ KRZYSZTOF KOZŁOWSKI, TOMASZ CHOMICKI,
MAGDALENA OLBORSKA
- 67 Biznes dla edukacji → PATRYCJA DUTKIEWICZ

KULTURA

- 68 „To my mamy teatr?” → PAULINA BURGIEL

HISTORIA

- 72 Strażak → PAWEŁ TANIEWSKI
- 74 Londyńczycy → PAWEŁ TANIEWSKI

KSIAŻKI

- 78 Nowości Oficyny Wydawniczej SGH
→ ELŻBIETA JEDNOROWSKA
- 80 Urok zapomnianych lektur...

gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
Numer 3 (361), lato 2021, ISSN 1644-2237

WYDAWCA

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

ADRES REDAKCJI

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie
Biuro Rektora, Zespół Promocji
al. Niepodległości 162
bud. G, pok. 147
02-554 Warszawa
gazeta.sgh.waw.pl
www.issuu.com/gazetaSGH

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD

RZECZYOBRAZKOWE

KOREKTA

Violetta Kownacka

REDAKCJA

Redaktor naczelny: Jan Andrzej
Nicał (jnicat@sgh.waw.pl)

ZESPÓŁ: Lidia Jastrzębska,
Anna Wdowińska,
Agnieszka Pietrzak-Kirkiewicz,
Małgorzata Chromy (programy
międzynarodowe),
Paweł Tanewski (historia
i tradycje akademickie),
Magdalena Bryk (sport),
Elżbieta Jednorowska (książki)

FOTOGRAFIE

Marcin Flis, Paweł Gołębiowski,
Maciej Górski

DRUK I OPRAWA

Zakłady Graficzne TAURUS
Roszkowscy Sp. z o.o.

Opinie wyrażane w piśmie są
opiniami autorów i nie muszą
odzwierciedlać stanowiska
Szkoły Główniej Handlowej
w Warszawie. Redakcja nie
odpowiada za treść reklam
i materiałów promocyjnych,
przygotowanych przez
firmy. Redakcja zastrzega
sobie prawo do skracania,
adiustowania i redagowania
tekstów, zmiany tytułów oraz
odmowy publikacji tekstów
niezamówionych.
Zapraszamy do współpracy.

Czekamy na Państwa opinie
i uwagi: gazeta@sgh.waw.pl

NAKLAD
2000 egz.

Święto SGH 2021, czyli powoli wracamy do normalności

FOT. ARCHIWUM SGH

Święto SGH zostało ustanowione dla upamiętnienia pierwszego w historii posiedzenia Senatu SGH w dniu 2 kwietnia 1925 r. Obchodzone prawie każdego roku, miało ono – z założenia – w pełni integrować nasze środowisko akademickie. Cel ten wydawał się oczywisty, ale ostatnie wydarzenia związane z pandemią COVID-19 spowodowały, że w 2021 r. nabrał on zupełnie innego wymiaru.

Bez względu na zajmowane stanowiska, tytuły i stopnie naukowe, status, wiek itp. wszyscy niezwykle doceniliśmy wartość ludzkiego życia i zdrowia, przyjaznego kontaktu z drugim człowiekiem oraz potrzebę kontynuowania kształcenia młodego pokolenia. Wiedząc, że czas płynie, zagrożeń raczej nie ubywa, a młodość wciąż rządzi się swoimi prawami, z nadzieją opracowywaliśmy m.in. program tegorocznych obchodów Święta SGH, które stanowi przede wszystkim prawdziwą okazję do wzmocnienia naszych relacji, a także spoglądania z ufnością w przyszłość naszej Alma Mater.

Program obchodów Święta SGH 23 czerwca br. jest niezwykle bogaty i interesujący. Nadal musimy być bardzo ostrożni, aby nie stracić szansy na powrót do normalności. Dobrze pamiętamy, że w marcu 2020 r. – wraz z innymi szkołami wyższymi w Polsce i na świecie – powzięliśmy trudną decyzję o odwołaniu zajęć stacjonarnych. Jako jedna z pierwszych uczelni w naszym kraju podjęliśmy zdecydowane kroki, mające na celu ochronę studentów, doktorantów i pracowników przed zakażeniem koronawirusem. Przeprowadziliśmy sprawną transformację nauki stacjonarnej w zdalną. Nie wolno nam zmarnować tego gigantycznego wysiłku wielu osób, które troszczyły się – i troszczą – o sprawne działanie uczelni w sytuacji nieprzewidywalnych wyzwań.

W dniu Święta SGH tradycyjnie wręczymy dyplomy doktorom i doktorom habilitowanym, posłuchamy koncertu naszego chóru, obejrzymy fragment znakomitego spektaklu „Tajemnica Asterionu” w wykonaniu aktorów Teatru Scena Główna

Handlowa, a jeśli pogoda pozwoli, w Ogrodach Rektorskich SGH będzie można wziąć udział w pokazie multimedialnym „Czego możemy się nauczyć z filmów fabularnych o rynku finansowym” prof. dr. hab. Krzysztofa Borowskiego. Uhonorujemy także naszych pracowników odznaką „Zasłużony dla SGH” oraz absolwentów specjalną nagrodą za osiągnięcia w obszarach nauki i biznesu, którzy od lat wnoszą znaczący wkład w życie społeczno-gospodarcze. Swoje kariery z powodzeniem realizują zarówno w kraju, jak i za granicą. Jesteśmy z nich bardzo dumni!

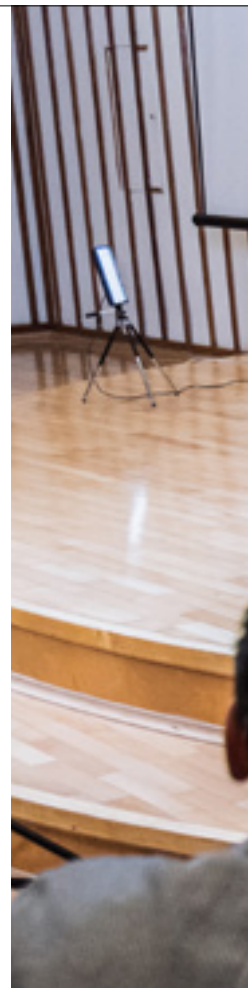
Uczestnictwo w Święcie SGH 2021 przyniesie naszej wspólnocie akademickiej na pewno wiele radości, więc cieszę się bardzo, że będzie to możliwe, oczywiście z zachowaniem zasad bezpieczeństwa epidemicznego. Serdecznie zapraszam więc do udziału w tej pięknej i doniosłej dla nas wszystkich uroczystości!

Myszę, że mimo efektywnego systemu nauki zdalnej jesienią do Auli Spadochronowej i wszystkich innych pomieszczeń uczelni powrócą studenci i wykładowcy. Mam nadzieję, że znów będziemy się spotykać i rozmawiać i z szacunkiem ze sobą dyskutować.

Wszyscy czekamy niecierpliwie na powrót do czasów sprzed pandemii. Pamiętajmy jednak, że będzie to „nowa normalność”, wymagająca od nas jeszcze więcej wysiłku i pracy, większej odpowiedzialności za siebie i innych. Jesteśmy wspólnotą i musimy troszczyć się o wszystkich jej członków. Dlatego apeluję, żeby jak największa część naszej społeczności zaszczerpiła się przeciwko COVID-19, bo to zapewni nam w pełni bezpieczeństwo po powrocie do tradycyjnej nauki, za którą tak tęsknimy.

Bądźmy razem. Bądźmy bezpieczni. Dawajmy dobry przykład. To najlepsza inwestycja w naszą wspólną przyszłość! 🇵🇱

DR HAB. PIOTR WACHOWIAK, prof. SGH, rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

Przygotowania do kolejnego spotkania w ramach Czwartkowego Forum SGH. Tym razem **Paweł Borys**, prezes Zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju, prof. **Piotr Wachowiak**, rektor SGH, oraz **Bartosz Majewski**, dyrektor Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH, rozmawiali o tym, w czym tkwi potencjał rozwoju polskiej gospodarki.

Nagranie spotkania, które odbyło się 10 czerwca br., jest dostępne na: [WWW.YOUTUBE.COM/WARSAWSCHOLOFECONOMICSSGH](https://www.youtube.com/WARSAWSCHOLOFECONOMICSSGH)

Czwartkowe Forum SGH – podsumowanie sezonu

 KAMIL FLIG

W czwartki najważniejsze debaty na tematy gospodarcze są prowadzone w SGH. Wraz z początkiem pandemii powstało Czwartkowe Forum SGH – wspólny projekt Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i Forum Ekonomicznego w Karpaczu. To cykl spotkań on-

line na temat najważniejszych problemów gospodarczych, biznesowych i społecznych w kraju i na świecie. Jego celem jest zarówno zainicjowanie wymiany opinii dotyczących najbardziej istotnych kwestii ekonomicznych pomiędzy przedstawicielami świata nauki i praktyki gospodarczej, jak i omówienie aktualnych trendów i zjawisk gospodarczych, najistotniejszych wyzwań biznesowych oraz ich konsekwencji i skutków z perspektywy: regionu, kraju, poszczególnych branż, przedsiębiorstw, a także gospodarstw domowych.

OPINIOTWÓRCZA SGH

Organizowanie spotkań w ramach Czwartkowego Forum SGH wpisuje się doskonale w niedawno przyjętą strategię uczelni, wskazując na rolę, jaką

odgrywa ona w prowadzeniu debat na najważniejsze tematy gospodarcze, biznesowe oraz społeczne. Konwencją Czwartkowego Forum jest dyskusja z zaproszonym gościem, którego rozmówcą jest zawsze ekspert z SGH. Wśród poruszanych kwestii pojawiają się zagadnienia związane z: prowadzeniem działalności w poszczególnych sektorach, ochroną zdrowia, funkcjonowaniem państwa i jego instytucji oraz istotnymi wyzwaniami stojącymi przed naszą gospodarką. Podczas pierwszego sezonu udało się kilka razy poruszyć tematy rynku pracy, gospodarczych perspektyw Polski czy sytuacji w służbie zdrowia. Naszymi gośćmi byli nie tylko przedstawiciele świata biznesu, ale również osoby piastujące stanowiska w ważnych urządzeniach centralnych i samorządzie.

KONTYNUACJA DOBREJ WSPÓŁPRACY

Genezę powstania formatu Czwartkowego Forum SGH stanowi coraz silniejsza współpraca z Forum Ekonomicznym oraz rozległość tematyki podejmowanej podczas spotkań w Strefie SGH. Czwartkowe Forum jest uzupełnieniem debat prowadzonych we wrześniu ubiegłego roku w Karpaczu, świadcząc o wszechstronności ekspertów z SGH i różnorodności tematów pozostających w ich obszarze zainteresowań. Pomimo trwającej pandemii i braku możliwości organizowania spotkań polemiki w ramach Czwartkowego Forum odbywały się regularnie, gwarantując przestrzeń do rzeczowej i bezstronnej dyskusji pomiędzy ekspertami.

W bezpośrednie przygotowanie cotygodniowych spotkań jest zaangażowany cały zespół Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH. Rozmowy prowadzi dyrektor

FOT. ARCHIWUM SGH/MARCINELIS

CPiTT Bartosz Majewski, natomiast za realizację multimedialną wydarzeń odpowiadają Paweł Gołębiowski i Maciej Górski z Zespołu Promocji. Zapraszanie gości i uzgodnienia co do zakresu poruszanych zagadnień bywają skomplikowane ze względu na krótki czas pomiędzy debatami i dynamicznie zmieniające się okoliczności. Tematy poruszane podczas Czwartkowego Forum SGH stanowią często istotny głos w dyskusji o aktualnym stanie gospodarki, trafiając do mediów i na pierwsze strony portali informacyjnych.

Dziękujemy wszystkim zaangażowanym osobom – zarówno społeczności SGH, jak i naszym partnerom – w przygotowanie tego sezonu Czwartkowego Forum SGH. Zapraszamy do udziału i współpracy przy kolejnych spotkaniach.

KAMIL FLIG, Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH

TEMAT	GOŚĆ	EKSPERT Z SGH	DATA
„Świat po pandemii”	prof. Elżbieta Mączyńska, prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego	prof. Piotr Wachowiak	14.05.2020
„Blokada mobilności podczas pandemii”	Wojciech Szymalski, prezes Fundacji Instytut na rzecz Ekorozwoju	prof. Wojciech Paprocki	21.05.2020
„Wirus niepewności w gospodarce”	Piotr Soroczyński, główny ekonomista Krajowej Izby Gospodarczej	prof. Elżbieta Adamowicz	28.05.2020
„Czy pojedziemy na wakacje?”	Teresa Buczak, p.o. dyrektora Polskiej Organizacji Turystycznej	prof. Magdalena Kachniewska	4.06.2020
„Jak pandemia wpływa na banki i ich klientów?”	dr Mariusz Cholewa, prezes Biura Informacji Kredytowej	prof. Małgorzata Zaleska	18.06.2020
„Jak promować polskie marki i produkty?”	Krzysztof Przybył, prezes Fundacji Polskiego Godła Promocyjnego „Teraz Polska”	prof. Bogdan Mróz	25.06.2020
„Przyszłość polskiej energetyki”	Marcin Roszkowski, Instytut Jagielloński	prof. Grażyna Wojtkowska-Lodej	2.07.2020
„Pandemia a sektor zdrowia”	Anna Rulkiewicz, prezes Zarządu Grupy Lux Med	prof. Piotr Wachowiak	9.07.2020
„Pandemia a sektor pracy”	Piotr Lewandowski, prezes Zarządu Instytutu Badań Strukturalnych	dr Paweł Strzelecki	16.07.2020
„Jak ratować zagrożoną gospodarkę?”	Maciej Witucki, prezydent Konfederacji Lewiatan	prof. Piotr Wachowiak	5.11.2020
„Jak ratować małe i średnie przedsiębiorstwa?”	Adam Abramowicz, rzecznik małych i średnich przedsiębiorców	prof. Jan Klimek	19.11.2020
„Rynki kapitałowe w czasie pandemii: wzrost mimo kryzysu?”	dr Marek Dietl, prezes Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie	prof. Krzysztof Borowski	26.11.2020
„Polski eksport po pandemii”	Grzegorz Słomkowski, wiceprezes Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu	prof. Eliza Przeździecka	3.12.2020
„Jak chronić polskich konsumentów?”	Tomasz Chóśtny, prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	prof. Anna Dąbrowska	10.12.2020
„Czy wciąż warto zakładać start-upy?”	Marcin Seniuk, dyrektor w Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości	prof. Marcin Wojtysiak-Kotlarski	17.12.2020
„Strategie rozwoju polskich przedsiębiorstw”	Ryszard Florek, prezes Fakro Sp. z o.o.	prof. Sylwester Gregorczyk	21.01.2021
„Przyszłość branży budowlanej w Polsce”	Dariusz Blocher, prezes Zarządu Budimex S.A.	prof. Marek Bryx	28.01.2021
„Jak chronić wartość intelektualną przedsiębiorstwa?”	Edyta Demby-Siwek, prezes Urzędu Patentowego RP	dr Mariusz Strojny	4.02.2021
„Handel po lockdownie: nowa normalność czy powrót do starej?”	Marcin Ochnik, prezes Ochnik S.A.	prof. Mikołaj Pindelski	11.02.2021
„Ubezpieczenia społeczne – czas próby”	prof. Gertruda Uścińska, prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych	prof. Marcin Kawiński	18.02.2021
„Wyzwania dla polskiego rynku pracy”	Krzysztof Inglot, prezes Zarządu Personnel Service S.A.	prof. Agnieszka Chłóń-Domińczak	25.02.2021
„Franczyza – bezpieczna opcja biznesowa?”	Adam Manikowski, wiceprezes Zarządu Żabka Polska Sp. z o.o.	dr Marta Ziółkowska	4.03.2021
„Polski system bankowy: optymizm czy ostrożność?”	dr h.c. Krzysztof Pietraszkiewicz, prezes Związku Banków Polskich	prof. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska	11.03.2021
„Globalna pandemia, lokalne rozwiązania”	dr Gustaw Marek Brzezina, marszałek województwa warmińsko-mazurskiego	prof. Ewelina Szczepan-Pietkiewicz	25.03.2021
„Offshore – u progu wiatrowej rewolucji”	Monika Morawiecka, prezes Zarządu PGE Baltica	dr Krzysztof Książkowski	8.04.2021
„Szczepionki – nauka i innowacje w walce z pandemią”	dr n. med. Dorota Hryniewiecka-Firlej, prezes Zarządu Pfiizer Polska Sp. z o.o.	–	22.04.2021
„Ubezpieczenia: czy duży może więcej?”	Marcin Nedwidek, prezes UNIQA Polska S.A.	prof. Adam Śliwiński	28.04.2021
„Zielone obligacje – ekorewolucja na rynku finansowym”	Wojciech Hann, prezes Zarządu BOŚ S.A.	prof. Waldemar Rogowski	6.05.2021
„Zmiany na rynku pracy”	Rafał Woś, dziennikarz i publicysta ekonomiczny	prof. Marzena Fryczyńska	13.05.2021
„Rynki portugalskojęzyczne – potencjał do wykorzystania?”	Wojciech Baczyński, dyrektor Polsko-Portugalskiej Izby Gospodarczej	dr Janina Petelczyc	20.05.2021
„Innowacje kołem zamachowym odbudowy gospodarki”	dr inż. Wojciech Kamieniecki, dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju	prof. Mariusz Radło	27.05.2021
„W czym tkwi potencjał rozwoju polskiej gospodarki”	Paweł Borys, prezes Polskiego Funduszu Rozwoju	prof. Piotr Wachowiak	10.06.2021

Relacje ze wszystkich spotkań są dostępne na stronie internetowej „Gazety SGH” oraz na kanale YouTube uczelni.

ODPOWIEDZI, KTÓRYCH SZUKAMY, SĄ WSZĘDZIE. WYSTARCZY SPOJRZEĆ NA DANE.

Dane mogą dokonać niezwykłych rzeczy. Pomagają chronić ludzi przed nadużyciami, zapewniać im lepsze usługi medyczne i publiczne. Wystarczy zadać właściwe pytanie i sięgnąć po najnowsze rozwiązania analityczne SAS. Wierzymy, że każdy może uczynić świat mądrzejszym, szybszym i bardziej życzliwym, jeśli będzie szukał odpowiedzi w danych. Ciekawość wiedzie do SAS. sas.com/curiosity

Curiosity Forever

Fundacja Instytut Studiów Wschodnich jest niezależną organizacją pozarządową, której misją jest budowanie platformy dialogu, szczególnie na obszarze Europy Środkowo-Wschodniej. Najważniejszym przedsięwzięciem instytutu jest organizowanie od lat Forum Ekonomiczne, stanowiące przestrzeń debaty na temat kluczowych zagadnień gospodarczych, społecznych i kulturalnych. W ciągu 30 lat forum stało się jednym z największych i najbardziej prestiżowych wydarzeń gospodarczych w regionie.

FOT. ARCHIWUM SGH/MARCIN FLIS

SGH i Forum Ekonomiczne zacieśniają współpracę

MAGDALENA ŚWIĘCICKA

W dniu 11 maja 2021 r. rektor SGH prof. Piotr Wachowiak oraz przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego Zygmunt Berdychowski podpisali porozumienie dotyczące wieloletniej i wielopłaszczyznowej współpracy. W ramach zawartego porozumienia strony zobowiązują się do kontynuowania dotychczasowego projektu, przygotowania raportu SGH i Forum Ekonomicznego – corocznego ogólnogospodarczego opracowania naukowego, zestawiającego Polskę na tle krajów Europy Środkowo-Wschodniej, prezentowanego i promowanego podczas Forum

Ekonomicznego. Ekspert SGH byli autorami raportu trzykrotnie – w latach 2018, 2019, 2020. Również w tym roku zaprezentują raport dotyczący wyzwań stojących przed Europą Środkowo-Wschodnią podczas wrześniowego forum w Karpaczu.

– Bardzo się cieszę, że po 4 latach owocnej współpracy podpisaliśmy dziś porozumienie na kolejny okres. Ta umowa spowoduje jeszcze lepszą i ściślejszą współpracę między SGH a Forum Ekonomicznym, co – jestem pewien – zadziała z korzyścią dla odbiorców naszych projektów, w tym najważniejszego – raportu SGH i Forum Ekonomicznego. Od tego roku Szkoła Główna Handlowa w Warszawie będzie głównym partnerem merytorycznym podczas wrześniowego forum. To bardzo dobra wiadomość. Dołożyłmy wszelkich starań, aby Forum Ekonomiczne w Karpaczu również w 2021 r. było gwarantem wymiany aktualnej wiedzy i doświadczeń świata nauki i biznesu – powiedział rektor SGH, prof. Piotr Wachowiak.

FOT. ARCHIWUM SGH

➤ Porozumienie o organizacji Online MBA for Startups podpisali prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH, oraz Jarosław Sroka, członek Zarządu Kulczyk Investments

Pierwsze w Polsce studia MBA dla twórców start-upów

WSPÓLNE
PRZEDSIĘWZIĘCIE
**SGH I KULCZYK
INVESTMENTS**

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie podpisała z Kulczyk Investments porozumienie o organizacji pierwszych w Polsce studiów online MBA, tworzonych specjalnie dla start-upów oraz młodych przedsiębiorców. Wyjątkowa formuła projektu będzie oparta na połączeniu najwyższej klasy wiedzy akademickiej z programem mentorskim InCredibles Sebastian Kulczyka i platformą networkingową. Partnerem studiów jest prestiżowa szkoła biznesu Carlson School of Management przy Uniwersytecie Minnesoty.

Już w czerwcu rusza nabór do pierwszych w Polsce studiów online MBA dla start-upów oraz młodych przedsiębiorców. Informacje na temat studiów znajdują się na stronie www.mbaforstartups.pl

Online MBA for Startups to 2-letnie studia w całości oparte na formule zdalnej, w ramach których uczestnicy wezmą udział w ponad 600-godzinnych zajęciach prowadzonych przez najlepszych pracowników naukowych SGH i uczelni partnerskich programu, a także przedsiębiorców, menedżerów i uznanych praktyków. – Online MBA for Startups to pierwsze w Polsce studia MBA zaprojektowane specjalnie z myślą o twórcach start-upów. Naszym celem jest wspieranie młodych przedsiębiorców poprzez podnoszenie ich konkurencyjności na rynku, wymagającym umiejętności ciągłej adaptacji, podejmowania szybkich decyzji i wykorzystywania najnowszych technologii, a także pokazanie, że nowoczesny biznes musi się opierać na zasadach społecznej odpowiedzialności i zrównoważonego rozwoju – mówił prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH.

Unikalna formuła studiów łączy wiedzę akademicką z doświadczeniem mentorów programu InCredibles, a jednocześnie będzie dla słuchaczy platformą relacyjną, dzięki której będą mogli nawiązać kontakt z przyszłymi partnerami, klientami oraz inwestorami. – W ciągu czterech lat programu mentoringowego InCredibles, którego celem jest wszechstronne wspieranie polskich start-upów, zebraliśmy bezcenną wiedzę. Setki godzin rozmów z liderami młodych firm dały nam wyraźny obraz tego, przed jakimi wyzwaniami stoją oraz jakie mają potrzeby. Dlatego postanowiliśmy zrobić kolejny krok i połączyć nasze doświadczenie z wiedzą akademicką w postaci unikalnego programu MBA, który od podstaw powstał z myślą o młodych przedsiębiorcach – wyjaśnił Sebastian Kulczyk, pomysłodawca InCredibles.

Dla studentów przygotowano 25 bloków programowych, obejmujących praktyczne strony zarządzania firmami we współczesnym, dynamicznie zmieniającym się otoczeniu gospodarczym i społecznym. – W programie Online MBA for Startups łączymy ponad 25-letnie doświadczenie w prowadzeniu praktycznych studiów MBA z kompetencjami w zakresie realizacji zajęć online opartych na interakcjach między uczestnikami. Ten program to przede wszystkim studia przypadków, praktyczna wiedza, wymiana doświadczeń i – co kluczowe – wspaniali mentorzy. Wierzymy, że dzięki niemu będziemy mogli jeszcze lepiej realizować misję SGH i kształtować liderów wśród polskich przedsiębiorców – mówił prof. SGH Rafał Mrówka, dyrektor Biura Programów MBA w SGH.

Online MBA for Startups jest pełnoprawnym, honorowanym na całym świecie programem MBA, a SGH posiada akredytację AMBA (Association of MBAs), która potwierdza najwyższą, zgodną z międzynarodowymi standardami, jakość kształcenia programów MBA. Tylko 2%

FOT. ARCHIWUM SGH

„Ten program to przede wszystkim studia przypadków, praktyczna wiedza, wymiana doświadczeń i – co kluczowe – wspaniali mentorzy.

prof. Rafał Mrówka, dyrektor Biura Programów MBA w SGH

wszystkich uczelni na świecie prowadzących studia MBA posiada tę prestiżową akredytację.

Studia są skierowane do młodych przedsiębiorców wszystkich branż, którzy chcą zdobyć praktyczną wiedzę z zakresu zarządzania, a jednocześnie zyskać unikalną możliwość nawiązania bezpośredniej relacji ze swoimi potencjalnymi partnerami biznesowymi, klientami oraz inwestorami. Zajęcia rozpoczną się w listopadzie i będą prowadzone w językach polskim i angielskim.

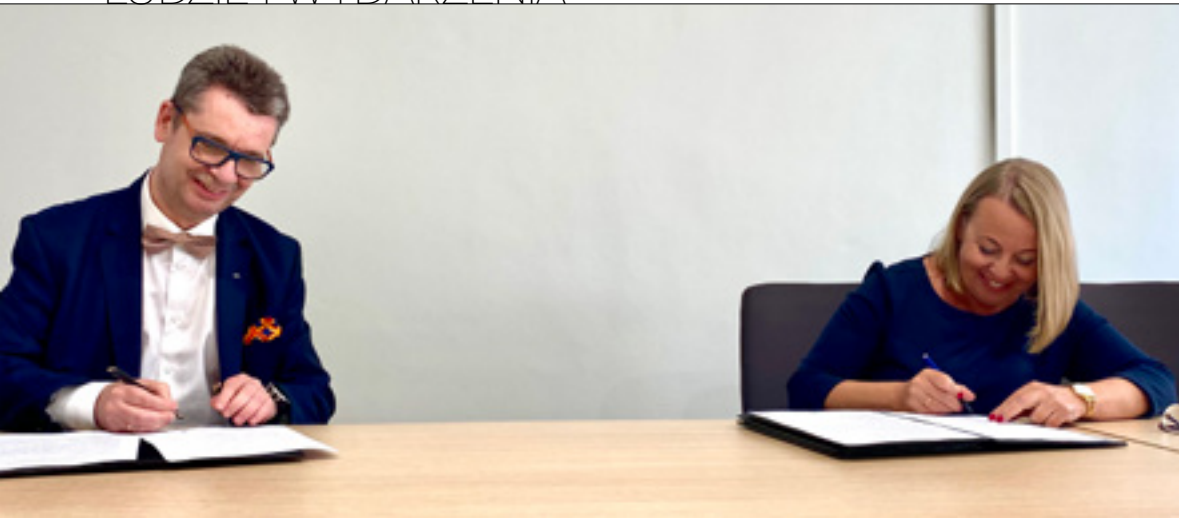
Każdego roku Sebastian Kulczyk proponuje dwa stypendia, z których jedno zostanie przeznaczone dla wybranego finalisty programu mentoringowego InCredibles, a drugie będzie nagrodą w otwartym konkursie organizowanym we współpracy z SGH, którego zasady zostaną ogłoszone wraz z rozpoczęciem naboru już w czerwcu.

Pierwszym studentem Online MBA for Startups będzie Paweł Węgierski, founder i CTO spółki Gamehag, która jest laureatem IV edycji programu InCredibles.

 KULCZYK
INVESTMENTS

 POWERED BY
SEBASTIAN KULCZYK
INCREDIBLES

Sebastian Kulczyk – międzynarodowy inwestor, lider młodego pokolenia polskich przedsiębiorców, aktywnie działający w obszarze nowych technologii. Jest właścicielem i prezesem Kulczyk Investments, międzynarodowej firmy inwestycyjnej z polskimi korzeniami, oraz założycielem Manta Ray, globalnego funduszu venture capital. Jest też inicjatorem InCredibles, organizowanego już po raz piąty prestiżowego programu mentoringowego dla najbardziej innowacyjnych młodych polskich przedsiębiorców. Stworzył również Incredible Inspirations – nowatorską platformę inspiracji, zajmującą się wyzwaniami ludzkości w dobie rewolucji technologicznej.

✦ Małgorzata Oleszczuk, prezes PARP, oraz prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH, podpisali porozumienie o współpracy

FOT. PARP

PARP i SGH razem dla przedsiębiorczości

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości i Szkoła Główna Handlowa w Warszawie podpisały porozumienie o współpracy, obejmujące organizowanie wydarzeń promujących kooperację nauki z biznesem, projekty badawcze dotyczące przedsiębiorczości oraz wspólne działania na rzecz tworzenia programów studiów.

Prezes PARP Małgorzata Oleszczuk i rektor SGH prof. Piotr Wachowiak 10 czerwca br. podpisali porozumienie o współpracy, inicjujące kooperację obu instytucji. Dzięki porozumieniu dorobek naukowy uczelni oraz doświadczenia PARP zostaną wykorzystane do wspierania rozwoju polskich przedsiębiorstw. Strony deklarują chęć wzajemnego dzielenia się swoimi zasobami i potencjałem na potrzeby osiągnięcia tego celu.

Obie instytucje będą ściśle współpracować m.in. w zakresie wykorzystywania wyników badań realizowanych przez uczelnię oraz inicjowania i organizowania nowych tematów badawczych skupionych wokół przedsiębiorczości. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości będzie służyła wsparciem przy wypracowywaniu programów studiów i tematów prac magisterskich. Eksperti PARP wezmą także czynny udział w wydarzeniach SGH, podczas których będą dzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem we wdrażaniu programów pomocowych i wspieraniu innowacyjnych polskich przedsiębiorstw.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości i Szkoła Główna Handlowa w Warszawie będą

Celem działania **Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości** jest realizacja programów rozwoju gospodarki, wspierających: działalność innowacyjną i badawczą małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), rozwój regionalny, wzrost eksportu, rozwój zasobów ludzkich oraz wykorzystywanie nowych technologii w działalności gospodarczej.

wspólnie tworzyć materiały informacyjno-educacyjne dla przedsiębiorców oraz organizować seminaria, konferencje, szkolenia, warsztaty i inne wydarzenia mające na celu promocję współpracy nauki z biznesem, a także łączenie działalności naukowej i przedsiębiorczości oraz wspieranie transferu wiedzy do gospodarki.

– Porozumienie podpisane z SGH jest kolejnym krokiem do zacieśniania relacji między przedsiębiorcami a instytucjami naukowymi. To wiedza naukowa oraz działalność badawczo-rozwojowa są fundamentem innowacyjności, która jest motorem wzrostu gospodarki. Na co dzień w PARP realizujemy działania, które są nakierowane na rozwój gospodarki opartej właśnie na wiedzy, a jednym z naszych celów jest ułatwianie kontaktów i tworzenie powiązań pomiędzy światem gospodarki a światem nauki – mówi Małgorzata Oleszczuk, prezes PARP. – Działalność zarówno SGH, jak i PARP ma wiele wspólnych punktów, w szczególności w kwestiach związanych z realizacją badań w obszarze przedsiębiorczości, wymianą wiedzy, ze zwiększaniem świadomości przedsiębiorców w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i rozwoju przedsiębiorstw. Dzięki tej współpracy będziemy mogli jeszcze skuteczniej upowszechniać wyniki badań wśród instytucji publicznych, instytucji otoczenia biznesu, stowarzyszeń pracodawców i pracowników, a także innych podmiotów działających na rzecz rozwoju przedsiębiorczości – tłumaczy prof. Piotr Wachowiak, rektor SGH.

FOT. ARCHIWUM MRPiT

„Polska może być dynamicznie, sprawnie rozwijającym się państwem, przyjaznym swoim obywatelom tylko wtedy, kiedy jego polityka będzie oparta na wiedzy, a między światem nauki i gospodarki będzie ścisła współpraca.

Jarosław Gowin – wicepremier, minister rozwoju, pracy i technologii

Rektor SGH powołany do Rady ds. Planu dla Pracy i Rozwoju

identyfikowanie i analizowanie zagadnień związanych z realizacją Planu dla Pracy i Rozwoju MRPiT oraz opracowywanie i opiniowanie propozycji rozwiązań merytorycznych, prawnych i organizacyjnych będzie podstawowym zadaniem rady powołanej przez wicepremiera, ministra rozwoju, pracy i technologii Jarosława Gowina.

Nominacje na członka Rady ds. Planu dla Pracy i Rozwoju otrzymały 14 czerwca br. 32 osoby, wśród których są rektorzy czołowych polskich wyższych uczelni, przedstawiciele świata nauki, Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych oraz organizacji reprezentujących przedsiębiorców. Przewodniczącą rady została Anna Budzanowska, b. wiceminister nauki i szkolnictwa wyższego (2019–2020) i wiceminister edukacji i nauki (2021 r.).

Rada będzie organem pomocniczym ministra. Do jej zadań będą należały:

- identyfikowanie i analizowanie zagadnień związanych z realizacją Planu dla Pracy i Rozwoju,
- opracowywanie i opiniowanie propozycji rozwiązań merytorycznych, prawnych i organizacyjnych wpisujących się w Plan dla Pracy i Rozwoju (rada będzie mogła zapraszać na swoje posiedzenia osoby, których kwalifikacje, wiedza lub doświadczenie mogą być przydatne w jej pracach),
- inicjowanie i koordynowanie współpracy z przedstawicielami środowisk istotnych z punktu widzenia realizacji Planu dla Pracy i Rozwoju,
- podejmowanie działań mających na celu popularyzację wiedzy o Planie dla Pracy i Rozwoju.

Opracowany przez Ministerstwo Rozwoju Pracy i Technologii Plan dla Pracy i Rozwoju to jeden z kluczowych projektów w obecnych działaniach resortu. To wielowymiarowa pomoc dla biznesu zmagającego się ze skutkami kryzysu wywołanego pandemią koronawirusa oraz długofalowy system wspierania rozwoju gospodarczego. Chodzi o podejmowanie zdecydowanych działań, które w przyszłości wzmocnią polską gospodarkę, aby była bardziej konkurencyjna i odporna na potencjalne kryzysy.

Plan dla Pracy i Rozwoju to strategia pomocy, obejmująca trzy kluczowe obszary. Poza narzędziami bezpośredniego wsparcia dla przedsiębiorców w bieżącej działalności plan przewiduje pakiet Nowy Kierunek. Inicjatywy ujęte w tym obszarze mają na celu pomoc przedsiębiorcom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji, w dostosowaniu się do aktualnych potrzeb rynku. Na wsparcie mogą liczyć też osoby, które straciły pracę i poszukują odpowiednich szkoleń lub też mają na siebie pomysł i pragną założyć działalność gospodarczą.

Kolejnym filarem w ramach Planu dla Pracy i Rozwoju jest Impuls Rozwojowy. Plan przewiduje wsparcie przedsiębiorców, którzy chcą inwestować i modernizować się. Pobudzenie inwestycji krajowych, eliminacja zbędnej biurokracji, cyfryzacja otoczenia biznesowego, proprzedsiębiorcze regulacje prawne i przyciąganie kapitału zagranicznego do naszego kraju to kluczowe wyzwania w obliczu zmian czekających światową gospodarkę.

Gratulujemy JM Rektorowi powołania do tego prestiżowego grona! 🎉

OPRACOWANIE: AW

Dobiega końca kadencja Samorządu Studentów SGH

 MATEUSZ WANTUŁA

DZIEKUJEMY WSZYSTKIM, KTÓRZY
POŚWIĘCILI SWÓJ CZAS I ENERGIE
NA PRACĘ DLA DOBRA
SPOŁECZNOŚCI SGH

więcej informacji

 www.samorzadsgh.pl
 [samorzadstudentowsgh](https://www.facebook.com/samorzadstudentowsgh)
 [samorzadsgh](https://twitter.com/samorzadsgh)

Wraz ze zbliżającym się końcem roku akademickiego 2020/2021 kończy się kadencja obecnej ekipy Samorządu Studentów SGH. To jeden z takich momentów, kiedy warto podsumować efekty naszych wspólnych działań, przyjrzeć się temu, jak uczelnia i samorząd zmieniły się w tym okresie.

Należy podziękować wszystkim studentom, którzy poświęcili swój czas i energię na pracę dla dobra naszej społeczności akademickiej, władzom uczelni oraz jednostkom działającym w SGH, z którymi – jako samorząd – mieliśmy okazję współpracować. Jest za co dziękować, ponieważ bardzo intensywne wysiłki w ostatnim roku pozwoliły na zrealizowanie aż 14 z 39 deklaracji wyborczych rektora dr hab. Piotra Wachowiaka, prof. SGH, dotyczących jakości kształcenia, lektoratów, życia studenckiego czy infrastruktury uczelnianej. Jednym z najważniejszych wydarzeń w roku akademickim 2020/2021 było również uchwalenie przez Senat Strategii Rozwoju SGH

na Lata 2022–2032 – kluczowego dokumentu dla przyszłości naszej uczelni. Jego realizacja pozwoli podwyższyć i tak bardzo wysokie standardy SGH, a możliwość uczestniczenia w pracach nad tym dokumentem, jako przedstawicieli studentów, jest ważnym i cennym doświadczeniem.

Jednym z kluczowych obszarów działalności naszego samorządu jest współpraca z Forum Uczelni Ekonomicznych (FUE) – komisją branżową Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, która skupia pięć samorządów największych uczelni ekonomicznych w Polsce. Samorząd Studentów SGH również ma swoją przedstawicielkę, funkcję w niej pełni Sylwia Bryła jako wiceprzewodnicząca FUE ds. relacji ze środowiskiem zewnętrznym. Do największych i najbardziej popularnych wśród studentów inicjatyw FUE należą Mosty, Transekonomicz oraz Test Wiedzy Ekonomicznej.

To dobra okazja, żeby poinformować, że po trudnym okresie pandemii i nauki zdalnej samorządy, w tym Samorząd Studentów SGH, zdecydowały się zorganizować Mosty w formie stacjonarnej. Krótka wymiana studentów między miastami jest zaplanowana na początek roku akademickiego 2021/2022. Będzie to również okazja, żeby poczuć tradycyjny klimat studiowania. Projekt jest skierowany do wszystkich osób studiujących w naszej Alma Mater, które chcą poznać innych studentów: z Poznania, Wrocławia, Katowic i Krakowa. Zainteresowanych tą lub każdą inną inicjatywą FUE zachęcam do śledzenia social mediów samorządu.

Chciałbym pogratulować i życzyć powodzenia nowym radnym Samorządu Studentów SGH i senatorom, którzy od końca czerwca br. będą reprezentować całą społeczność studencką uczelni.

MATEUSZ WANTUŁA, przewodniczący Samorządu Studentów SGH

FOT. ELIZA ŚMIERZYŃSKA

Nieustannie wspieramy i zwiększamy kompetencje naszych doktorantów!

PATRYCJA SZCZEPAŃSKA

NOWY SKŁAD RADY SAMORZĄDU DOKTORANTÓW SGH ROZPOCZĄŁ DZIAŁALNOŚĆ

W ybory do Zarządu Samorządu Doktorantów SGH w kadencji 2021/2022 nabrały symbolicznego charakteru, bowiem 8 marca 2021 r., czyli w Dniu Kobiet, wybrano całkowicie kobiecy skład! Do nowego zarządu weszły: mgr Patrycja Szczepańska jako przewodnicząca Samorządu Doktorantów oraz mgr Patrycja Fatyga i mgr Karolina Bolesta jako członkinie zarządu.

W trakcie pierwszych miesięcy funkcjonowania nowego składu Samorządu Doktorantów SGH skupiono się przede wszystkim na koordynacji Funduszu Ruchu Doktoranckiego oraz organizacji warsztatów dla doktorantów. W ramach tego funduszu możliwe jest przyznanie wsparcia finansowego na działalność projektową doktorantów. Wniosek o udzielenie dofinansowania z FRD może być złożony przez każdego doktoranta SGH. Wsparcie finansowe można otrzymać w szczególności na realizację projektów, takich jak organizacja warsztatów dla doktorantów, wydanie publikacji naukowych czy organizacja konferencji naukowych.

Organizowanie warsztatów dla doktorantów jest już wieloletnią tradycją Samorządu Doktorantów SGH. W ostatnich miesiącach największą popularnością cieszył się warsztat „Obrona rozprawy doktorskiej”, który został przeprowadzony

przez dr. hab. inż. Adama Śliwińskiego, prof. SGH. W spotkaniu online, które odbyło się 10 czerwca br., wzięło udział nieco ponad 60 osób! Celem warsztatu była pomoc doktorantom w przygotowaniu do obrony pracy doktorskiej. Omówione zostały zagadnienia związane z autoreferatem, recenzją rozprawy doktorskiej oraz potencjalnymi pytaniami, które mogą zostać zadane w trakcie obrony. Spotkanie zakończyło się sekcją Q&A.

Aktualnie praca Samorządu Doktorantów SGH skupia się na poszerzeniu oferty warsztatów podnoszących kompetencje doktorantów. Z uwagi na pandemię wszystkie spotkania są realizowane jedynie w formie online. Rozpoczęto również pracę nad ponownym wdrażaniem flagowych projektów Samorządu Doktorantów SGH, takich jak organizacja konferencji naukowej i wydanie (piątej już!) monografii pokonferencyjnej.

Ze względu na funkcjonujące obostrzenia związane z pandemią koronawirusa Samorząd Doktorantów SGH nie organizuje obecnie żadnych spotkań integracyjnych. Mamy jednak nadzieję, że wkrótce będziemy mogli ponownie się spotkać w murach naszej uczelni. Jeśli tylko będzie to możliwe, z chęcią zorganizujemy różnego rodzaju spotkania dla naszych doktorantów. 📖

PATRYCJA SZCZEPAŃSKA, przewodnicząca Samorządu Doktorantów SGH

Zarząd Samorządu Doktorantów SGH:

- **Patrycja Szczepańska** (Szkoła Doktorska) – przewodnicząca,
- **Patrycja Fatyga** (KES) – członkini zarządu,
- **Karolina Bolesta** (Szkoła Doktorska) – członkini zarządu.

Rada Samorządu Doktorantów SGH:

- **Bartosz Fraszka** (Szkoła Doktorska),
- **Grzegorz Otczyk** (KZiF),
- **Jakub Zaleski** (KZiF),
- **Karolina Bolesta** (Szkoła Doktorska),
- **Katarzyna Dembowska** (KNoP),
- **Klara Życka** (Szkoła Doktorska),
- **Krystyna Kacprowska** (Szkoła Doktorska),
- **Patrycja Fatyga** (KES),
- **Patrycja Szczepańska** (Szkoła Doktorska),
- **Przemysław Brzuszcak** (KNoP),
- **Włodzimierz Petryk** (KAE),
- **Żaneta Czyżniewska** (Szkoła Doktorska).

KWIECIEŃ

4

PROFESOR MAŁGORZATA IWANICZ-DROZDOWSKA W „INTERNATIONAL JOURNAL OF EMERGING MARKETS”

Prof. dr hab. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska w kwietniu 2021 r. objęła stanowisko Senior Editor w prestiżowym międzynarodowym czasopiśmie „International Journal of Emerging Markets” (IJoEM). Publikuje ono wyniki badań teoretycznych i empirycznych na temat rynków wschodzących, koncentrując się na różnych dziedzinach (ekonomia, finanse, marketing i zarządzanie) również z perspektywy międzynarodowej.

14

LAUREACI OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU LINII LOTNICZYCH LOT

W I Ogólnopolskim Konkursie LOT na najlepszą pracę dyplomową o tematyce dotyczącej lotnictwa pasażerskiego i transportowego 2. miejsce w kategorii prac licencjackich/inżynierskich zajął Rafał Rusak za „Wykorzystanie metody Data Envelopment Analysis w ocenie efektywności amerykańskich i europejskich tradycyjnych linii lotniczych”. Promotorem nagrodzonej pracy był dr hab. Michał Jakubczyk, prof. SGH. Natomiast wyróżnienie w kategorii prac magisterskich otrzymał Mateusz Zawadzki za „Analizę czynników rynkowych, szans i zagrożeń dla rozwoju usług logistycznych w polskich terminalach cargo lotniczego”. Promotorem był dr Paweł Zagrajek.

Konkurs był organizowany dla absolwentów wszystkich uczelni studiów I i II stopnia w Polsce, którzy obronili prace dyplomowe w roku akademickim 2019/2020. W rywalizacji wzięło udział 96 prac – 54 rozprawy magisterskie oraz 42 prace inżynierskie i licencjackie.

20

WSPÓLNIE NA RZECZ EDUKACJI EKONOMICZNEJ MŁODZIEŻY

Technikum Ekonomiczne nr 8 w Warszawie i SGH podpisały list intencyjny, w którym wyraziły wolę współpracy na rzecz rozwoju i edukacji młodzieży, propagowania wiedzy ekonomicznej oraz przygotowywania kadr na potrzeby polskiej nauki, gospodarki i społeczeństwa. Rektor SGH prof. Piotr Wachowiak i dyrektor warszawskiego Technikum Ekonomicznego nr 8 dr Małgorzata Plichcińska w porozumieniu zobowiązują się do wymiany wiedzy i doświadczeń, które przyczynią się do popularyzacji nauki i podejmowania działań edukacyjnych, wzmocnienia współpracy środowiska naukowego ze szkołą, a także wzajemnej promocji. Świadkiem podpisania listu intencyjnego był Rafał Miastowski, burmistrz Dzielnicy Mokotów.

Czytaj więcej na → gazeta.sgh.waw.pl

16

PROFESOR PIOTR PŁOSZAJSKI LIDERM CYFRYZACJI SEKTORA BANKOWEGO

Podczas VI Kongresu Forum Technologii Bankowych nagrodę Lidera Cyfryzacji Sektora Bankowego 2021 – z rąk Włodzimierza Kicińskiego, wiceprezesa ZBP – otrzymał dr hab. Piotr Płoszajski, prof. SGH. Nagroda Lidera Cyfryzacji jest przyznawana przez Kapitułę Kongresu Forum Technologii Bankowych za wyjątkowe osiągnięcia w obszarze łączenia sektorów bankowego i technologicznego, które wpływają na cyfryzację bankowości w Polsce.

20

DOKTOR EWA JASTRZĘBSKA RZECZNICZKĄ ETYKI SGH

Na podstawie uzyskanych wyników głosowania, które odbyło się 20 kwietnia br., Komisja ds. Wyboru Rzecznika Etyki Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie ogłosiła, że rzeczniką etyki SGH została dr Ewa Jastrzębska.

Czytaj więcej → str. 24.

28

PARTNERSTWO Z FIRMĄ SAS INSTITUTE POLSKA

Firma SAS Institute Polska jest niekwestionowanym liderem polskiego rynku analityki i AI, wierzącym, że ciekawość jest motorem postępu ludzkości. Dołączenie do Klubu Partnerów SGH to przypieczętowanie dotychczasowej wieloletniej współpracy oraz otwarcie nowego obszaru działań w ramach klubu. Obecny prezes – Michał Pieprzny to absolwent kierunku Zarządzanie Finansami Międzynarodowymi SGH. Mamy zatem kolejny wymiar zacieśniania relacji oraz współpracy na rzecz naszych przyszłych absolwentów poprzez wkład w rozwój oferty dydaktycznej i wielu innych inicjatyw rozwojowych.

28

STRATEGIA ROZWOJU SGH 2022–2032

Senat SGH przyjął uchwałę w sprawie strategii rozwoju uczelni na lata 2022–2032. Dokument ten jest zwińczeniem kilkumiesięcznej intensywnej pracy wielu osób, ale przede wszystkim początkiem długiej drogi.

Czytaj więcej → „Gazeta SGH” 2021, wiosna.

30

LAUREACI KONKURSU O NAGRODĘ PREZESA NBP 2020 ZA NAJLEPSZY ARTYKUŁ

Prof. dr hab. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska, prof. dr hab. Bartosz Witkowski oraz prof. Santiago Carbó Valverde zostali laureatami II nagrody w Konkursie Prezesa Narodowego Banku Polskiego za najlepszy artykuł opublikowany na łamach czasopisma naukowego „Bank i Kredyt”. Artykuł *When in Rome, do as Romans. Similarities of banks performance drivers in CESEE* ukazał się w „Bank i Kredyt” 2021, nr 51.

25

BIEG SGH DLA WOJTKA

Bieg SGH to aktualnie największy bieg uliczny w Polsce, organizowany przez studentów. W tym roku można było pobic na trzech dystansach: 5 i 10 km dla dorosłych oraz 1 km dla dzieci. Zmagania sportowe trwały bardzo długo, bo w dniach 25 kwietnia–16 maja. Niestety, ze względu na wybuch pandemii COVID-19 bieg, w dużej mierze, musieliśmy przenieść w przestrzeń online.

Mimo ograniczeń nie zapomnieliśmy o najważniejszym, czyli o tym, że wszystkich nas łączy wspólny cel – pomoc Wojtusiowi. Na maluszka zebrano rekordową kwotę 42 000 zł! Zebrane pieniądze zostały przekazane na zakup wózka elektrycznego dla małego Wojtka, który boryka się z wrodzoną łamliwością kości, aby mógł poruszać się w pełni samodzielnie w terenie otwartym, gdzie niewielkie wzniesienie lub nierówna nawierzchnia nie będzie stanowiła już problemu. Ogromne podziękowania dla wszystkich darczyńców!

MAJ

3

ZNAMY ZWYCIĘZCÓW 15. PLEBISCYTU „INSPIRACJA ROKU”

„Inspiracja Roku” to plebiscyt organizowany od 2006 r. przez Stowarzyszenie Akademickie „Mag-Press”. Celem jest nagrodzenie tych nauczycieli akademickich, którzy najskuteczniej – zdaniem studentów – zachęcali ich do dalszego rozwoju i zdobywania wiedzy. Zwycięzcą „Inspiracji Roku 2021” w kategorii „studium licencjackie” został dr hab. Andrzej Zawistowski, prof. SGH. Drugie miejsce zajął dr Jakub Sawulski, a trzecie, *ex aequo*, przypadło dr. Łukaszowi Pawelcowi i dr Justynie Winnickiej. W kategorii „studium magisterskie” zwyciężył dr hab. Andrzej Torój, prof. SGH, na drugim miejscu znalazł się dr Czesław Martysz, a na trzecim – prof. dr hab. Bogdan Mróz.

NAUKOWCY SGH Z GRANTAMI NARODOWEGO CENTRUM NAUKI

W tegorocznej edycji konkursów NCN dofinansowanie otrzymały: 1) dwa projekty badaczy z SGH: „Smart cities: modelowanie, indeksacja i analiza konkurencyjności inteligentnego miasta” (kierownik projektu: dr hab. Anna Visvizi, prof. SGH); „Gospodarstwa domowe w czasach koronawirusa. Praca zawodowa, edukacja i wsparcie w warunkach niepewności” (kierownik projektu: prof. dr hab. Piotr Błędowski); oraz 2) dwa konsorcja, w skład których weszła nasza uczelnia: Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH (lider) oraz Kolegium Ekonomii, Finansów i Prawa Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie – „Dynamika gazu ziemnego w kontekście transformacji sektora energetycznego” (kierownik projektu: dr hab. Michał Rubaszek, prof. SGH); Kolegium Gospodarki Światowej SGH (lider) oraz Wydział Psychologii Uniwersytetu Warszawskiego – „Behawioralne błędy w zarządzaniu ryzykiem korporacyjnym oraz decyzjach inwestycyjnych w dobie pandemii COVID-19 i ich wpływ na wybrane wskaźniki makroekonomiczne w Polsce” (kierownik projektu: prof. dr hab. Adam Szyszka, SGH).

14

PROFESOR DOMINIK JAN GAJEWSKI W PAŃSTWOWEJ KOMISJI EGZAMINACYJNEJ DO SPRAW DORADZTWA PODATKOWEGO

Minister Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej powołał dr. hab. Dominika Jana Gajewskiego, prof. SGH, na członka Państwowej Komisji Egzaminacyjnej do Spraw Doradztwa Podatkowego. Domi-

nik Jan Gajewski jest kierownikiem Zakładu Prawa Podatkowego w KES oraz Centrum Analiz i Studiów Podatkowych SGH, sędzią Naczelnego Sądu Administracyjnego, redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „Analizy i Studia CASP”, autorem ponad 200 recenzowanych publikacji naukowych (w tym siedmiu monografii) z zakresu międzynarodowego i krajowego prawa podatkowego.

NAUKOWCY SGH W GRUPACH ROBOCZYCH W PROCESIE BOŁOŃSKIM

Decyzją Ministra Edukacji i Nauki naukowcy z SGH będą przedstawicielami resortu w grupach roboczych i tzw. Peer Support Group w Procesie Bolońskim. Przedstawicielem *pro bono* Polski w grupie roboczej monitorującej wdrażanie systemu ram kwalifikacji oraz systemu ECTS (na poziomie rozwiązań krajowych) został dr Jacek Lewicki. Profesor Jakub Brdulak będzie przedstawicielem zespołu, który monitoruje wdrażanie europejskich wytycznych dla zapewniania jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym oraz zajmuje się kwestią podejścia do akredytacji np. studiów wspólnych.

23

STUDENCI SGH FINALISTAMI STUDENCKIEGO NOBELA 2021

W tegorocznej, 12. edycji konkursu Studencki Nobel, który jest organizowany przez Ministerstwo Edukacji i Nauki oraz Niezależne Stowarzyszenie Studentów, nagrodę w kategorii „dziennikarstwo i literatura” otrzymali mgr Krystyna Kacprowska i mgr Krzysztof Kutwa. W tej kategorii nagrodę przyznano 10 najlepszym studentom z całej Polski, którzy wyróżniają się spektakularnymi osiągnięciami w świecie nauki.

25

ROZSTRZYGNIECIE KONKURSU BFG

Jury Konkursu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na najlepsze prace licencjackie, magisterskie i doktorskie z zakresu problematyki stabilności systemu finansowego, obronione w 2020 r., postanowiło przyznać nagrodę Tomaszowi Jurze za „Kredyty waloryzowane do franka szwajcarskiego a ryzyko systemowe w polskim sektorze bankowym”. Praca została napisana pod kierunkiem dr Magdaleny Kozińskiej z Instytutu Bankowości SGH.

PROFESOR EMIL BUKŁAHA W IPMA TASK FORCE CERTIFICATION GLOBAL

Profesor Emil Bukłaha dołączył do zespołu IPMA Task Force Certification Global, który (z ramienia International Project Management Association – IPMA) będzie odpowiadał za

przegląd obecnych, propozycje zmian i opracowanie strategii wdrożenia nowych procedur i zasad dotyczących globalnego systemu certyfikacji kompetencji projektowych, opartego na modelu *IPMA Project Excellence Baseline*.

NOWA FIRMA W KLUBIE PARTNERÓW SGH

Lindt & Sprüngli (Poland) Sp. z o.o. dołączył do grona partnerów biznesowych uczelni. Firma może się poszczycić wieloletnią tradycją, a swój sukces zawdzięcza pracownikom, stawiając na ich różnorodność i umożliwiając rozwój. Studenci SGH dzięki tej współpracy będą mogli korzystać z międzynarodowych programów oraz czerpać z doświadczeń ekspertów w ramach wspólnych projektów edukacyjnych.

27

DOKTOR MARCIN MIKOŁAJCZYK POWOŁANY NA STANOWISKO ZASTĘPCY PRZEWODNICZĄCEGO KNF

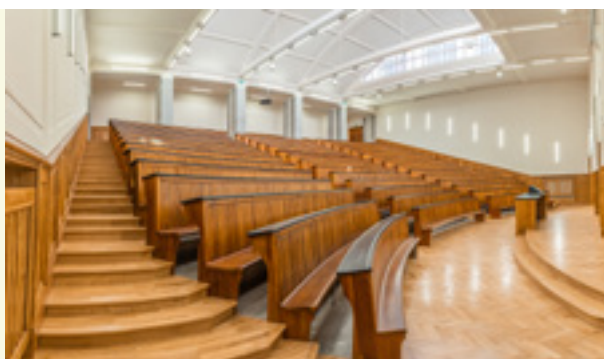
Premier Mateusz Morawiecki powołał dr. Marcina Mikołajczyka na stanowisko zastępcy przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Będzie on odpowiedzialny za nadzór nad Pionem Nadzoru Bankowego. Marcin Mikołajczyk jest pracownikiem naukowym i nauczycielem akademickim Instytutu Bankowości SGH. Posiada stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych. Jest także aktywny w obszarze działalności uczelniowej, pełni funkcje promotora prac licencjackich i magisterskich oraz jest autorem publikacji o tematyce związanej z bankowością i finansami.

29

STUDENCI ZARZĄDZANIA PROJEKTAMI NAJLEPSI W POLSCE

PM Professionals i IPMA Polska, jako jury konkursu IPMA Project Management Championship, przyznało pierwsze miejsce zespołowi SGH w składzie: Mateusz Pawlikowski, Filip Gul, Anna Ślęzak i Natalia Kostrzewa. Zespół będzie reprezentować Polskę podczas Międzynarodowego Finału PMC, który odbędzie się w Belgradzie w dniach 11–12 września 2021 r. Drugi zespół (Paweł Kościński, Marta Kupisz, Magdalena Repeć i Jakub Kania) zajął 3. miejsce, tuż za zespołem Politechniki Śląskiej. Opiekunem obu naszych zespołów jest dr hab. Paweł Wyrozębski, prof. SGH.

REMONTY W DOBIE PANDEMII

Dobiegły końca remonty Auli I i II w Gmachu Głównym SGH. Lśniące i pachnące nowością sale czekają na rozpoczęcie roku akademickiego.

Wskaźnik Aktywności Gospodarczej SGH i Forum Ekonomicznego

 KAMIL FLIG

**CO CZEKA POLSKĄ GOSPODARKĘ
W NAJBLIŻSZYCH 12 MIESIĄCACH?**

W procesie decyzyjnym, zwłaszcza w tak dynamicznie zmieniających się okolicznościach, z jakimi mamy do czynienia, istotne są zweryfikowane przesłanki, wspierające podejmowanie racjonalnych decyzji gospodarczych. Próba odpowiedzi na tę potrzebę jest Wskaźnik Aktywności Gospodarczej, stworzony przez Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii SGH, wskazujący na przyszłe zmiany i panujące trendy w gospodarce.

Eksperti Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i Forum Ekonomicznego wspólnie opracowali Wskaźnik Aktywności Gospodarczej (WAG), przedstawiający, jakim trendom w najbliższych 12 miesiącach będzie podlegać gospodarka w Polsce. Wyniki pierwszej edycji badania zostały zebrane w raporcie, który zawiera m.in. ocenę potencjalnych skutków kryzysu gospodarczego oraz prognozy (dotyczące przychodu, zatrudnienia, inwestycji i eksportu przedsiębiorstw oraz NGOs), dokonane przez respondentów – uczestników Forum Ekonomicznego. Dzięki wskazaniom tych osób było możliwe stworzenie wskaźnika dającego podstawę do szacowania i przewidywania zmian gospodarczych w przyszłości.

W dniu 11 maja br. o godz. 11.00, w Auli Głównej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, odbyła się prezentacja Wskaźnika Aktywności Gospodarczej (edycja: wiosna 2021), połączona z dyskusją o wyzwaniach stojących przed polską gospodarką przy luzowaniu obo-

**Opracowanie Szkoły
Głównej Handlowej
w Warszawie oraz Forum
Ekonomicznego**

Wskaźnik Aktywności
Gospodarczej (WAG)
autorstwa:
dr. Mariusza Strojnego,
Bartosza Majewskiego,
Mirosława Łukasiewicza,
Kamila Fliga,
Martyny Firy,
Brunona Jasica,
Jana Berdychowskiego.

strzeń i powrocie do normalności. Podczas tego spotkania naszą uczelnię reprezentował rektor SGH prof. Piotr Wachowiak. Wydarzenie było również okazją do podpisania porozumienia pomiędzy Szkołą Główną Handlową w Warszawie i Forum Ekonomicznym w Karpaczu, pogłębiającego dotychczasową współpracę merytoryczną i stwarzającego ramy do podejmowania nowych wspólnych projektów. Wyniki badania wskazujące przewidywania biznesu, JST oraz NGOs przedstawił dr Mariusz Strojny (pełnomocnik rektora SGH ds. transferu technologii), a w dyskusji nad głównymi wnioskami udział wzięli Anna Rulkiewicz (prezes Lux Med), Krzysztof Pawiński (prezes Maspex), Zygmunt Berdychowski (przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego).

PROGNOZY WAG DLA POLSKIEJ GOSPODARKI NA NAJBLIŻSZE 12 MIESIĘCY

Wskaźnik Aktywności Gospodarczej Szkoły Głównej Handlowej i Forum Ekonomicznego przedstawia nastroje i opinie co do przyszłej sytuacji gospodarczej przedsiębiorców oraz przedstawicieli sektora non profit w naszym kraju. Opiera się na przewidywaniach w odniesieniu do planowanych zmian w zakresie: przychodów przedsiębiorstw (lub PKB w Polsce – sektor non profit), inwestycji (lub zmian poziomu wydatków konsumpcyjnych – sektor non profit), zatrudnienia (lub poziomu bezrobocia w kraju – sektor non profit) oraz eksportu.

Zmiany tych składowych tworzą syntetyczny wskaźnik WAG, którego przedział wartości zawiera się od -1 do 1. Wartość równą -1 należy interpretować jako przewidywane znaczące pogorszenie się sytuacji gospodarczej w ciągu najbliższych 12 miesięcy, wartość 0 – jako brak zmian sytuacji gospodarczej, natomiast wartość 1 – jako prognozowaną znaczącą poprawę sytuacji.

Obecna wartość WAG wynosi 0,06, co oznacza minimalnie pozytywne nastroje i perspektywę wzrostu gospodarczego w Polsce w ciągu najbliższych 12 miesięcy. Wskaźnik obliczany wyłącznie na podstawie odpowiedzi udzielonych przez przedstawicieli biznesu jest równy 0,13 i wskazuje na bardziej pozytywne nastroje, a zatem poprawę kondycji polskiej gospodarki w ciągu najbliższych miesięcy. Natomiast WAG dla sektora non profit, w skład którego wchodzi jednostki samorządu terytorialnego, organizacje pozarządowe oraz sektor edukacji i kultury, kształtuje się na poziomie ujemnym (-0,06), co świadczy o spodziewanym pogorszeniu sytuacji gospodarczej.

CZEGO OCZEKUJE BIZNES W NAJBLIŻSZYCH 12 MIESIĄCACH?

Przedsiębiorcy i menedżerowie – przedstawiciele środowiska biznesowego, uczestnicy Forum Ekonomicznego – prognozują **utrzymanie przychodów swoich firm na niezmiennym poziomie** w ciągu nadchodzących 12 miesięcy. Takiej odpowiedzi udzielił niemal co drugi ankietowany (45%). Największy optymizm w zakresie przychodów deklarują małe firmy – aż połowa z nich zakłada zdecydowany wzrost sprzedaży.

Interesujące są również dane dotyczące planowanego zatrudnienia. W najbliższych 12 miesiącach aż **35% przedsiębiorców zakłada wzrost zatrudnienia**, 47% utrzyma dotychczasowy poziom, a 18% planuje redukcję miejsc pracy. Zaskakiwać może prognozowany wzrost zatrudnienia w mikroprzedsiębiorstwach – aż 67% z nich deklaruje chęć przyjęcia dodatkowych pracowników w najbliższych 12 miesiącach.

Wskaźnik Aktywności Gospodarczej (WAG)

jest algorytmem pokazującym nastroje i przewidywania uczestników Forum Ekonomicznego odnośnie do kształtowania się kluczowych parametrów ekonomicznych w najbliższych 12 miesiącach.

PROGNOZA WAG NA NAJBLIŻSZE 12 MIESIĘCY

† Badanie zostało przeprowadzone w styczniu i lutym 2021 r., w formie ankiety internetowej na próbie 121 uczestników Forum Ekonomicznego, reprezentujących przedsiębiorstwa oraz sektor non profit

Optymizmem napawają również wyniki dotyczące prognozowanego **eksportu**. Blisko jedna trzecia badanych firm spodziewa się jego wzrostu (31%), a spadku oczekuje 17%. Ponad połowa respondentów deklaruje utrzymanie eksportu na dotychczasowym poziomie.

KIEDY GOSPODARKA WRÓCI DO STANU SPRZED PANDEMII COVID-19?

Według zdecydowanej większości ankietowanych gospodarka wyjdzie z pandemicznego kryzysu najwcześniej w 2022 r. Jedna trzecia badanych jest zdania, że powrót do sytuacji sprzed pandemii jest możliwy dopiero w 2023 r. Większy optymizm widać po stronie biznesu, którego przedstawiciele prognozują, iż powrót do normalności jest możliwy już w pierwszej połowie 2022 r. Wyraźne różnice w prognozach tempa wychodzenia z trwającego kryzysu rysują się również ze względu na wiek. Przedstawiciele najstarszych grup wieku, jako prawdopodobny moment powrotu gospodarki do kondycji sprzed pandemii, wskazują już jesień 2021 r.

DŁUGA LISTA WYZWAŃ DLA POLSKIEJ GOSPODARKI PO PANDEMII

Badanie WAG objęło również analizę wyzwań dla polskiej gospodarki w pięciu kluczowych obszarach, takich jak: gospodarka, opieka zdrowotna, biznes, samorządy oraz edukacja. Zdecydowana większość ankietowanych uczestników Forum Ekonomicznego wskazuje, że największym wyzwaniem jest zapewnienie sprawnej realizacji programu szczepień. Pozwoli to na powrót na dotychczasową ścieżkę wzrostu w wymiarze gospodarczym. „Niektóre sektory bardzo dotkliwie ucierpiały podczas pandemii. Szczególnie dla nich trzeba opracować strategię wyjścia z kryzysu” – mówił rektor SGH prof. Piotr Wachowiak.

Wśród najważniejszych wyzwań w obszarze opieki zdrowotnej znalazły się również poprawa efektywności służby zdrowia i troska o zdrowie psychiczne społeczeństwa: „Żyjemy z chorobami przewlekłymi. Pozostawanie w domu, niemożność dostania się do szpitala czy lekarza spowodowały, że nie rozwiązaliśmy problemów. Cofnęliśmy się o kilka lat” – podsumowała prezes Anna Rulkiewicz.

W obszarze biznesu wyzwaniem będzie utrzymanie i pozyskanie nowych klientów. Nowa rzeczywistość spowodowała również konieczność przyspieszonej cyfryzacji działalności. „Jestem optymistą i zakładam, że po wakacjach będziemy mogli spokojnie prowadzić swoje biznesy” – wyraził nadzieję Zygmunt Berdychowski, przewodniczący Rady Programowej Forum Ekonomicznego.

Dla administracji lokalnej najważniejszym wyzwaniem będzie zachowanie stabilności finansów oraz wykorzystanie środków z Funduszu Odbudowy. Kluczowe będzie również zapewnienie z budżetu centralnego wystarczającego wsparcia dla inwestycji. „Potrzebujemy wydatnej, twardej infrastruktury – dróg, autostrad, linii kolejowych, ale też infrastruktury miękkiej, szerokopasmowego Internetu” – wyliczał Krzysztof Pawiński, prezes koncernu spożywczego Maspex.

Ostatnim obszarem są wyzwania dla edukacji, w przypadku której kluczowe są utrzymanie jakości kształcenia i wypełnienie luki edukacyjnej spowodowanej lockdownem.

Zapraszamy serdecznie do obejrzenia retransmisji całego wydarzenia, która jest dostępna na uczelnianym kanale YouTube.

Rozpocznij swoje **KarieraStory** w @Bank Millennium

rozwój

kariera

sukces

W Banku Millennium masz możliwość rozwoju swoich kompetencji poprzez udział w inspirujących projektach i szkoleniach. Nasz Bank to miejsce dla studentów i absolwentów różnych kierunków studiów – dla osób które chciałyby rozpocząć swoją karierę zawodową w jednostkach w centrali w Warszawie, Gdańsku, Wrocławiu lub w sieci placówek na terenie całej Polski.

Jeśli interesuje Cię praca w takich obszarach jak:

- zarządzanie ryzykiem
- digital/UX/CX
- analiza danych
- IT
- bankowość hipoteczna
- sprzedaż i obsługa Klienta
- marketing
- HR

szczegóły sprawdź na: www.bankmillennium.pl/kariera

Millennium
bank

Każda organizacja powinna kierować się wartościami

Z DR EWĄ JASTRZĘBSKĄ,
RZECZNICZKĄ ETYKI SGH,
ROZMAWIA MAGDALENA ŚWIĘCICKA

Kodeks etyki pracowników Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie został przyjęty uchwałą nr 332 Senatu SGH z dnia 19 grudnia 2018 r. i podpisany przez rektora.

„Wierzę, że każda organizacja powinna kierować się wartościami. Pozwalają one bowiem łatwiej przejść przez kryzysy, które stały się chlebem powszednim naszej codzienności” – tak dr Ewa Jastrzębska przedstawiła swoją kandydaturę w wyborach na rzecznika etyki SGH. Na straży jakich wartości będzie stała rzeczniczka etyki SGH?

Kluczowe wartości SGH to profesjonalizm, współpraca, uczciwość, szacunek i prawda. Przypomnę przy okazji, jak zostały one zdefiniowane przez samych pracowników naszej uczelni: „Profesjonalizm rozumiemy jako oparte na ciągłym rozwoju, wysokiej jakości odpowiedzialne działanie. Współpraca to budowanie dobrych relacji opartych na zaufaniu i wzajemnym wsparciu, aby tworzyć wspólnotę. Uczciwość oznacza transparentne i sprawiedliwe postępowanie, zgodne z powszechnie przyjętymi w społeczeństwie zasadami. Szacunek rozumiemy jako życzliwe, godne i równe traktowanie oraz zachowanie poufności. Prawda to szczere i odważne postępowanie w zgodzie z faktami oraz z zachowaniem obiektywizmu”. Zadaniem rzeczniczki etyki, wspieranej przez komisję etyki, która niebawem zostanie powołana, jest nie tylko stanie na straży tych wartości, ale przede wszystkim ich upowszechnianie, by były wartościami żywymi, na co dzień funkcjonującymi w życiu naszej uczelni. Jak pisał w 2018 r. ówczesny rektor dr hab. Marek Rocki, prof. SGH w liście będącym wstępem do Kodeksu etyki pracowników Szkoły

PODSTAWOWE WARTOŚCI Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

PROFESJONALIZM » rozumiemy jako oparte na ciągłym rozwoju, wysokiej jakości odpowiedzialne działanie.

WSPÓŁPRACA » to budowanie dobrych relacji opartych na zaufaniu i wzajemnym wsparciu, aby tworzyć wspólnotę.

UCZCIWOŚĆ » oznacza transparentne i sprawiedliwe postępowanie zgodne z powszechnie przyjętymi w społeczeństwie zasadami.

SZACUNEK » rozumiemy jako życzliwe, godne i równe traktowanie oraz zachowanie poufności.

PRAWDA » to szczere i odważne postępowanie w zgodzie z faktami oraz z zachowaniem obiektywizmu.

„Wierzę, że każda organizacja powinna kierować się wartościami. Pozwalają one bowiem łatwiej przejść przez kryzysy, które stały się chlebem powszednim naszej codzienności. Jako rzeczniczka etyki chciałabym przyczynić się do tego, aby określone i przyjęte przez nas wartości SGH były respektowane przez wszystkich pracowników i pomagały nam podejmować decyzje.

— dr Ewa Jastrzębska, rzeczniczka etyki SGH

Główniej Handlowej w Warszawie (dalej: Kodeks Etyki SGH), wartości są „(...) kompasem kierującym nas we właściwym kierunku, drogowskazem w podejmowaniu zawodowych decyzji i dokonywaniu właściwych wyborów”. Roy Disney kiedyś powiedział, że człowiekowi nie jest trudno podejmować decyzje, kiedy wie, jakie są jego wartości. Dzięki przestrzeganiu wartości SGH możemy ograniczyć nasze wątpliwości, jak w danej sytuacji postąpić, i mamy pewność, że inni kierują się podobnymi.

Kodeks Etyki SGH to dokument, który został przyjęty i przedstawiony społeczności akademickiej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w grudniu 2018 r. Od publikacji kodeksu minęły ponad dwa lata. Jak bardzo ważne jest promowanie tego dokumentu i wartości, na których się opiera?

Promowanie wartości i Kodeksu Etyki SGH jest fundamentalne. Zostały one wyłonię podczas rocznego procesu, włączającego na każdym kroku pracowników naszej uczelni. Warsztaty i dwie ankiety online miały zapewnić, że powstanie dokument, z którym społeczność SGH będzie się identyfikować. Wybór rzecznika etyki miał stanowić naturalną kontynuację tego procesu. Z różnych powodów stało się tak, że rzeczniczka etyki została wybrana dopiero w kwietniu tego roku. Przypomnienie, co wspólnie wypracowaliśmy jakiś czas temu, i zakorzenienie tego w naszej świadomości jest najważniejszym zadaniem stojącym przed rzeczniczką etyki i komisją etyki. Jest to kluczowe także dlatego, że wartości nie są czymś, co można zmienić z dnia na dzień, wymóc, narzucić. Zakorzenienie wartości wymaga informowania i edukowa-

nia, budowania świadomości, że wartości są, co oznaczają, jak należy je stosować na co dzień, jak wcielać w życie. Aby to ułatwić, nasze kluczowe wartości zostały zdefiniowane, a w Kodeksie Etyki SGH przełożone na zasady postępowania. Na przykład współpraca oznacza, że w naszym postępowaniu „staramy się, mimo różnic światopoglądowych i obyczajowych, skupiać na tym, co nas łączy”. Z kolei szacunek sprawia, że „przeciwdziałamy wszelkim przejawom dyskryminacji, mobbingu i molestowania oraz formom wywierania presji w celu wymuszania zachowań nieakceptowalnych”. Uszczegółowieniem kodeksu jest Poradnik etyki SGH, który pokazuje przykłady konkretnych sytuacji i zasad postępowania. Dobrą praktyką związaną z wartością „prawda” jest „niekrytykowanie się publicznie

Doktor nauk ekonomicznych **Ewa Jastrzębska** jest adiunktem w Katedrze Polityki Publicznej Kolegium Ekonomiczno-Społecznego. Ekspertka i trenerka współpracująca z biznesem i samorządami w zakresie społecznej odpowiedzialności, zarządzania przez wartości, partycypacji społecznej i planowania strategicznego. Autorka ponad kilkudziesięciu publikacji z obszaru społecznej odpowiedzialności organizacji. Członkini Polskiego Stowarzyszenia Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych oraz ministerialnej Grupy Roboczej ds. Społecznej Odpowiedzialności Uczelni. Jurorka konkursu „Pióro odpowiedzialności” oraz konkursu „Raporty Społeczne”. Była wiceprzewodnicząca Komisji Rektorskiej ds. Społecznej Odpowiedzialności SGH oraz była członkini Zespołu ds. Kodeksu Etyki, koordynującego opracowanie Kodeksu etyki pracowników Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

PREAMBUŁA DO KODEKSU ETYKI PRACOWNIKÓW SGH

Od ponad 110 lat kolejne pokolenia pracowników, każdy na swoim stanowisku, budują dobre imię naszej uczelni.

Jej chlubna tradycja stanowi dla nas zobowiązanie do utrzymania wysokiego stopnia profesjonalizmu, współpracy, uczciwości, wzajemnego szacunku i konsekwentnego poszukiwania prawdy.

Kultywowanie tych wartości sprawia, że nasza uczelnia nie tylko staje się przyjaznym miejscem pracy, lecz także przyczynia się do wychowywania studentów, doktorantów i słuchaczy w duchu prawdy, uczciwości, wolności, jak również pracy dla dobra ogółu.

Zarówno symbol naszej uczelni – żagłowiec handlowy – jak i jej nazwa – Szkoła Główna Handlowa w Warszawie – zobowiązują nas również do rozwijania współpracy ze światem biznesu i kierującymi gospodarką dla wspólnego dobra Polski.

My, pracownicy SGH, będziemy kierowali się w swej działalności zawodowej kompasem moralnym, jakim jest przyjęty przez Senat Kodeks etyki pracowników SGH.

i w złych intencjach”. Poradnik etyki jest opracowaniem otwartym, które może być uzupełniane (przez wszystkich pracowników SGH) przykładami sposobów postępowania i dobrymi praktykami z naszej codziennej pracy, do czego bardzo zachęcam. Chodzi o to, byśmy znaleźli tam konkretne wskazówki.

Czy istnieje uniwersalna recepta na krystalicznie etyczne środowisko pracy?

Nie ma krystalicznie etycznego miejsca pracy, ale jest wizja, do której warto dążyć, bo zakorzenione w organizacji wartości scalają ją, zwiększając integrację, lojalność i motywację pracowników, dając im oparcie i pewność w czasach kryzysu. Aby wartości stanowiły fundament naszego codziennego działania, trzeba zbudować świadomość etyczną w tym zakresie. To, w jaki sposób postępujemy na co dzień, zależy bowiem od naszego systemu wartości, poziomu rozwoju moralnego jako jednostki, a także kultury organizacyjnej instytucji, w której pracujemy. Aby zapewnić spójność wartości każdego z nas z wartościami SGH, na naszej uczelni kończymy proces budowania infrastruktury etycznej. Składa się na nią osoba rzeczniczki etyki, która – wraz z przyszłą komisją etyki – odpowiada za: upowszechnianie kodeksu, wspieranie pracowników we wdrażaniu jego postanowień, przeciwdziałanie nieetycznym działaniom i naruszeniom, rozpatrywanie zgłoszeń dotyczących naruszenia kodeksu, monitorowanie wdrażania tego dokumentu, zgłaszanie propozycji jego aktualizacji. W zeszłym roku została przyjęta wewnętrzna polityka antydyskryminacyjna i antymobbingowa, wprowadzona w celu przeciwdziałania przypadkom dyskryminacji, mobbingu oraz molestowania seksualnego w stosunku do pracowników oraz uczestników różnych form kształcenia. W dniu 8 czerwca 2021 r. przyjęliśmy także strategię społecznej odpowiedzialności SGH. W naszej uczelni jest pełnomocnik rektora ds. równego traktowania. Powołani zostali również mediatorzy w sprawach dotyczących pracowników SGH. To wszystko ma zapewnić, że kluczowe wartości SGH będą na uczelni respektowane i przestrzegane.

Jakie cele stawia sobie rzeczniczka etyki SGH?

Jak już wspomniałam, w tej chwili moim podstawowym zadaniem jest upowszechnianie Kodeksu Etyki SGH i budowanie świadomości etycznej poprzez podejmowanie różnorodnych działań informacyjno-edukacyjnych. Pierwszą z podjętych inicjatyw są cykliczne „Rozmowy o etyce”, poświęcone przybliżeniu tej tematyki społeczności naszej uczelni. Pierwsza rozmowa odbyła się 26 maja 2021 r., a moim gościem była prof. Janina Filek, etyczka z Uniwersytetu Eko-

nomicznego w Krakowie, założycielka Polskiego Stowarzyszenia Etyki Biznesu (EBEN Polska), członkini Komisji Komunikacji i Społecznej Odpowiedzialności KRASP. Bardzo ważnym projektem kilku osób – zainicjowanym przez dr hab. Halinę Brdulak, prof. SGH, przewodniczącą Komisji Rektorskiej ds. Społecznej Odpowiedzialności SGH – są szkolenia antydyskryminacyjne i antymobbingowe dla naszych pracowników. Rozpoczną się one jeszcze przed wakacjami, a docelowo mają objąć wszystkich zatrudnionych. Jeszcze w tym roku planuję także szkolenie e-learningowe z zakresu Kodeksu Etyki SGH. W ramach popularyzacji zagadnień dotyczących etyki i jej roli w życiu naszej uczelni mam nadzieję regularnie pojawiać się – wraz z członkami przyszłej komisji etyki – na łamach „Gazety SGH”. O wszystkich tych inicjatywach będzie można przeczytać na stronie internetowej, którą niebawem uruchomimy. Będzie ona poświęcona etyce na naszej uczelni i podpisana pod stronę dotyczącą społecznej odpowiedzialności SGH. Już dziś serdecznie zachęcam do regularnego zaglądania na nią.

W jaki sposób można zgłaszać problemy związane z nieprzestrzeganiem Kodeksu Etyki SGH przez członków społeczności uczelni?

W sytuacji, gdy zostało zauważone zachowanie stanowiące naruszenie Kodeksu Etyki SGH, należy zastosować procedurę trzech kroków, przechodząc do kolejnego kroku, jeżeli wcześniejszy nie rozwiąże problemu. Pierwszy krok to rozmowa z osobą naruszającą zapisy kodeksu, drugi – zgłoszenie naruszenia przełożonemu tej osoby, trzeci – zgłoszenie naruszenia rzeczniczce etyki osobiście (np. na adres rzeczniczka.etyki@sgh.waw.pl) lub anonimowo (skrzynka kontaktowa). Szczególnymi przypadkami naruszeń kodeksu są dyskryminacja, mobbing i molestowanie seksualne. Kwestie te reguluje dokument Wewnętrzna Polityka Antydyskryminacyjna i Antymobbingowa w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, którego rozdział 3 określa procedurę składania zgłoszeń w takich przypadkach, łącznie ze wzorami formularzy zgłoszeń. Procedura ta zostanie także opisana na wspomnianej stronie poświęconej etyce w SGH. Przy okazji chciałabym podkreślić, że żadna osoba, która w dobrej wierze zgłasza naruszenie kodeksu, nie ponosi żadnych konsekwencji z tego tytułu. Żadne działania odwetowe wobec osób informujących o naruszeniu nie będą akceptowane. Wszelkie zgłoszenia będą rozpatrywane z zachowaniem poufności. Na koniec zachęcam wszystkich do kontaktu ze mną, jeśli mają Państwo jakieś pytania lub wątpliwości dotyczące przestrzegania zasad Kodeksu Etyki SGH. 📧

JAK WDRAŻAĆ WARTOŚCI?

Pytania i odpowiedzi

Czym jest Kodeks etyki pracowników SGH, a czym Poradnik etyki SGH?

Kodeks etyki pracowników SGH, zwany dalej kodeksem, wychodzi ponad przepisy prawa i stanowi ich uzupełnienie. Definiuje on kluczowe wartości SGH i przekłada je na zasady postępowania zgodne z zasadami etycznymi.

Poradnik etyki SGH, jako załącznik do *Kodeksu etyki pracowników SGH*, stanowi uszczegółowienie kodeksu – pokazuje przykłady konkretnych sytuacji stosowania wartości i zasad postępowania. Jest on opracowaniem otwartym, które powinno być uzupełniane przykładami zgłaszanymi przez pracowników.

Kogo obowiązuje kodeks?

Wszyscy zatrudnieni w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, niezależnie od zajmowanego stanowiska, powinni przestrzegać kodeksu.

Czy jako przełożony/przełożona mam specjalne powinności związane z kodeksem?

Tak. Szczególna rola przełożonego/przełożonej polega na: reagowaniu na wszelkie informacje wskazujące na naruszenie kodeksu; promowaniu zachowań zgodnych z wartościami i zasadami postępowania określonymi w kodeksie; dawaniu dobrego przykładu innym poprzez przestrzeganie kodeksu.

Kto czuwa nad przestrzeganiem kodeksu?

Rzecznik etyki i komisja etyki, którzy są odpowiedzialni za: upowszechnianie kodeksu, wspieranie pracowników we wdrażaniu postanowień kodeksu, przeciwdziałanie nieetycznym działaniom i naruszeniom, rozpatrywanie zgłoszeń dotyczących naruszenia kodeksu, monitorowanie wdrażania kodeksu, zgłaszanie propozycji aktualizacji kodeksu.

Rzecznik etyki jest wybierany przez pracowników SGH. Komisję etyki powołuje rektor.

Co zrobić, jeżeli mam pytania i wątpliwości dotyczące kodeksu?

Prosimy o zgłoszenie się do przełożonego lub rzecznika etyki osobiście (spotkanie/e-mail) lub anonimowo (skrzynka kontaktowa).

Co zrobić, jeśli mam wątpliwości, jak postąpić?

W takiej sytuacji można się posłużyć poniższymi pytaniami, które ułatwią podjęcie właściwej decyzji: *Czy moje postępowanie jest zgodne z prawem i wewnętrznymi regulacjami? Czy jest ono zgodne z zapisami Kodeksu etyki pracowników SGH i Poradnika etyki SGH? Jak czułbyś/czulałabyś się, gdyby Twoje zachowanie zostało upublicznione? Co pomyślałby/pomyślałaby o nim Twój/Twoja przełożony/przełożona? Czy przyznałbyś/przyznałabyś się do takiego zachowania rodzinie i przyjaciołom? Czy po podjęciu określonej decyzji możesz spać spokojnie, masz czyste sumienie?*

Jeżeli powyższe pytania nie rozwiąły Twoich wątpliwości, jak postąpić, zgłoś się do przełożonego lub rzecznika etyki osobiście (spotkanie/e-mail) lub anonimowo (skrzynka kontaktowa).

Co zrobić w sytuacji, gdy zostało zauważone zachowanie stanowiące naruszenie kodeksu?

Zastosuj procedurę trzech kroków – przejdź do kolejnego kroku, jeżeli wcześniejszy nie rozwiąże Twojego problemu: porozmawiaj z osobą naruszającą zapisy kodeksu; zgłoś naruszenie przełożonemu tej osoby; zgłoś naruszenie rzecznikowi etyki osobiście (spotkanie/e-mail) lub anonimowo (skrzynka kontaktowa).

Czy jeżeli zgłaszam naruszenie kodeksu, mogę się spodziewać jakichś konsekwencji?

Osoba, która w dobrej wierze zgłasza naruszenie kodeksu, nie ponosi żadnych konsekwencji z tego tytułu. Żadne działania odwetowe wobec osób informujących o naruszeniu nie będą akceptowane. Wszelkie zgłoszenia będą rozpatrywane z zachowaniem dyskrecji.

Czy jeśli naruszam kodeks, grożą mi jakieś konsekwencje?

W przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących na naruszenie zasad kodeksu zachowanie takie zostanie poddane ocenie przez rzecznika etyki i komisję etyki.

Gdzie mogę znaleźć Kodeks etyki pracowników SGH i Poradnik etyki SGH?

Kodeks jest dostępny w formie drukowanej, a także na stronie internetowej: www.sgh.waw.pl/kodeks_etyki.

SGH na wzburzonym morzu, czyli jak przetrwaliśmy czas pandemii

 IZABELA GODLEWSKA

Stwierdzenie, że pandemia i jej konsekwencje (praca zdalna, wymuszona izolacja, transkrypcja stacjonarnych metod i form nauczania na elektroniczne) zmieniła nasze życie, brzmi jak banał... Być może jest to ostatni moment na uchwycenie zmiany dokonującej się na naszych oczach, z którą nieomal zżyliśmy się na dobre i na złe od ponad roku. Niewykluczone, że ta zmiana, którą już w jakiś sposób oswoiliśmy niczym nieposkromioną bestię, niedługo stanie się częścią historii, pewnym mniej czy bardziej zamkniętym etapem albo też początkiem nowej, jeszcze nieznanej jakości, u progu której stoimy.

Kryzys pandemiczny nie zatrzymał uczelnianej „fregaty”, sprawnie i pewnie podążającej naprzód. Wręcz unaoczniał, ile niedostrzeganych do tej pory czynników ma wpływ na ten niepoddający się okolicznościom, a czerpiący z nich siłę, konsekwentny kurs w wyznaczonym kierunku. To również pretekst, żeby pokazać pracę ludzi za kulisami, zazwyczaj nie do końca zauważaną w czasach przedpandemicznych, kiedy przestronne korytarze SGH tętnią życiem, kłębią się tłumy studentów, a pracownicy odpowiedzialni za całą uczelnianą aparaturę są jakby mniej widoczni.

KTO Z NAMI PŁYNIE W CZASIE SZTORMU?

Spróbujemy opisać ten moment zawieszenia, ten przez chwilę uchwycony poniekąd rewolucyjny czas, kiedy kończy się pewna epoka, po której nic już nie będzie takie samo. Wyobraźmy sobie zarazem, że podąża za nami kamera i wędruje od jednego miejsca do drugiego, niczym na porywającym początku filmu „Sing”, przywracającego wiarę w siłę marzeń.

Przyjeżdżamy rano do SGH. Cieszymy się, bo wiemy, że w naszej sali okna wychodzące na parking główny są już wypełnione widokiem zieleni, w tym kwitnących kasztanowców. Jednak zanim wejdziemy do budynku G, mija nas żwawo podążający patrol **kierowników serwisu**, a przy bliższym poznaniu już wiadomo, że to sprawny team składający się z administratora budynku i koordynatorki serwisu. Efekty ich troskliwej pieczy nad budynkami są dostrzegalne od samego wejścia (wcześniej, być może, takie rzeczy uchodziły uwadze) – pachnące cytrusami korytarze, wypucowane podłogi, codzinna kontrola dezynfekcji miejsc ogólnie dostępnych. Na koordynatorkę serwisu natknęliśmy się jeszcze kilka razy w ciągu dnia. Dowiemy się od niej m.in., że istnieje precyzyjny grafik dbania o kwiaty w salach pracy zdalnej. Tak samo kilka razy w ciągu dnia spotkamy przedstawiciela **Straży Akademickiej**, zaopatrzonego w rozmaite elektroniczne urządzenia i monitorującego budynek.

Zauważymy też informatyka z **Helpdesku**, którego właściwie dość dobrze znamy, bo zawsze przemierza stałą trasę od swojej siedziby w sali nr 7 w Bibliotece SGH do budynku G lub A, by pomóc nauczycielowi prowadzącemu zajęcia zdalne (np. wtedy, kiedy okazuje się, że ekran z 20 awatarami studenckich twarzy „zamarza” i nieruchomieje). Do Helpdesku można się dodzwonić na dwa sposoby – wybierając przycisk „Helpdesk” na telefonie zainstalowanym na stole w sali wykładowej bądź wybierając nr 22 564 64 64, wpisany do własnej komórki. W obu przypadkach, po błyskawicznej wędrowce przez rozmaite centra-

le, następuje bezpośrednie przekierowanie na telefon konkretnego informatyka, który z budynku B spieszy z pomocą.

Nauczycieli pracujących zdalnie z uczelni nie ma może zbyt wielu, ale chyba jest ich coraz więcej i to nie tylko w zwyczajnych salach wykładowych. Chcąc mieć po prostu komfort i ciszę do pracy z widokiem na zieleń, wolą pracować w tzw. Teams Rooms oraz Flip Room – specjalnie przygotowanych i wyposażonych w najwyższej klasy sprzęt do pracy zdalnej. W pomieszczeniach tych, mając do dyspozycji dwa wielkie ekrany, tablicę interaktywną oraz kamerę podążającą za prowadzącym z różnymi stopniami jego ekspozycji (równocześnie rzutującą tekst/rysunki tworzone na tablicy na jeden z projektorów), nie mają żadnych ograniczeń, zwłaszcza związanych z monitorem. Z kolei dużo bardziej kameralna sala wyposażona w interaktywny flipchart pozwala rzutować rozmaite pliki z komputera na Flip i ponownie z niego na ekran podczas spotkania zdalnego, umożliwiając zaproszenie uczestników do wzięcia udziału w wielowymiarowym doświadczeniu edukacyjnym. W ten sposób można kreatywnie tworzyć na flipchartcie tzw. rolę składającą się z przesuwanych ekranów, do których przykleja się dowolne pliki – zdjęcia, teksty (również na bieżąco znajdowane w Internecie), pisząc na nich kolorowymi pisakami, a nawet flipchartowymi farbami olejnymi. Tak opracowuje się nie-

kończącą się, rozgałęziającą się na wiele stron, nowoczesną notatkę, którą następnie można udostępnić uczestnikom jako plik w formacie pdf.

W takich sytuacjach ponownie nieoceniona okazuje się pomoc **specjalistów z CTiil** oraz **COE**, kiedy praktyka dydaktyczna „wynyka się” gładko przyswojonym teoretycznym formułom. Stanięcie oko w oko samemu z technologią na czas półtoragodzinnych zajęć jest inspirującym wyzwaniem, zachęcającym do nieustannych poszukiwań, kiedy hipernowoczesne sprzęty „odkrywają” swoje niezgłębione dotychczas oblicze. Niestrudzenie w poszukiwaniach tych towarzyszą nam zawsze pracownicy COE, którzy pomagają np. w rozwiązywaniu problemów z dźwiękiem (jak podłączyć równocześnie aparaturę sali do Teamsa, własny laptop, a czasem inne urządzenia przenośne, balansując między najbardziej optymalnymi źródłami dźwięku) lub w prawidłowym wyodrębnieniu, a następnie przyklejeniu plików do flipchartowej rolki, by dało się ją linearnie czytać, bez zakłóceń.

Jak się okazuje, szkolą się nie tylko nauczyciele. Późną wiosną można było być świadkiem wszechstronnych przygotowań Straży Akademickiej do radzenia sobie z różnymi warunkami pogodowymi, np. nagłymi opadami deszczu, stwarzającymi bezpośrednie zagrożenie dla cennych sprzętów umieszczonych na najniższych kondygnacjach uczelnianych bu-

dynków. **Strażnicy** na parkingach rozkładali swoje akcesoria (łącznie z niezbędnym obuwiem i sztoramiakami), niezbędne do strategicznych ćwiczeń przeciwpowodziowych w podziemiach budynku A, i z poczuciem humoru zachęcali zainteresowanych ochotników do współuczestnictwa.

OD TERAZ TYLKO Z NOWĄ NAWIGACJĄ!

Dzień jak co dzień, wydawałoby się, że wciąż to samo. Mając świadomość, że od roku następują zmiany, jednak nie zawsze wyrażamy to *explicite*...

Przeszliśmy długą drogę od 26 marca 2020 r., który był pierwszym oficjalnym dniem zajęć w formie zdalnej na naszej uczelni i wielu innych. Niepokój poznawczy, który zapewne towarzyszył wielu z nas tamtego dnia, można uogólnić w jedną prymarną przyczynę: wszystkich dręczycie pytanie, jak dokonamy skutecznej transpozycji narzędzi i metod nauczania znanych z sytuacji stacjonarnej na narzędzia tzw. kształcenia na odległość. Stosowane dotychczas metodologie ulegały przyspieszonej wielorakiej cyfryzacji. Choć już przed pandemią korzystaliśmy z narzędzi elektronicznych, internetowych i różnych interaktywnych aktywności, wiedzieliśmy, że teraz staną się one wiodącym instrumentarium. Minimalizacja użycia papieru w czasie zajęć zdalnych jeszcze bardziej wyzwoliła i podkreśliła nauczycielską kreatywność. Zachłannie korzystaliśmy z **warsztatów MS Teams**, ucząc się w teorii i praktyce zajęciowej, szybko weryfikującej niemalże wszystkie działania. Zamiast rozdawać papierowe kserówki, edytowaliśmy ze studentami dokument Word „na żywo” – w czasie rzeczywistym. To był jeden ze sposobów radzenia sobie z brakiem fizycznej tablicy. Pisaliśmy na **Whiteboardzie Microsoftu**, czystej stronie w Notesie Zajęć, a czasem nawet podłączaliśmy do komputera tablet graficzny. W miarę upływu czasu nasze nauczanie zdalne stawało się coraz bardziej wyrafinowane. Uczyliśmy się na różne sposoby: ustawiać terminy zakończenia i zamknięcia w zadaniach w Assignments; udoskonalać testy w MS Forms, wzbogacając je o pliki audio i wideo; robić twórcze, inspirujące notatki w Notesie Zajęć; zapraszać studentów do interaktywnej współpracy w tzw. obszarze wspólnym.

Kurs naszej „fregaty”, na której uczyliśmy się my – nauczyciele, zdawał się nie mieć końca. Mieliśmy wrażenie, że coraz bardziej fascynujące wtajemniczenie technologiczne staje się naszym drugim – obok wykładanego przedmiotu – zawodem. Studenci razem z nami odbywali ten „rejs”. Ich prezentacje/projekty/wystąpienia siłą rzeczy coraz bardziej opierały się na interaktywności i multimedialności, co wiązało się z inkorporacją linków do audycji, plików wideo, prowadzących do kolejnych zagadnień hiperlinków. One również cechowały się kolejnym poziomem wtajemniczenia, kiedy uczestnik prezentacji stawał się

jej aktywnym współtwórcą i skanował udostępniony kod QR, który potrzebny był do testu w MS Forms, gdzie – w zależności od wybranej odpowiedzi – otrzymywało się dostęp do innej treści.

W CZASIE SZTORMU LICZY SIĘ NIE TYLKO TECHNOLOGIA...

W tym trudnym czasie dzieliliśmy się doświadczeniami, z każdym tygodniem odkrywaliśmy coraz to nowe intrygujące niuanse aplikacji elektronicznych służących do zdalnego uczenia się, osiągaliliśmy coraz wyższy stopień uszczegółowienia. Choć byliśmy wyizolowani w kontekście pandemicznych restrykcji, stając się współczesnymi „cyfrowymi samotnymi żeglarzami” (przełączającymi się coraz sprawniej między różnymi światami elektronicznymi, spotkaniami, aplikacjami), odkrywaliśmy równocześnie radość z najmniejszych skrawków i okruszków relacji z drugim człowiekiem. Nawiażywaliśmy kontakty, znajomości, przyjaźnie ponad granicami uczelnianych jednostek (biur, działów, centrów, katedr, instytutów), co byłoby – być może – znacznie trudniejsze w niepandemicznej rzeczywistości.

Nasze nauczanie zdalne, na przekór płaskiemu monitorowi komputera, stawało się prawem kolejnego pandemicznego paradoksu coraz bardziej „trójwymiarowe”, oferując nieoczekiwane substytuty stacjonarności i fizycznego kontaktu. Prezentacje tworzone przez studentów nieraz zrywały z przewidywalną konwencją, płaskością ekranu, pozwalały dostrzec skrawek rzeczywistości szerszej niż komputer stojący na biurku, a wpisana w spotkanie online eksterytorialność (brak przypisania do konkretnego miejsca) sprzyjała łączeniu się z dowolnej, nierzadko nadzwyczajnej lokalizacji, zaopatrzonej w internetowe łącze (np. z jachtu podczas obozu sekcji żeglarskiej AZS SGH), co stawało się równocześnie pretekstem do dyskusji o różnorodnych kontekstach pracy zdalnej. Dedykowane sale pracy zdalnej poszerzały definicję spotkania online – studenci odkrywali, że twarz wykładowcy uśmiechającego się do nich z ekranu jest czymś więcej niż tylko awatarem – okazywało się, że jest on istotą cielesną, która przechadza się po sali, ma zindywidualizowany sposób komunikacji i którą można minąć na ulicy czy w parku.

CAŁA NAPRZÓD!

Dobiega końca trzeci semestr nauczania zdalnego, być może ostatni, a może będzie to początek czegoś zupełnie innego – nowej, hybrydowej epoki, w której już nigdy nie zrezygnujemy ze stosowania narzędzi kształcenia na odległość. Już nawet trwają ku temu przymiarki. W sali 226, siedzibie COE, już w kwietniu wykonywano testy sprzętu służącego, *par excellence*, do pracy hybrydowej – profesjonaliści z centrum, w wesołej atmosferze, wraz z ochotnikiem testowali działanie kamery

360 stopni, która roboczo została nazwana „lampą Aladyna” i która przekazuje panoramiczny obraz sali wykładowej na ekrany uczestników spotkania, łączących się zdalnie przez MS Teams.

W ten sposób, wykorzystując połączone działania różnych narzędzi, można prowadzić zajęcia stacjonarnie, będąc fizycznie obecnym w sali wykładowej i równocześnie udostępniając uczestniczącym w nich zdalnie studentom pełny obraz tego pomieszczenia. To poniekąd zbliża nas do zajęć w formie hybrydowej, kiedy łączymy narzędzia online i offline, poszerzając możliwości dwuwymiarowego ekranu i niejako wzbogacając spotkania o pewien ekwiwalent stacjonarności, przestrzenności. „Lampa Aladyna” przypomina równocześnie „gadającą sowę” – głos osoby widocznej na ekranie w spotkaniu Teams wydobywa się niespodziewanie z owej „lampy”, wystylizowanej na głowę sowy ze świdrującymi oczami. Teste żartowali, że mówiący z niej student za karę został zaklęty w dzina.

NA SPOKOJNYCH WODACH...

Zbliża się południe wypełnionego obowiązkami dnia w SGH. Na bardziej opustoszałych teraz korytarzach, wcześniej obleganych przez studentów, łatwiej dostrzec m.in. pracowników administracji czy obsługi technicznej. W porze lunchu personel uczelni rozchodzi się po korytarzach z serwowanym przez bistro „Jajko” jedzeniem na wynos, w charakterystycznych pudełkach – jednym z symboli pandemicznego zamknięcia.

Dobrze nam znane uczelniane miejsca odświeżają swoje nieco inne oblicze. Cały czas działająca Księgarnia SGH, w której można spokojnie

usiąść i w przytulnym miejscu przejrzyć książkę, staje się tłem pierwszej odsłony „Rozmów o przywództwie”. W grudniu ubiegłego roku Czytelnia SGH – ze swoim pięknym sklepieniem, wspartym kolumnami – użytyła gościny uczelnianej bożonarodzeniowej choince. Aula Główna przeobraża się w miejsce hybrydowych spotkań i konferencji transmitowanych na żywo na kanale SGH na YouTube, z kilkoma uczestnikami łączącymi się bezpośrednio z niej z innymi internautami na całym świecie. Tak oto kryzys pandemiczny łączy to, co miejscowe i bliskie, z tym, co globalne i – wydawałoby się – wręcz nieosiągalne, zacieraając geograficzne granice, przenosząc wszystkich w jedną zróżnicowaną, a jednak w jakiś sposób scalającą i łączącą rzeczywistość elektroniczną.

Na niecodziennie pustej (normalnie tętniącej życiem) Auli Spadochronowej odbywa się wieczorem, niemal w ciszy, hipnotyzujący spektakl – przestrzeń zostaje wynajęta ekipie filmowej, która kręci reklamę z udziałem statystów akrobatów, wykorzystując ogromne blejtramy i świetlne labirynty na przenośnych panelach (w dobie pandemii to dodatkowe źródło dochodu dla uczelni). Dobiegają końca remonty, których efektem będą odnowione klatki schodowe, korytarze i sale wykładowe, zyskując nowoczesny, minimalistyczno-elegancki *look*.

CO CZEKA NAS JUTRO?

Tymczasem nasza metaforyczna kamera przeskakuje zza kulis do najważniejszych gabinetów – na biurkach władz uczelni dzwonią telefony,

rozpatruje się „za i przeciw”, podejmuje strategiczne decyzje dotyczące przyszłości. Nie wiemy jeszcze, jaki kształt przybierze semestr jesienią 2021/2022, ale na pewno będzie to nowa jakość, inna normalność, być może spokojniejsza – kontynuacja rewolucji, której od roku jesteśmy świadkami i która tak bardzo zmieniła nasze życie na uczelni.

To, co przed nami, jest tak samo osaczające, a zarazem intrygująco nieznane jak „bestia” zdalnego nauczania, z którą stanęliśmy ponad rok temu. To, co wówczas było niemożliwe, stało się możliwe. Uświadomiliśmy sobie po raz kolejny, że ludzkie umiejętności adaptacyjne są zdumiewające. Nauczanie – doświadczenie tak bardzo „trójwymiarowe”, wsparte o bezpośredni kontakt z drugim człowiekiem i czerpiące z pozawerbalnego bogactwa tego spotkania (gest, wyraz twarzy, mimika) – zostało przeniesione do płaskiego monitora.

Z uporem godnym wilka morskiego podjęliśmy wyzwanie. Wyczarowywaliśmy światy w głowie, poszerzaliśmy spektrum narzędzi elektronicznych, mieszkaliśmy w różnych wirtualnych przestrzeniach, przekraczaliśmy granice geograficzne, a także swoje ograniczenia i słabości. Przekraczaliśmy siebie. Byliśmy w stanie dokonać rzeczy, o które wcześniej siebie nie podejrzewaliśmy. Być może zobaczyliśmy nowego siebie, a teraz – po tej epoce zachwycających odkryć – wrócimy pewnie za jakiś czas do rzeczywistości sprzed pandemii, a jednak zupełnie innej. Po długim, obfitującym w przygody rejsie wyjdziemy w końcu na ląd i zobaczymy, jak wygląda świat po sztormie. Rejsu – niczym nierzeczywistego snu – nie zapomnimy. Wierzymy, że dzięki niemu będziemy bogatsi o pasję uczenia się i pokonywania trudności, o nową przyjaźnię i o ciekawość, co przyniesie jutro.

TAK TRZYMAĆ...

Kończy się kolejny pracowity dzień w SGH. Na korytarz wyjeżdża wszechstronnie sprząająca maszyna. Spośród krążganków 2. piętra brygadistka serwisu, w krótkiej chwili przerwy, monitoruje z uśmiechem swój personel – pracowite, uwijające się po rozległych przestrzeniach uczelni „mrówki”. Pracownik Straży Akademickiej „odbija” tzw. punkty kontrolne podczas kolejnego skrupulatnego obchodu.

Choć korytarze coraz bardziej opustoszałe, wre praca niewidoczna na zewnątrz, ale zapewniająca sprawne funkcjonowanie uczelni – w zaciszach gabinetów, na łączach internetowych, na migających ekranach komputerów...

Pustoszeje parking. Do jutra. 📺

IZABELA GODLEWSKA, Studium Języka Angielskiego, Centrum Nauki Języków Obcych SGH

NIE ZWLEKAJ
I JUŻ
DZIŚ
STAŃ SIĘ
CZĘŚCIĄ
NASZEJ FIRMY

Henkel

Może to właśnie Ty

Henkel
JEST DLA TYCH,
KTÓRZY MIERZĄ WYSOKO

FOT. ARCHIWUM SGH/MACIEJ GÓRSKI

Cyfrowe oblicze procesów dydaktycznych

 MARCIN DĄBROWSKI

DZIAŁANIA WSPIERAJĄCE PROCESY DYDAKTYCZNE W CZASIE PANDEMII

Szybkie przejście na zdalne kształcenie wiązało się z koniecznością: zorganizowania odpowiedniego środowiska, opartego w dużej mierze na MS Teams; uruchomienia przez Centrum Technologii Informatycznych i Infrastruktury (CTiI) 4000 grup zajęć; zapewnienia sprzętu komputerowego w postaci kilkuset laptopów, tabletów graficznych i kamerek internetowych nauczycielom, którzy wyrazili potrzebę takiego wsparcia.

Przez cały okres pandemii są też organizowane seminaria i indywidualne szkolenia zarówno z podstawowych rozwiązań dostępnych w MS Teams i Niezbędniku e-sgh, jak i nowych funkcji, systematycznie pojawiających się w narzędziach

Microsoftu oraz w ramach naszych własnych rozwiązań, projektowanych w Centrum Otwartej Edukacji (COE). Te ostatnie to głównie coraz szersza gama interaktywnych testów online, z powodzeniem wykorzystywanych już podczas sesji egzaminacyjnych.

W sesji zimowej, obok egzaminów ustnych i pisemnych prac zaliczeniowych, równie popularne były właśnie testy online – po tę formę sięgnęło aż 150 nauczycieli, przygotowując ponad 1000 testów, z których łącznie skorzystano 7000 razy. Tak duża skala działania była możliwa dzięki intensywnym pracom COE nad usprawnieniem Niezbędnika e-sgh. Dodatkowo, dzięki współpracy z CTiI środowisko e-sgh zostało przystosowane do obecnych wymagań i skali działania zarówno poprzez zapewnienie odpowiednich serwerów, jak i przeprowadzenie specjalistycznych testów bezpieczeństwa. Co więcej, w najbliższych dniach czeka nas premiera całkowicie odmienionego Niezbędnika – w nowoczesnej szacie graficznej, wzbogaconego o dodatkowe użyteczne funkcje.

Zdalna edukacja to nie tylko odpowiednie systemy i narzędzia online. Część z nauczycieli SGH preferuje prowadzenie zdalnych zajęć z kamпусu. Dla tej grupy przygotowaliśmy trzy specjalne sale – Teams Room (110 i 232/G) oraz Flip Room (213/G). Zastosowane w nich technologie (podążająca kamera, dwa monitory, tablica z con-

tent camera) oraz wystrój eksponujący nasze znaki graficzne pozwalają na profesjonalne prowadzenie spotkań i wzmacnianie wizerunku SGH jako nowoczesnej uczelni. Centrum Otwartej Edukacji – opiekun sal – służy osobom rozpoczynającym pracę w tych pomieszczeniach wsparciem instruktażowym i technicznym. Bardzo serdecznie zachęcam do skorzystania z tej pomocy – z myślą zarówno o prowadzonych zajęciach dydaktycznych, jak i spotkaniach konferencyjnych.

Czas pandemii pomógł w upowszechnieniu form zdalnej edukacji, które pozostaną na dłuższy czas. Wracając do stacjonarnego kształcenia, będziemy równolegle rozwijać aktywności zarówno online, jak i hybrydowe. Na potrzeby tych ostatnich, szczególnie z myślą o studiach podyplomowych, przygotowujemy właśnie pierwsze sale dydaktyczne w budynku C.

W SGH rozwijamy również narzędzia wspierające zajęcia zarówno na kampusie, jak i zdalne – mowa tu o wirtualnych maszynach w chmurze, np. Azure Lab Services czy AWS. W specjalnie przygotowanym przez CTiil środowisku studenci mogą ćwiczyć wykorzystywanie specjalistycznych programów i współpracować w wirtualnych laboratoriach, bez konieczności kupowania licencji czy też instalacji skomplikowanego oprogramowania na własnych komputerach. Przykładem są zajęcia z rachunkowości – z wykorzystaniem programów księgowych lub rozliczających dokumenty ubezpieczeniowe dla ZUS – czy też zajęcia z analizy danych finansowych (np. z zastosowaniem MS Power BI).

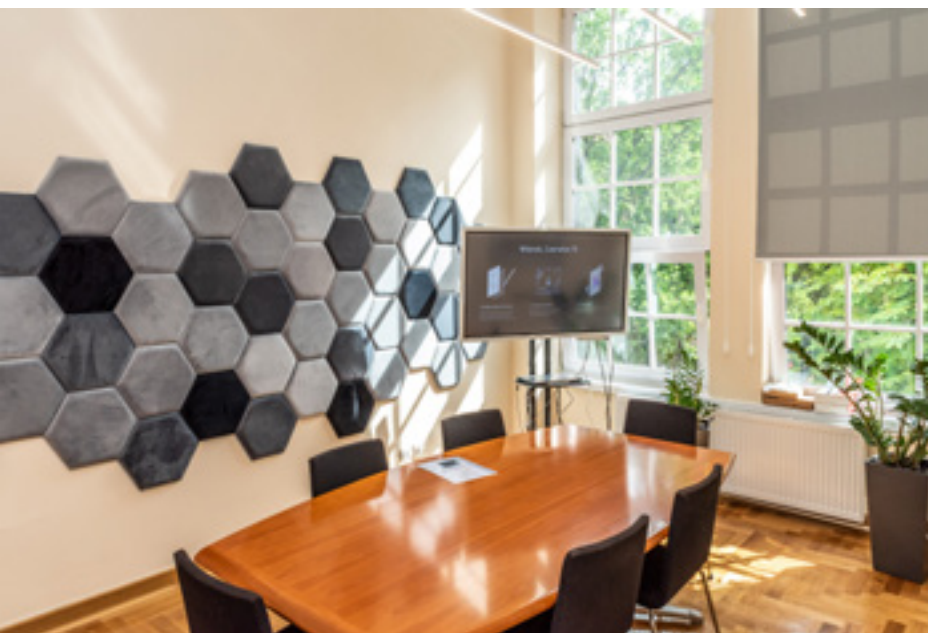
Na zakończenie chciałbym podkreślić, że cyfryzacja wspierająca procesy dydaktyczne to nie tylko środowisko kształcenia zdalnego, które przykuwa ostatnio naszą uwagę. W ostatnim roku uda-

FOT. ARCHIWUM SGH

” *Nauczycieli SGH zapraszamy na seminaria prowadzone przez pracowników Centrum Otwartej Edukacji, umożliwiające poznanie nowych cyfrowych narzędzi, wspierających procesy dydaktyczne.*

—
dr Marcin Dąbrowski, kanclerz SGH

FOT. ARCHIWUM SGH/MACIEJ GÓRSKI

ło się z powodzeniem wdrożyć nowy system obsługi procesu dydaktycznego i pracy dziekanatów (USOS). Przygotowania do zamiany własnych, leciwych już rozwiązań na system stosowany w innych czołowych publicznych uczelniach w Polsce trwały od 2017 r. Ze względu na unikalną organizację procesu dydaktycznego, a także liczbę studentów objętych opieką przez każdy z dziekanatów (na różnorodnych formach i kierunkach studiów), wdrażanie było bardzo złożone i wymagało długotrwałych przygotowań. Dzięki wysiłkom wielu pracowników, w szczególności CTiil, DSL i DSM, nasza uczelnia wspiera organizację studiów (najważniejszego z kluczowych procesów) znacznie stabilniejszym i bezpieczniejszym systemem.

Cyfryzacja procesów dydaktycznych i wspierających to działanie strategiczne i długofalowe. Serdecznie zachęcam do kontaktu i rozmowy o głównych wyzwaniach stojących przed naszą uczelnią w tym obszarze. 📧

—
DR MARCIN DĄBROWSKI, kanclerz SGH

Impuls do wprowadzenia zmian na lepsze

 KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, LIDIA TOMASZEWSKA

CO ZMIENIŁA PANDEMIA W KONTEKŚCIE ADMINISTRACJI UCZELNI?

Zbliżający się koniec roku akademickiego to, z jednej strony, czas rozprężenia (wszak wkrótce wakacje), z drugiej zaś planowania, po letniej przerwie bowiem rozpoczyna się nowy rok akademicki. W tym przypadku wyzwaniem okaże się przewidzenie optymalnej formy prowadzenia zajęć dydaktycznych. Zaniżająca trzecia fala pandemii COVID-19 niewątpliwie kusi, aby zajęcia zaplanować stacjonarnie, jednak wiadomo, że sytuacja może się zmienić, co najpewniej stanie się jesienią. Jest to zarazem doskonały moment do tego, aby przyjrzeć się temu, co pandemia przyniosła uczelniom, i które z tych zmian warto zachować niezależnie od rozwoju wydarzeń.

Działając w Stowarzyszeniu Forum Dziekanatów, od początku pandemii analizujemy to, w jaki sposób wpłynęła ona na uczelnianą administrację. W dwóch obszarach dała uczelniom impuls do wprowadzenia zmian na lepsze. Są to cyfryzacja procesów oraz zmiana postrzegania roli pracowników administracyjnych.

Cyfryzacja jest procesem widocznym gołym okiem – od niemal trzech semestrów budynki wielu uczelni były puste, a zajęcia odbywały się w trybie zdalnym. W zdecydowanej większości studenci i nauczyciele akademicy mieli własne komputery i łącza internetowe, więc zmiana formy nauczania przyszła stosunkowo łatwo. Oczywiście, dotyczy to zajęć, w których taka formuła mogła się sprawdzić. W przypadku zajęć specjalistycznych, np. na uczelniach medycznych, okazało się, że pokazanie studentom nagranych w laboratorium filmów nie zapewniało im wystarczającej wiedzy i umiejętności, zatem sami wykładowcy decydowali się na prowadzenie części zajęć w formie stacjonarnej. Umożliwiło to zresz-

tą szczepienie wszystkich członków społeczności uczelni (nauczycieli akademickich, studentów i pracowników administracji) w grupie „0”.

W przypadku procesów operacyjnych, wspomagających obsługę procesu dydaktycznego i badania naukowe, cyfryzacja okazała się zdecydowanie bardziej skomplikowana. Gros dokumentów było i jest wytwarzanych w formie papierowej. Aby mieć dostęp do akt danego studenta czy danej sprawy, trzeba być na miejscu, w swoim biurze. Cyfryzacja tych procesów odbywała się na uczelniach niekiedy półśrodkami – dokument był procedowany elektronicznie, ale po jakimś czasie należało jednak przyjść i go podpisać. Ciężar uzupełnienia brakujących podpisów spoczywa na pracownikach administracyjnych odpowiednich działów (nawet jeżeli podpis składa nauczyciel akademicki, to jednak sterty dokumentów zalegają w biurach). Niektórych spraw w ogóle nie dało się prowadzić zdalnie ze względu na dominującą formę dokumentacji papierowej (np. sprawy kadrowe, finansowe). W innych przypadkach, nawet gdy dany dokument mógł zostać wytworzony elektronicznie, to i tak należało go wydrukować, ponieważ całość dokumentacji może być prowadzona w formie albo elektronicznej, albo papierowej, a nie mieszanej. Taka sytuacja występuje np. w przypadku dokumentacji przebiegu studiów – z drobnymi wyjątkami nie jest dopuszczalna forma hybrydowa, a żadnej uczelni w Polsce nie udało się wdrożyć w pełni elektronicznej e-teczki studenta. Jednak i w przepisach prawa powszechnie obowiązującego wprowadzono pewne zmiany, np. nie ma obowiązku wymagania od studentów potwierdzenia odbioru legitymacji. Przejście na formę zdalną było mniej problematyczne w obszarze realizacji projektów. Tu zdalna obsługa

większości procesów była stosunkowo łatwa. Nadal dało się wspólnie wypełniać dokumenty, tyle że tym razem przez Teamsy, a bardziej złożone procesy – zobrazować instrukcją lub amatorskim filmikiem. Największą barierę cyfryzacji stanowiły procedowane papierowo umowy cywilnoprawne i rachunki.

Uczelnie radzą sobie z cyfryzacją na różne sposoby. Niektóre zainwestowały w systemy teleinformatyczne i obecnie finalizują prace nad elektronicznym systemem doręczeń decyzji administracyjnych, inne wprowadzają stopniowe zmiany – np. możliwość elektronicznego podpisania ślubowania czy protokołu z obrony pracy dyplomowej. W uczelniach, gdzie dominowały podania składane w formie papierowej, duży nacisk położono na cyfryzację tego procesu – wszak skoro zajęcia odbywają się zdalnie, trudno wymagać od studenta, aby wybierał się specjalnie do dziekanatu po to, by złożyć podanie. Równoległe nastąpiła zmiana mentalna – papier, pieczętki i parafki straciły nieco na znaczeniu. Okazywało się, że wystarczy napisać e-mail i również da się coś załatwić. Oczywiście, nie dotyczy to spraw wymagających z natury rzeczy biurowych atrybutów, ale takich spraw, których sposób procedowania zależał od zwyczaju.

Sposób postrzegania roli pracowników administracyjnych to druga zmiana, którą zaobserwowaaliśmy na wielu uczelniach. W czasie lockdownu okazało się, że to oni zapewniają szkole wyższej możliwość funkcjonowania i w dużej mierze komfort pozostałym członkom wspólnoty akademickiej. Aby nauczyciel mógł prowadzić zajęcia online, wszak potrzebny jest informatyk, który skonfiguruje Teamsa, natomiast aby mógł się odbyć egzamin dyplomowy online, a student uzyskać dyplom w ciągu 30 dni, pracownik dziekanatu musi gromadzić protokoły z obron i wysłać dyplom. Dodatkowo, aby wszyscy umieli wykonać swoje zadania online, pracownicy administracji niejednokrotnie prowadzili szkolenia z obsługi systemów zapewniających realizację podstawowych funkcji.

Po trzech semestrach pandemii nikt nie ma wątpliwości, że uczelnie sprostały wyzwaniu zdalnej edukacji. Pracownicy administracyjni w zdecydowanej większości przypadków stanęli na wysokości zadania. Paradoksalnie nadzwyczajne okoliczności zdalnego funkcjonowania spowodowały, że relacje między pracownikami administracyjnymi i nauczycielami akademickimi stały się bliższe, bardziej bezpośrednie, dotyczyły innych zagadnień niż zwykła uczelniana biurokracja. Nierzadko wiązało się to ze zmianą pozycji tych pierwszych i sposobu postrzegania na uczelni. Stali się widoczniejsi (choć ich praca z natury rzeczy jest niewidoczna) i jeszcze bardziej niezastępowalni. W przypadkach, gdy kierownik danej jednostki administracyjnej sam mógł zor-

” *W dwóch obszarach pandemia dała uczelniom impuls do wprowadzenia zmian na lepsze. Są to cyfryzacja procesów oraz zmiana postrzegania roli pracowników administracyjnych.*

ganizować pracę swojego zespołu, była to dodatkowa okazja, aby dać się poznać jako partner dla władz administracyjnych uczelni, jeśli tak zorganizowane jednostki funkcjonowały sprawnie.

Wydaje się, że i władze różnych uczelni w jeszcze większym stopniu dostrzegły rolę i znaczenie pracowników administracyjnych. Nasze stowarzyszenie nawiązało wiosną współpracę z Konferencją Rektorów Akademickich Szkół Polskich – będziemy wspólnie pracować na rzecz lepszego współdziałania i zrozumienia pomiędzy nauczycielami akademickimi a pracownikami administracyjnymi oraz podniesienia prestiżu pracy w uczelnianej administracji. Wiążemy z tą współpracą spore nadzieje, ponieważ dobrze funkcjonująca administracja uczelni jest w interesie nie tylko samych pracowników administracyjnych, ale i całej wspólnoty uczelnianej. Zilustrujemy to na przykładzie dotyczącym nas obu.

Działamy w stowarzyszeniu, pracujemy na jednej uczelni, jednak należymy do odrębnych światów – jedna z nas jest nauczycielem akademickim, a druga pracownikiem administracyjnym. Pierwsza ma, od czasu do czasu, pomysł na nowy projekt i zapaloną z głową pełną pomysłów biegnie do działu drugiej, mając przed oczami zbliżający się termin składania wniosków i niekończące się rubryczki w budżecie, które jakoś trzeba wypełnić. W dziale drugiej jest obsługiwanych obecnie ponad 120 projektów, a w trakcie kulminacji składania wniosków (np. do NCN) od 20 do 40 osób potrzebuje indywidualnego wsparcia w przygotowaniu takich dokumentów. Pierwsza z nas ma cel indywidualny (uzyskać jak największe wsparcie, by przygotować najwyższej jakości wniosek na czas), druga – cel instytucjonalny (pomóc wszystkim zainteresowanym przy

Stowarzyszenie Forum Dziekanatów powstało w 2018 r. i ma swoją siedzibę w SGH.

- Liczba członków: 164.
- Liczba uczelni, na których pracują: 58.
- Liczba członków z SGH: 14.

Jednostki, w których pracują, to: Centrum Technologii Informatycznych, Dział Obsługi Projektów, Dział Obsługi Studentów, Dziekanat Studium Magisterskiego, Instytut Infrastruktury, Transportu i Mobilności, Instytut Ryzyka i Rynków Finansowych, Instytut Studiów Międzynarodowych.

forum-dziekanatow.pl

„Jeżeli po drugiej stronie dostrzeżemy człowieka, a nie wykonywaną przez niego funkcję, wspólnie będziemy działać na rzecz realizacji misji uczelni.

ograniczonych zasobach kadrowych, a jednocześnie skontrolować, czy wizje pierwszej spinają się z wymogami formalnymi). Do tego dochodzą jeszcze rutynowe działania i niemal codziennie kilka większych lub mniejszych „pożarów”, czyli spraw, które pojawiają się nagle, niezapowiedziane i są na tyle ważne, że trzeba nimi natychmiast się zająć. W zawodowym świecie pierwszej z nas są terminy, ale „pożarów” raczej nie ma.

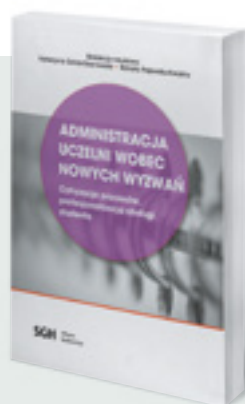
Taka sytuacja może prowadzić do napięcia, a już na pewno do rozbieżności priorytetów i to właściwie na styku każdej sprawy. W przypadku uzyskania dofinansowania projektu pierwsza z nas niecierpliwie będzie czekać i zastanawiać się, dlaczego jeszcze nie można wnioskować o dodatek zadaniowy albo wysłać draftu umowy, natomiast dział drugiej będzie w tym czasie zbierał kolejne podpisy, uwagi do dokumentów, sprawdzał je i procedował dalej – podobnie jak w przypadku kilkunastu innych tego typu spraw w tym samym czasie. Gdy pierwsza z nas napotka organizacyjną trudność, to druga ma „pożar”, który może gasić wyłącznie w ramach stosownych przepisów, a nie poza nimi (co mogłaby podpowiadać fantazja pierwszej).

Pandemia, być może, niewiele pomogła w rozwiązaniu tej konkretnej sytuacji, ale położyła fundament pod zmianę relacji między naszymi odrębnymi światami, tak aby współpracowało się lepiej. Pierwszym krokiem na drodze do tej współpracy jest dostrzeżenie człowieka (a nie tylko wykonywanej przez niego funkcji) po drugiej stronie oraz zdanie sobie sprawy z szerszego kontekstu tego, co on robi. Na jednym z badanych przez nas wydziałów do takiej zmiany doszło przy okazji... organizacji zdalnych obron. Członkowie komisji byli wspomagani przez pracowników dziekanatów. Zdalne obrony były okazją do wzajemnego poznania się, a niekiedy zobaczenia się

po raz pierwszy. Pracownicy przynoszący niegdyś dokumenty na obronę przed godziną 8:00 stali się osobami poznawanymi bezpośrednio. Rozmowy między obronami pokazały, że obie grupy mają wspólne zainteresowania, a także psy czy koty, które niekiedy pokazywały się w tle. Nauczyciele akademicy dostrzegli, jak wielkie znaczenie dla ich pracy mają pracownicy administracji, a stąd już krok do wspólnego miejsca pracy, które śmiało można byłoby nazwać „uczelnią z duszą” – uczelnią bez zbędnej biurokracji (bo tej niezbędnej wystarczająco dużo dostarczają nam regulacje zewnętrzne), opartą na wzajemnym szacunku, wolną od stresu (chyba że zbliża się coś ważnego, np. ewaluacja), wzajemnej niechęci i apatii, za to nastrojącą pozytywną energią; uczelnią, którą każdy z jej interesariuszy mógłby określić jako „wspólnotę” i faktycznie w ten sposób ją postrzegać.

Myśląc o tym, co pandemia zmieniła w kontekście administracji uczelni, warto zastanowić się jeszcze nad tym, co po niej pozostaje. Piszemy ten tekst w przededniu powrotu pracowników administracji do pracy stacjonarnej, w związku z poprawą ogólnej sytuacji epidemicznej. Zajęcia do końca semestru będą prowadzone zdalnie, a jak będzie od nowego roku akademickiego, czas pokaże. Jedno jest pewne – nauczyliśmy się funkcjonować w trudnych warunkach i być może warto te doświadczenia dalej rozwijać i wykorzystywać. To jest pierwszy obszar zmian wywołanych pandemią – cyfryzacja. Jednak warunkiem koniecznym do tego, aby przebiegła ona skutecznie, jest obszar drugi – zmiana kultury organizacyjnej w kierunku naszych światów równoległych, opartych na relacjach partnerskich. Jeżeli po drugiej stronie dostrzeżemy człowieka, a nie wykonywaną przez niego funkcję, wspólnie będziemy działać na rzecz realizacji misji uczelni. ■

DR HAB. KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, prof. SGH, kierownik Zakładu Bliskiego Wschodu i Azji Środkowej, Kolegium Ekonomiczno-Społeczne SGH, prezes Stowarzyszenia Forum Dziekanatów; **LIDIA TOMASZEWSKA**, kierownik Działu Obsługi Projektów SGH

Administracja uczelni wobec nowych wyzwań. Cyfryzacja procesów, profesjonalizacja obsługi studenta
RED. KATARZYNA GÓRAK-SOSNOWSKA, RENATA PAJEWSKA-KWAŚNY

Pandemia COVID-19 rozpoczęła przeformułowywanie sposobu funkcjonowania uczelni – roli i zadań administracji w szkolnictwie wyższym. Jak nigdy wcześniej, okazało się, że pracownicy administracyjni są niezbędni na uczelni, ponieważ zapewniają możliwość kontynuowania jej bieżącej działalności. Niezbędne są także sprawne systemy teleinformatyczne oraz umożliwiające nową formułę pracy przepisy prawa. Jeżeli zdobyte doświadczenia i wypracowane sposoby organizacji pracy zostaną utrzymane, istnieje szansa na zbudowanie nowej kultury instytucjonalnej na uczelniach. Dwa filary, które przyjęliśmy za osł analizy w naszej publikacji, to: pracownicy administracyjni, którzy profesjonalnie wykonują swoją pracę, ale i są upodmiotowieni w strukturze uczelni, oraz efektywne połączenie przepisów prawa i systemów teleinformatycznych, umożliwiające sprawne procedowanie spraw administracyjnych. Zapraszamy do lektury, zwłaszcza że taka nowoczesna kultura instytucjonalna leży w interesie całej społeczności uczelni!

Książka do nabycia w Oficynie Wydawniczej SGH • www.wydawnictwo.sgh.waw.pl

FOT. ARCHIWUM SGH / NAGRAJANIE YOUTUBE

➤ W pierwszym spotkaniu z nowego cyklu „Rozmowy o przywództwie” gościem prof. **Piotra Wachowiaka**, rektora SGH, była **Dominika Bettman** – absolwentka SGH i prezes Zarządu Siemens Polska

„Rozmowy o przywództwie”

Jakie powinno być nowoczesne przywództwo i przywódcy mający doświadczenie w zarządzaniu organizacją w kryzysie wywołanym pandemią koronawirusa? Jak zmienili się pracownicy i sami liderzy? Na te pytania odpowie cykl „Rozmowy o przywództwie”, w którym rektor SGH prof. Piotr Wachowiak będzie się spotykał ze znanymi i z cenionymi liderami biznesu.

– Chcę, aby moi goście opowiedzieli, jak zmienia się idea współczesnego przywództwa, jakie cechy powinien posiadać nowoczesny przywódca i w jaki sposób powinien wspierać zrównoważony rozwój przedsiębiorstwa, a także tworzyć etyczne i przyjazne środowisko pracy – zapowiada rektor. – Pandemia spowodowała znaczne przyspieszenie inicjatyw związanych z łańcem środowiskowym, społecznym i korporacyjnym, a świat biznesu jeszcze mocniej skierował swoją uwagę na kwestie związane z CSR i ESG. Zmiany pojawiły się także w dziedzinie zarządzania przedsiębiorstwami i relacjami z pracownikami. Dla mnie była to również inspiracja do podjęcia inicjatywy, jaką są „Rozmowy o przywództwie”. Wierząc, że powoli, małymi krokami wychodzimy z pandemii i wracamy do normalności, chcę podkreślać istotę nowoczesnego, świadomego przywództwa we współczesnych organizacjach.

Gościem pierwszego spotkania, które odbyło się w księgarni w Auli Spadochronowej, była **Dominika Bettman** – absolwentka SGH, od blisko 25 lat związana z firmą Siemens Polska. Prezes Bettman przewodniczy również m.in. Radzie Odpowiedzialnego Przywództwa Forum Odpowiedzialnego Biznesu (FOB) i jest wiceprezydentem Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

– Studia w SGH określiły moją przyszłość, stały się oknem na świat – podkreśla Dominika Bettman, która naszą Alma Mater ukończyła w 1995 r. W tamtym okresie jej zamiar studiowania handlu zagranicznego nie budził wielkiego entuzjazmu, sugerowano jej studia medyczne, dające gwarancję zatrudnienia. Prezes i rektor SGH z sentymentem wspominali kserowanie książek z ekonomii, których używali na studiach – w bibliotekach były wtedy wyłącznie podręczniki do ekonomii socjalizmu...

Jak przyznaje Dominika Bettman, początek pandemii był dla niej, jako szefowej firmy, wielkim wyzwaniem. – Były plany,

założenia i wiedziałam już, że nie uda się ich zrealizować – wspomina. Szybko jednak uznała, że doświadczenie, które zgromadziła od czasu studiów, umożliwi jej skuteczne zarządzanie nawet w tak nieprzewidywalnej sytuacji. – Istotą mojego działania stało się wychodzenie naprzeciw potrzebom ludzi – mówi.

Starła się zachować równowagę pomiędzy przywództwem strategicznym i przywództwem empatycznym. Przez cały okres pandemii, aż do teraz, co tydzień spotyka się online ze wszystkimi pracownikami. Początkowo te spotkania służyły przede wszystkim rozwiązywaniu problemów wynikających z przejścia na pracę zdalną, ale dziś rozmawiają już o stopniowym powrocie do normalności.

Zdaniem Dominiki Bettman konieczne są systemowe rozwiązania prawne, dotyczące pracy zdalnej. Pandemia pokazała, jak bardzo potrzebne są takie regulacje, choć praca online już od dawna nie jest nowością. Prezes jest przekonana, że w niedalekiej przyszłości biura będą służyły do spotkań, wymiany myśli, budowania poczucia przynależności pracowników, natomiast większość pracy koncepcyjnej będzie się odbywała w domu.

Dominika Bettman wykorzystała czas pandemii, kiedy prawie nie podróżowała, także na napisanie, wspólnie z dziennikarzem Pawłem Oksanowiczem, książki *Technologiczne magnolie* – zbioru rozmów, w którym dzieli się swoimi przemyśleniami na temat zarządzania w trudnych sytuacjach.

Prezes Bettman, poproszona przez prof. Wachowiaka o rady dla młodszych kolegów studiujących w SGH, szczególnie nacisk położyła na możliwość budowania podczas studiów pierwszego własnego networkingu. Jak mówi, wciąż utrzymuje kontakt z kolegami z czasów studenckich, z których wielu jest dziś na wysokich stanowiskach w polskich i światowych firmach. – Wybraliście świetną szkołę, warto jak najwięcej czerpać z tych studiów – powiedziała Dominika Bettman na zakończenie pierwszej „Rozmowy o przywództwie”.

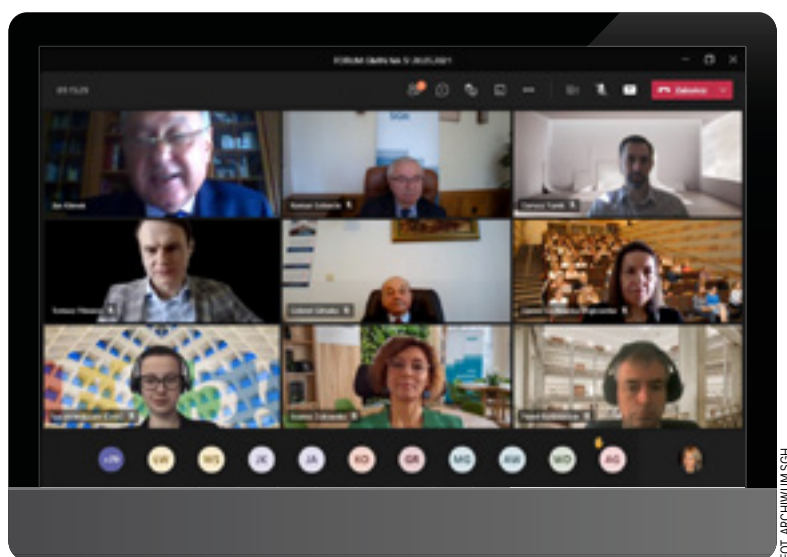
Zapis rozmowy jest dostępny na kanale SGH w serwisie YouTube. Co dwa tygodnie będą się tam pojawiały relacje z kolejnych spotkań rektora. 📺

OPRACOWANIE: AW

Forum Gmin na 5!

PAWEŁ BARTOSZCZUK

ZACHOWANIA PRZEDSIĘBIORCZE GMIN W ZAKRESIE OBSŁUGI PRZEDSIĘBIORCÓW

FOT. ARCHIWUM SGH

sariuszy. Kolejnym zadaniem było upowszechnienie dobrych praktyk samorządów terytorialnych w zakresie przygotowania informacji publicznej dla przedsiębiorców/inwestorów z użyciem nowoczesnych mediów, służącej wymianie doświadczeń związanych z prowadzeniem badań naukowych dotyczących tworzenia warunków do rozwoju przedsiębiorczości w polskich gminach.

Forum Gmin na 5!, w formule zdalnej, uroczyście otworzył prorektor dr hab. Roman Sobiecki, prof. SGH, który w swoim wystąpieniu wskazał na wagę i unikatowość tego wydarzenia, organizowanego corocznie i łączącego naukę z praktyką gospodarczą jednostek samorządu terytorialnego. Wyraził on nadzieję na zorganizowanie przyszłorocznej konferencji w tradycyjnej formie, stacjonarnej. Następnie głos zabrał dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie dr hab. Gabriel Główka, prof. SGH, który podkreślił ogromne znaczenie gmin dla funkcjonowania całej gospodarki. Uwypuklił rolę prof. dr hab. Hanny Godlewskiej-Majkowskiej w wieloletniej pracy nad organizacją tego cyklicznego wydarzenia. W dalszej kolejności dyrektor Instytutu Przedsiębiorstwa Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, prof. dr hab. Jan Klimek, wskazał na ogromne znaczenie JST w zwiększaniu aktywności małych i średnich przedsiębiorstw, w tym rodzinnych. Następnie prof. dr hab. Hanna Godlewska-Majkowska, jako inicjatorka tej konferencji, zwróciła uwagę na konieczność współpracy uczelni z administracją publiczną i samorządową, a dr hab. Joanna Żukowska (prof. SGH, kierownik Zakładu Otoczenia Biznesu, współorganizatorka spotkania) doceniła aktywność studentów w przeprowadzaniu badań i poprowadziła wirtualne wręczenie dyplomów Gmina na 5! i Złota Gmina na 5! Podczas kolejnej sesji mgr Paweł Kaspróvicz i dr hab. Paweł Bartoszczuk, prof. SGH – przy udziale przedstawicieli Studenckiego Koła Naukowego Akceleracji – zaprezentowali cele i założenia badawcze oraz wyniki badań. W tegorocznej edycji wydarzenia szczególną popularnością i uznaniem cieszyły się praktyki samorządów

Forum Gmin na 5! (FGn5!) zostało zorganizowane na platformie MS Teams w dniu 20 maja 2021 r. To już siódma edycja konferencji organizowanej przez pracowników Zakładu Otoczenia Biznesu w Instytucie Przedsiębiorstwa, kierowanego przez dr hab. Joannę Żukowską, prof. SGH. Celem spotkania było zaprezentowanie najlepszych gmin zidentyfikowanych na podstawie wyników badania „Gmina na 5!”, przeprowadzonego przez Zakład Przedsiębiorczości i Otoczenia Biznesu Instytutu Przedsiębiorstwa (KNoP) i Studenckie Koło Naukowe Akceleracji pod opieką naukową dr. hab. Pawła Bartoszczuka, prof. SGH, przy współpracy dr. Tomasza Pilewicza.

Forum Gmin na 5! miało na celu zarówno docenienie pracy jednostek samorządu terytorialnego (JST) w Polsce, jak i wyróżnienie najlepszych z nich pod względem obsługi inwestorów oraz ukazanie unikatowych rozwiązań dla intere-

związane z przyspieszoną transformacją cyfrową i rozwiązania, które korzystnie wpłynęły na interakcje i jakość obsługi.

W kolejnej sesji wziął udział Mirosław Odziemczyk, pełnomocnik Zarządu Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu, która objęła patronatem Forum Gmin na 5! Poinformował on, że we współpracy z marszałkami województw oraz regionalnymi centrami obsługi inwestora PAIH rozpoczyna dziewiątą edycję (2021) Ogólnopolskiego Konkursu „Grunt na Medal”. Wybór lokalizacji pod inwestycję to jeden z kluczowych elementów procesu decyzyjnego. Promocja najlepszych terenów zwiększa szansę, że to właśnie w Polsce zostaną ulokowane kolejne strategiczne projekty. Praktycznie każdy teren pod inwestycję można zgłosić do konkursu organizowanego przez Polską Agencję Inwestycji i Handlu. Przedstawiciel agencji dodał, że wszystkie gminy biorące udział w tym wydarzeniu będą promowane przez PAIH. W panelu głos zabrali także przedstawiciele dzielnic Targówek, Ochota, Żoliborz Miasta Stołecznego Warszawy oraz miast Czulchów, Kraków, Łomża, Poznań, Rydułtowy, Zduńska Wola, podkreślając liczne działania gmin (na rzecz zarówno mieszkańców, jak i inwestorów) związane z rozwojem. Następnie podczas sesji naukowej prowadzonej przez prof. dr hab. Hannę Godlewską-Majkowską dr hab. Wojciech Dziemianowicz, prof. UW, zwrócił uwagę na tzw. „czarne łabędzie” – niespodziewane wydarzenia, których przykładem jest pandemia i jej wpływ na kondycję gmin. Z kolei dr hab. Michał Flieger, prof. Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, mówił o strukturze procesowej. Profesor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, dr hab. Wiesława Lizińska, zwróciła uwagę na badania przeprowadzone przez jej zespół i ranking sprawności gmin – raport pt. „Sprawność instytucjonalna vs lokalny rozwój gospodarczy” w okresie 2017–2020. Następny panelista – dr hab. Tomasz Rachwał, prof. Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie – mówił o wpływie pandemii na turystykę. Wspominał o tzw. *overtourism*, zjawisku, które można zaobserwować już w Krakowie, i wynikającej z niego potrzebie prowadzenia polityki zrównoważonej turystyki. Mówca zwrócił uwagę na kryzys wywołany pandemią, przejmowanie biznesów oraz restrykcje powodujące wyższe koszty dla przedsiębiorców. Wskazał również na duże ryzyko dla organizatorów targów i kongresów, wywołane falami pandemii i brakiem imprez przez ponad rok. Podkreślił, że praktyka organizacji spotkań hybrydowych wpływa na spadek przychodów, np. z podatków za najem krótkoterminowy. Co więcej, wprowadzane certyfikaty zdrowotne i nowe zasady współpracy po pandemii powodują niepewność odnośnie do przyszłego statusu kongresów i targów.

Profesor Hanna Godlewska-Majkowska zwróciła uwagę na uwzględnienie w badaniu „Gmina na 5!” gmin o najwyższych wskaźnikach atrakcyjności inwestycyjnej, należących do klas A i B w rankingach Instytutu Przedsiębiorstwa SGH. Jeżeli pominięto daną gminę w badaniu, to oznaczało, że utraciła najwyższą klasę atrakcyjności. W dalszej kolejności dr Tomasz Pilewicz z Zakładu Otoczenia Biznesu wskazał na uwzględnienie we wskaźniku Instytutu Przedsiębiorstwa danych z GUS-u, tj. 60 wskaźników uszeregowanych. Na ich podstawie jest opracowywany wskaźnik PAI metodą wagowo-korelacyjną. Ponadto, mówca zwrócił uwagę na inteligentne organizacje, rozbudzanie potrzeb interesariuszy, a następnie przedstawił ciekawe praktyki w zakresie poprawy jakości powietrza i wody w gminach oraz dostarczania energii elektrycznej. Profesor UWM, dr hab. Renata Marks-Bielska, podziękowała organizatorom forum i pogratulowała wyróżnionym samorządowcom. Na koniec dr hab. Joanna Żukowska, prof. SGH, złożyła podziękowania całemu zespołowi Zakładu Otoczenia Biznesu, w tym: prof. dr hab. Hannie Godlewskiej-Majkowskiej; dr. hab. Dariuszowi Turkowi, prof. SGH (przewodniczącemu Komitetu Organizacyjnego); dr. Tomaszowi Pilewiczowi; dr. hab. Pawłowi Bartoszczukowi, prof. SGH; mgr Annie Bieleckiej; mgr Agnieszce Kiersnowskiej, bez których zorganizowanie wydarzenia nie byłoby możliwe, a ponadto zespołowi SKN oraz mgr. Pawłowi Kasprowiczowi. Profesor Joanna Żukowska wyraziła nadzieję na zorganizowanie kolejnego wydarzenia w formule hybrydowej i wszystkim serdecznie podziękowała za udział w forum. 📌

Raport przedstawia metodykę, analizę oraz wyniki badania „Gmina na 5!” 2020/2021, które było prowadzone przez Studenckie Koło Naukowe Akceleracji, działające przy Instytucie Przedsiębiorstwa Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Jubileusz Profesora Tomasza Szapiro

FOT. ARCHIWUM SGH

Konferencja Zakładu Wspomagania i Analizy Decyzji SGH (18 maja 2021 r.) miała – obok świetnej części naukowej – także sesję poświęconą jubileuszowi 25-lecia zakładu. Jej głównym bohaterem był prof. dr hab. Tomasz Szapiro, obchodzący (z niechęcią!) swój jubileusz. Byli goście z zagranicy, wspomnienia, prezentacja kilku książek i wzruszająca przemowa Jubilata.

Profesor Tomasz Szapiro odegrał i odgrywa dobre role wobec mnóstwa osób i instytucji, z którymi się wiąże. Mam poczucie, że jest on od zawsze blisko moich własnych ścieżek na uczelni i poza nią. Ostatnio („Gazeta SGH” 2020, nr 4) napisał przewspaniały *Esej o stylach szefowania*, który poświęcił prof. Marii Podgórskiej i mnie. Jak zwykle u Tomka, to nie jest po prostu tekst „na okoliczność”, ale przede wszystkim wartościowy dyskurs o liderach w nauce i na uczelni. Dziękuję! Przy okazji – są jeszcze na uczelni egzemplarze papierowe tego numeru, warto po niego sięgnąć, wersja internetowa to jednak coś innego.

Chciałbym o Tomku napisać wiele, nie mam szansy na choćby zbliżenie się do emocji i głębi jego stylu. Spróbuję zacząć tak. Piszę te słowa w Dniu Matki. Tak się złożyło, że moja mama odeszła w trakcie naszej kadencji rektorskiej (2014 r.), mama Tomka – nieco wcześniej (2012 r.). Pamiętam oba pogrzeby, wzruszającą przemowę Tomka nad grobem swojej mamy, a także nekrolog i słowa otuchy dla mnie po odejściu mojej. To jeden flesz.

Kolejne wspomnienie to 1996 r. Profesor Szapiro zaprasza mnie do projektu „Mentor” i stażu w University of Strathclyde w Glasgow. Mamy *good time* z gospodarzami oraz naszą grupą naukowców z SGH, poznaję jego niezwykle umiejętności organizacyjne i społeczne. Oczywiście – na koniec powstaje książka, jak zwykle przy współpracy z Tomkiem.

Przywołam jeszcze trzecie spotkanie (2002 r.?) – może, świeżo mianowanego szefa Kanadyjskiego Programu MBA, z prof. Szapiro, liderem dydaktyki w obu istniejących wówczas w SGH międzynarodowych programach MBA. To dzięki takim wykładom mogłem pełnić swoją misję, od nich nauczyłem się bardzo wiele. Do dzisiaj uważam, że standard zając na studiach MBA w SGH jest niedościgniony dla dydaktyki, jaką prowadziemy na niższych poziomach.

Wreszcie, pragnę wspomnieć o mojej pracy prorektorskiej w ekipie rektora prof. Szapiro (2012–2016). Jaki jest jako szef

i lider akademickiej społeczności? Pewnie nie mogę być obiektywny, uważam jednak, że dokonania naszej kadencji są bardziej niż znaczące, a w wielu obszarach przełomowe, a zatem Profesor to świetny lider, z dobrymi rezultatami. Zresztą, potwierdzają to pozytywne oceny ogólnopolskiego środowiska organizacji nauki, które do dzisiaj korzysta z doświadczeń rektora Szapiro. Czy było trudno? Oczywiście! Dla mnie to były najintensywniejsze cztery lata pracy. Szef rektor miał tę niezwykłą cechę, że chciał i umiał słuchać innych. Podejmował decyzje rozważnie, po zasięgnięciu wielu opinii, zwykle ta droga okazywała się najlepsza.

Zaczynaliśmy najgorzej jak można, z programem naprawczym dla SGH uchwalanym na pierwszym posiedzeniu Senatu w pierwszym miesiącu kadencji. Dzisiaj mało się o tym pamięta. Dla historyków uczelni dobrym źródłem wiedzy o tym okresie jest „Gazeta SGH”, a także publikacja pt. *Informacja o działaniach władz akademickich kadencji 2012–2016*. W ekipie z prof. Markiem Bryxem, prof. Piotrem Ostaszewskim oraz dr. Bartoszem Gruzą (obecnie dr. hab., prof. SGH) – pod kierunkiem rektora prof. Szapiro – zdobywaliśmy kolejne etapy i szczeble doskonałości.

Mam przed sobą list od rektora z ostatniego dnia naszej kadencji (31 sierpnia 2016 r.), w którym pisze: „W minionej kadencji przeżyliśmy wszyscy wiele trudnych momentów, obfitowała ona także w sytuacje nieoczekiwane, a niekiedy – wręcz niewdzięczne. Tym bardziej dziękuję za współpracę, życzliwość oraz pomoc i wsparcie, którego nieodmiennie doświadczałem”. To wspaniała cecha naszego Jubilata – zawsze dba o kontakt, właściwe przekazanie swoich myśli, uszanowań, podziękowań, dla każdego, kto z nim współpracuje.

Cóż, życzę Ci Tomku „realizacji ciekawych przedsięwzięć zakończonych sukcesami... oraz pomyślności...” (to też cytuję z Twojego listu), a przede wszystkim, żebyś zawsze był sobą. Takiego właśnie mamy Cię obok siebie – życzliwego ludziom, empatycznego, ale stanowczego przy pryncypiach, z wizją, otwartością i mądrością. I niech Ci służą kolejne wyzwania. Wszystkiego najlepszego! 📧

Współczesne Metody i Praktyki w Ryzyku Kredytowym

 DANIEL KASZYŃSKI

JUBILEUSZOWA KONFERENCJA ZAKŁADU WSPOMAGANIA I ANALIZY DECYZJI SGH

W związku z 25. rocznicą powstania Zakładu Wspomagania i Analizy Decyzji SGH (ZWiAD) oraz jubileuszem 70-lecia prof. dr. hab. Tomasza Szapiro w dniu 18 maja 2021 r. odbyła się konferencja Współczesne Metody i Praktyki w Ryzyku Kredytowym. *Keynote lecture* wygłosił Maciej Kwiatkowski, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Cambridge. Pre-

legent przedstawił syntezę swoich doświadczeń we wdrażaniu rozwiązań Big Data oraz w modelowaniu ryzyka i scoringu kredytowym w ponad 10 krajach, gdzie pracował na stanowiskach kierowniczych (m.in. w Citigroup, KBC i Bank Pekao S.A.).

Zakład Wspomagania i Analizy Decyzji SGH ze współpracownikami zaprezentował cztery świeżo wydane monografie, z których pierwsza – *Credit Scoring in Context of Interpretable Machine Learning* – była kanwą głównej sesji konferencji. W anglojęzycznej części tej sesji Peter Ould (z firmy FICO – partner konferencji) omówił współczesne wyzwania, związane z budową algorytmów wytłumaczalnych i etycznych. Następnie Anders S. Nielsen (z firmy Experian – partner konferencji) przedstawił rekomendacje dla analityków modelujących i strukturyzujących dane transakcyjne.

Sesję jubileuszową zaszczyliły władze akademickie SGH w osobach: rektora SGH prof. Piotra Wachowiaka, prorektora ds. nauki prof. Agnieszki Chłoi-Domińczak, dziekana Kolegium Analiz Ekonomicznych prof. Beaty Czarnackiej-Chrobot, przewodniczących Rad Dyscyplin Naukowych – prof. Marii Aluchny i prof. Bogumiła Kamińskiego (kierownika ZWiAD) – oraz dyrektora Instytutu Ekonometrii prof. Bartosza Witkowskiego. Honorowymi gośćmi tej sesji byli: współpracujący z prof. Tomaszem Szapiro przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, honorowy przewodniczący KRASP oraz byli rektorzy Uniwersytetu Warszawskiego, SGGW i Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Referaty okolicznościowe wygłosili prof. Roman Słowiński (wiceprezes PAN) oraz prof. Stan Matwin (Dalhousie University, Kanada), po czym prof. Tomasz Kuszewski zaprezentował drugą z monografii współtworzonych przez ZWiAD – *Zagadnienia wspomaganie i analizy decyzji*.

Na ostatniej sesji przedstawiono monografie dotyczące kształcenia i dydaktyki. Profesor Paweł Prałat (Ryerson University) omówił przygotowaną wspólnie z prof. Bogumiłem Kamińskim publikację *Train Your Brain*, a prof. Tomasz Szapiro opowiedział, jak powstał podręcznik *Modelowanie decyzji w arkuszu kalkulacyjnym*. Wydarzenie cieszyło się bardzo dużym zainteresowaniem, o czym świadczy zarówno ponad 220 zarejestrowanych uczestników, jak i (w chwili oddawania tego tekstu do druku) ponad 1000 unikalnych odtworzeń nagrania konferencji na YOUTUBE (zachęcamy do obejrzenia transmisji dostępnej na stronie [HTTPS://YOUTU.BE/FVY2JQALLSG](https://youtu.be/FVY2JQALLSG)).

DANIEL KASZYŃSKI, Zakład Wspomagania i Analizy Decyzji, Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH

✦ Otwarcie konferencji i sesji *Credit Scoring* – dr hab. Bogumił Kamiński, prof. SGH, kierownik Zakładu Wspomagania i Analizy Decyzji SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

COVID-19 a ryzyko kredytowe

MAŁGORZATA IWANICZ-DROZDOWSKA

V EDYCJA **EDWARD ALTMAN** LECTURE SERIES

W dniu 10 maja br., po rocznej przerwie, odbyła się V edycja Altman Lecture Series, która na żywo była transmitowana na kanale YouTube SGH. Prelegentami tegorocznej edycji byli: **prof. Edward**

Altman – profesor emerytowany NYU Stern, doktor honoris causa SGH, twórca modeli bankructwa przedsiębiorstw, które prace są znane na całym świecie zarówno w środowisku akademickim, jak i wśród praktyków biznesu; **dr Mariusz Cholewa** – prezes Biura Informacji Kredytowej, wiodącej instytucji infrastruktury informacyjnej sektora bankowego, oraz prezes ACCIS. Tematem przewodnim wydarzenia było znaczenie pandemii COVID-19 dla cyklu kredytowego z perspektywy rynków amerykańskiego i polskiego.

Profesor Altman przedstawił najważniejsze różnice pomiędzy sytuacją na amerykańskim rynku kredytowym przed wybuchem pandemii i po jej rozpoczęciu. Przed marcem 2020 r. można było mówić o występowaniu łagodnego cyklu kredytowego, chociaż niektóre niepokojące zjawiska stały się coraz bardziej widoczne. Były nimi: narastanie zadłużenia przedsiębiorstw, wzrost znaczenia obligacji z ratingami BBB, istnienie globalnych zombie. Wybuch pandemii uwypuklił te problemy. Spółki zombie to przedsiębiorstwa, które są w stanie spłacać tylko odsetki, ale nie mogą spłacić zaciągniętych zobowiązań. Utrzymują się na rynku dzięki możliwości refinansowania zadłużenia. Po wybuchu pandemii zakończył się łagodny cykl kredytowy, otwierając okres recesji charakteryzującej się podwyższonym ryzykiem kredytowym. Według danych z kwietnia 2021 r. stopy niewypłacalności (*default rates*) i odzysku (*recovery rates*) znajdują się na średnim poziomie historycznym, zaś inne czynniki, w tym poziom premii za ryzyko, wskazują na łagodny cykl. Liczba wniosków o ogłoszenie upadłości (Chapter 11) w 2020 r. wśród dużych amerykańskich przedsiębiorstw była najwyższa od 2009 r. Prognozy na 2021 r. są jednak bardziej optymistyczne, co wynika m.in. z pakietów pomocowych. Profesor Altman podkreślił, że wiele spółek zombie stało się beneficjentami pakietów wsparcia,

PROF. EDWARD ALTMAN,
profesor emerytowany New York University
Stern School of Business,
doktor honoris causa SGH

DR MARIUSZ CHOLEWA,
prezes Zarządu BIK

co umożliwiło im przetrwanie, ale nie zapewnił ustabilizowania ich sytuacji finansowej. Przedstawił również trend zmian liczby spółek zombie w USA, we Francji i w Chinach, a także w Polsce, wykorzystując przy tym różne kryteria ich identyfikacji, w tym swój autorski wskaźnik Z-score.

Dr Mariusz Cholewa opisał sytuację na polskim rynku kredytowym, uwzględniając bogate dane posiadane przez BIK, które obejmują klientów indywidualnych i MŚP. W pandemicznym 2020 r. nieznacznie wzrosła wartość jedynie kredytów ratalnych, a jeden z największych spadków nastąpił w odniesieniu do pożyczek gotówkowych. Ze względu na efekt bazy w marcu 2021 r. odnotowano wzrost wartości udzielonych kredytów (w tym hipotecznych) i pożyczek. W przypadku pożyczek gotówkowych okres trwania umowy wzrósł o 1 rok, co może świadczyć o większej ostrożności udzielających finansowania i zadłużających się w ocenie potencjału do spłaty zobowiązań. Nakłada się na to jednak wzrost zainteresowania pożyczkami gotówkowymi na wyższe kwoty (powyżej 50 tys. zł).

Jak wskazują dane na koniec marca br., w Polsce jest zadłużonych ok. 47% dorosłej populacji, przy czym relatywnie częściej dotyczy to mieszkańców północnej i zachodniej Polski. Podobny rozkład geograficzny występuje w przypadku zaległości w spłacie (90 dni i więcej) – wśród mieszkańców województw zachodnich i północnych jest ich relatywnie więcej. Na jakość portfela kredytowego pozytywnie wpłynęły moratoria wprowadzone po wybuchu pandemii, z których skorzystało ok. 750 tys. klientów. Głównie były to moratoria zaproponowane przez sektor bankowy. Spośród innych interesujących wniosków należy wskazać, że najmniej korzystnie kształtuje się jakość portfela kredytowego odnośnie do zaangażowania na wysokie kwoty (w przypadku kredytów hipotecznych – powyżej 1 mln zł, zaś w przypadku kredytów konsumpcyjnych – powyżej 250 tys. zł). Dodatkowo, ponad 70% pożyczających poza sektorem bankowym posiada także zadłużenie w sektorze bankowym. Tendencje dotyczące przyrostu akcji kredytowej i jakości portfela w przypadku kredytów dla MŚP kształtowały się podobnie.

Zachęcamy do odwiedzenia strony internetowej www.sgh.waw.pl/altman-lectures/, na której jest zapis wydarzenia dostępny na YouTube, aby prześledzić pełną treść wystąpień, a także końcową dyskusję.

PROF. DR HAB. MAŁGORZATA IWANICZ-DROZDOWSKA, kierownik
Katedry Systemu Finansowego, Kolegium Zarządzania i Finansów SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

EKOstudent w akcji

PAWEŁ TANEWSKI

O WSZYSTKO W ŻYCIU TRZEBA ZABIEGAĆ, NAWET O ŚMIECIE!

„EKOstudent to największy w Polsce akademicki festiwal promujący ekologię i zdrowy styl życia.

Aleksandra Łojek, studentka SGH, koordynatorka tegorocznej edycji projektu EKOstudent

Projekt EKOstudent jest realizowany od 15 lat przez Zrzeszenie Studentów Polskich, działające m.in. w naszej uczelni. Studenci chętni do uczestnictwa w tej inicjatywie zgłaszają się już na początku roku akademickiego. Rekrutacja odbywa się za pośrednictwem portali społecznościowych. W roku akademickim 2020/2021 w programie tym uczestniczyło 18 studentów. Są to ludzie pełni młodzieńczej pasji, chętni do działania i odważni, starający się propagować różne przedsięwzięcia ekologiczne. W dniach 19–21 kwietnia zorganizowali w Auli Spadochronowej zbiórkę elektrośmieci, rodzaj EKOloterii. Każdy jej uczestnik, w zamian za dostarczony elektrośmieć (zużytą baterię, żarówkę, radioodbiornik itp.), dostawał – powiedzmy, że „wygrywał” – ekologiczny produkt, np. ekotwarożek, ekojogurt lub ekokrem.

„Nawet śmieć pragnie mieć swoją wagę i powagę” – mawiał Stanisław Jerzy Lec (1909–1966), znany autor aforyzmów pochodzący ze Lwowa. Tyle że chyba nie śmieci miał na myśli, a osoby niezbyt ciekawe. Sam zresztą ukrywał swą prawdziwą tożsamość (barona Stani-

slawa Jerzego de Tusch-Letz) pod zdecydowanie skromniejszym pseudonimem literackim.

Studenci starają się łączyć dbałość o środowisko naturalne z dbaniem o kondycję miłośników ekologii i w ogóle społeczeństwa. Słusznie! Jedno z drugim ściśle się łączy i wzajemnie na siebie oddziałuje. Zebrane elektrośmiecie trafiły do firmy REMONDIS, która zajmuje się utylizacją takich odpadów. Przedsiębiorstwo to wraz z firmą Jadar, produkującą materiały budowlane (m.in. kostkę brukową), było też partnerem finansowym podczas realizacji tegorocznego projektu EKOstudent.

Wielki finał EKOfestiwalu w dniach 19–21 kwietnia odbywał się pod znakiem trzech B, czyli *Beauty*, *Business* i *Balance*. Każdy dzień upływał pod znakiem jakiegoś B. *Beauty* („piękno”) to bardzo ogólna idea łączenia piękna i ekologii. Świat i ludzie, którzy go zaludniają, są z natury piękni, tyle że o to trzeba zabiegać, właściwie organizując produkcję i usługi. Temu właśnie zagadnieniu poświęcono drugi dzień festiwalu, podczas którego konkretni przedsiębiorcy zaznajamiali studentów ze specyfiką ekologicznej działalności gospodarczej, zwłaszcza z problemami związanymi z zakładaniem tego typu przedsiębiorstw. Wreszcie, podczas trzeciego dnia, nazwanego *Balance* („równowaga”), studenci połączyli zdobywanie wiedzy z zakresu ekologii z odpoczynkiem. Właśnie, odpoczynek! Wszyscy nieustannie pracujemy, a czy potrafimy odpoczywać, nabierać sił i przy okazji zastanawiać się nad tym, co chcielibyśmy i powinniśmy robić dla siebie i innych?

Takie myślenie musi się opierać na konkretnej wiedzy, którą EKOstudenci pozyskują z różnych źródeł: elektronicznych i tradycyjnych (np. drukowanych). W Bibliotece SGH znajduje się ponad 180 pozycji poświęconych ekologii i ponad 800, w których jest poruszana tematyka ekologiczna i ochrony środowiska. Niektórzy z EKOstudentów myślą o tym, by w przyszłości, pisząc pracę licencjacką lub magisterską, podjąć tematy związane z ekologią. Trzeba powiedzieć – niełatwe, bo wymagające rozległej wiedzy nie tylko z zakresu ochrony środowiska, ale też gospodarki i polityki. Ekologia, tak jak wiele innych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, jest obszarem ścierania się różnych sił, a także pewnych wizji rozwoju współczesnych społeczeństw.

Warto również zauważyć integracyjną rolę realizacji projektu EKOstudent. Grupa 18 studentów uczestnicząca w tegorocznej edycji przedsięwzięcia jest bardzo zróżnicowana. Są w niej studenci z różnych lat studiów, młodzież pochodząca z rozmaitych miejscowości i środowisk, połączona jednak wspólnym zainteresowaniem – ekologią. 📖

DR PAWEŁ TANEWSKI, starszy kustosz dyplomowany, Biblioteka SGH

O otwartej nauce w KRASP

RZECZYOBRAZKOWE

ANNA ANETTA JANOWSKA

W dniu 12 maja br. odbyło się online seminarium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, poświęcone standardom i dobrym praktykom w otwartej nauce. Organizatorem spotkania był Uniwersytet Łódzki. Już samo podjęcie dyskusji na ten temat przez tak szacowaną instytucję jak KRASP świadczy o znaczeniu otwartości dla funkcjonowania współczesnej nauki, co podkreślili na wstępie spotkania przewodniczący KRASP, prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk, a także minister nauki i szkolnictwa wyższego Wojciech Murdzek. Głównym celem seminarium było rozpoczęcie w Polsce debaty dotyczącej stworzenia wspólnych standardów otwartej nauki, czyli otwartego dostępu do publikacji naukowych oraz otwartych danych, a także przeniesienie na polski grunt dobrych praktyk, które już funkcjonują za granicą.

51%

W BAZIE SCOPUS
OBECNIE JUŻ 51%
INDEKSOWANYCH
PUBLIKACJI
TO PUBLIKACJE
OPEN ACCESS.

Zapis seminarium dostępny
na kanale YouTube KRASP.

OD TEORII...

Seminarium zostało podzielone na trzy części. Do pierwszej zostali zaproszeni goście zagraniczni: Johan Rooryck, Executive Director cOAlition S, oraz Kostas Glinos, szef Jednostki ds. Open Access w Komisji Europejskiej. Pierwszy z gości zaprezentował założenia Planu S, drugi zaś opowiedział o polityce *open access* (OA) w Unii Europejskiej. Jednym z elementów wartych szczególnej uwagi była kwestia publikacji wyników badań finansowanych ze środków publicznych w tzw. czasopiśmie hybrydowych. Są to czasopisma, w których podstawową wersją jest wersja komercyjna, wymagająca subskrypcji lub opłacenia dostępu do pojedynczych artykułów przez czytelników, z kolei za otwarcie dostępu do swoich artykułów to autorzy są zobligowani płacić wydawnictwu publikującemu dane czasopismo. Zgodnie z nowymi regulacjami od 2021 r. opłaty tego rodzaju nie będą kosztami kwalifikowanymi w projektach, np. NCN.

W drugiej części wykładu zaproszeni paneliści: prof. Andrzej Jajszczyk (ERC), prof. Zbigniew Blocki (NCN), dr Marek Michalewicz (ICM UW), dr n. med. Radosław Sierpiński (Agencja Badań Medycznych), prof. Paweł Rowiński (PAN) oraz dr Dominik Strapagiel (europejska sieć biobanków BBMRI-ERIC), dyskutowali m.in. o skutkach wprowadzania Planu S w instytucjach finansujących badania oraz o tym, jaki będzie to miało wpływ nie tylko na uczelnie i jednostki badawcze, ale również na poszczególnych naukowców. Podstawowym problemem jest finansowanie formuły OA w czasopiśmie hybrydowych. Dlatego podjęto dyskusję nad możliwością uruchomienia centralnego programu finansowania publikacji w formule OA w prestiżowych czasopiśmie. Z jednej bowiem strony badacze oraz jednostki naukowe są oceniani na podstawie publikowania w punktowanych pismach, z drugiej zaś są to właśnie najczęściej czasopiśmie hybrydowe. Pojawia się więc pewna sprzeczność, która została w wyraźny sposób wyartykułowana i która niewątpliwie wymaga rozwiązania systemowego.

Kolejnym istotnym zagadnieniem, które było omawiane, były dane badawcze oraz plany zarządzania nimi. Wiele uczelni, w tym SGH, pracuje obecnie nad rozwiązaniami organizacyjnymi w zakresie kompleksowego podejścia do tego problemu. Sprawa dotyczy bowiem nie tylko obowiązku otwierania danych (podobnie jak w przypadku publikacji naukowych), ale przede wszystkim całego procesu zarządzania nimi w trakcie realizacji projektów, szczególnie tych wdrażanych ze środków publicznych. Chodzi o sposoby gromadzenia zwłaszcza danych wrażliwych, ich przechowywania oraz – co bardzo ważne – ochrony zarówno przed przypadkowym zniszczeniem, jak i ujawnieniem osobom niepowołanym. Także w tym przypadku do problemu należy podejść w sposób systemowy.

... DO DOBRYCH PRAKTYK

W trzeciej części seminarium przedstawiciele pięciu uczelni: Uniwersytetu Jagiellońskiego, Politechniki Gdańskiej, Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetu Łódzkiego oraz SGH, dzielili się dobrymi praktykami dotyczącymi polityki otwartości realizowanej w ich jednostkach. Interesujące rozwiązania zostały przyjęte w obu nadmorskich uczelniach.

Przy **Bibliotece Politechniki Gdańskiej** zostało stworzone Centrum Kompetencji Otwarłej Nauki, które udziela bezpośredniego wsparcia badaczom. Są oni zachęceni do deponowania swoich publikacji w otwartym repozytorium politechniki, a pracownicy centrum pomagają im, jeśli pojawiają się kwestie problematyczne, szczególnie np. w zakresie ustalenia polityk licencyjnych czasopiśmie, w których publikują naukowcy, i zezwoleń na udostępnianie w OA.

Dodatkowo politechnika przyjęła tzw. jednookienkową obsługę raportowania i udostępniania dorobku. Polega to na połączeniu obowiązkowego systemu raportowania publikacji z jednoczesnym przekazywaniem do repozytorium wprowadzonej do systemu publikacji. Działa to na zasadzie jednego kliknięcia, co zdecydowanie ułatwia naukowcom otwieranie swoich publikacji – wszystkie dane bibliograficzne wprowadzają do systemu tylko raz. Rozwiązanie to wpłynęło bardzo pozytywnie na wzrost liczby publikacji deponowanych w repozytorium.

Z kolei **Uniwersytet Gdański** zawiązał konsorcjum z kilkoma zagranicznymi uczelniami, nie tylko dzieląc się z nimi dobrymi praktykami odnośnie do publikowania w otwartym dostępie, ale również realizując międzynarodowy grant, którego jedna część jest poświęcona wyłącznie otwartej nauce (ON) i wyzwaniom, jakie się z nią wiążą. Warto też wspomnieć, że UG scentralizował obsługę ON zarówno poprzez stworzenie tematycznej strony www, gdzie są gromadzone wiedza, porady praktyczne oraz aktualności o otwartej nauce, jak i wyznaczenie osób do kontaktu, które na bieżąco wspierają badaczy.

W **Szkole Głównej Handlowej w Warszawie** politykę otwartości przyjęliśmy już w 2017 r. Najpierw otworzyliśmy repozytorium tekstów naukowych, które nasi badacze powoli wypełniają swoim dorobkiem. Stworzyliśmy również platformę otwartych czasopiśmie dla czasopiśmie wydawanych w SGH. Już dziesięć z nich przeniosło się do tego systemu, który nie tylko pozwala na szerokie i otwarte udostępnianie artykułów (*Open Journals System* jest bardzo dobrze indeksowany na Google Scholar), ale również umożliwia prowadzenie całego procesu wydawniczego na platformie, co znakomicie ułatwia prace redakcyjne.

Przed nami jednak jeszcze sporo wyzwań, szczególnie w obliczu dynamicznych zmian, jakie dokonują się w obszarze otwartej nauki. Sprawa dotyczy bowiem już nie tylko publikowania w otwartym dostępie, ale również zarządzania danymi badawczymi i udostępniania ich w otwarty sposób. Warte rozważenia jest przyjęcie rozwiązań od kolegów znad Bałtyku: po pierwsze, umiejscowienie zagadnień ON w jednej jednostce, która będzie wspierać badaczy i na bieżąco szukać rozwiązań; po drugie, uproszczenie systemu deponowania w OA, np. poprzez połączenie go z systemem obowiązkowych sprawozdań; po trzecie, nawiązanie współpracy z innymi uczelniami o podobnym profilu zarówno w Polsce, jak i za granicą, aby dzielić się pomysłami i dobrymi praktykami.

” *Otwarta nauka nie jest już idée fixe garstki zapaleńców – to się dzieje naprawdę!*

Kształcenie – relacja między studentem a wykładowcą

 JAKUB BRDULAK

Niniejszy artykuł jest refleksją, powstałą na podstawie cyklu webinarium organizowanych przez reprezentowany przez mnie Zespół Pełnomocnika Rektora ds. Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

W roku akademickim 2020/2021 odbyło się w sumie osiem webinarium:

LISTOPAD: „Czym jest kształcenie wyższe?” (wprowadzenie: prof. Ewa Chmielecka – SGH),

GRUDZIEŃ: „Komunikat Rzymski z perspektywy SGH” (dr Jacek Lewicki, prof. Jakub Brdulak – SGH),

STYCZEŃ: „Czym są uniwersytety europejskie?” (prof. Andrzej Kraśniewski – Politechnika Warszawska),

LUTY: „Microcredentials. Czym są i jakie szanse tworzą dla polskich uczelni?” (Jolanta Urbanikowa – Uniwersytet Warszawski),

MARZEC: „ECTS. Jak mogą pomóc w budowaniu programów studiów?” (prof. Ewa Chmielecka – SGH),

KWIECIEŃ: „Zapewnianie jakości, kultura jakości oraz doskonalenie kształcenia” (prof. Don F. Westerheijden – Uniwersytet Twente; webinarium w języku angielskim),

MAJ: „Kim ma być absolwent SGH? Profil absolwenta” (prof. Krzysztof Kozłowski – SGH),

CZERWIEC: „Uczenie zorientowane na studenta” (*Student-Centered Learning – SCL*) (Jakub Grodecki, wiceprzewodniczący Europejskiej Unii Studentów, oraz Samorząd Studentów SGH).

Wszelkie europejskie dyskusje, związane z budowaniem Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego (European Higher Education Area – EHEA), są prowadzone na trzech poziomach, które prezentują trzy perspektywy: europejską, krajową (narodową) oraz instytucjonalną (uczelnianą).

Moim zdaniem powyższa lista powinna być uzupełniona o czwartą perspektywę – podstawową (pojedynczych zajęć), która będzie przede wszystkim obejmować relację między uczącym się a nauczycielem, a więc wykładowcą i studentem. Proces kształcenia (uczenia się i nauczania), zwany w języku angielskim *Learning and Teaching*, ostatecznie zachodzi przede wszystkim w tej bezpośredniej relacji. Proponuję więc dodać ten poziom, który na ten moment ma nazwę „zajęcia” (*classes*), choć, być może, warto poszukać lepszego określenia. Rysunek 1 prezentuje wszystkie cztery poziomy i perspektywy, które warto analizować, prowadząc dyskusję o kształceniu.

Patrząc na zakres webinarium, można uznać, że listopadowe oraz czerwcowe odniosły się właśnie do pojedynczych zajęć, majowe to perspektywa uczelniana, marcowe – perspektywa krajowa, a grudniowe, styczniowe, lutowe – perspektywa europejska. Wszystkie cztery poziomy objęło natomiast webinarium kwietniowe, prowadzone przez wybitnego znawcę tematu polityki edukacyjnej – holenderskiego profesora Dona F. We-

RYСУNEK 1. Perspektywy (poziomy) dla procesu kształcenia

sterheijdena. Serdecznie zapraszam do przeczytania podsumowań z tych spotkań – zostały one opublikowane na stronach „Gazety SGH” w rubryce „Konferencje, debaty, spotkania” (artykuł „Rozmowy przy drugiej kawie”).

Rysunek 1 zawiera, oprócz poziomów i perspektyw, dwie strzałki. Obrazują one sposoby wprowadzania zmian w procesie kształcenia. Zmiany można wdrażać albo poprzez działania odgórne (*Top-down*), albo działania oddolne (*Bottom-up*). Aby więc zaszła zmiana na lepsze, kluczowe jest jednoczesne wystąpienie tych działań. Stąd też, z jednej strony, konieczne jest zaangażowanie wykładowców i studentów na poziomie pojedynczych zajęć, a z drugiej – co najmniej brak blokowania określonych zmian poprzez rozwiązania systemowe, osadzone na poziomach instytucjonalnym, krajowym i europejskim.

W mojej ocenie niezwykle istotne jest oddolne zaangażowanie studentów i wykładowców, ponieważ można budować niezwykle skomplikowane procedury, proponować różne systemy, ale jeśli student i wykładowca nie będą chcieli uruchomić procesu kształcenia, to nie będzie on miał miejsca, stanie się iluzyjny – na poziomie raportowania, pewnych analiz systemowych wskaźniki będą spełnione, ale, mówiąc wprost, student niczego się nie nauczy.

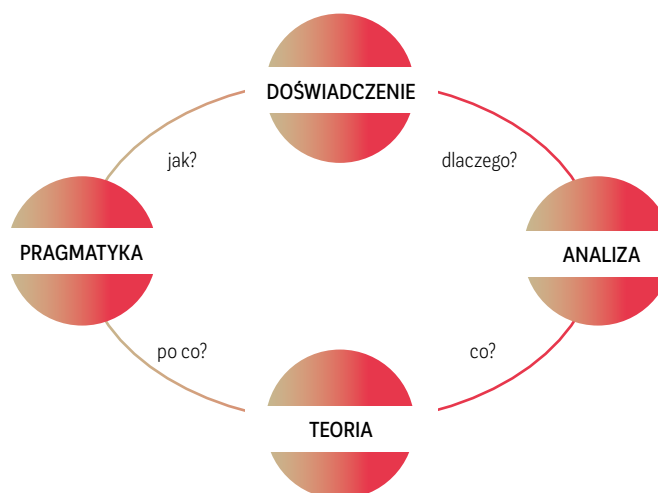
W jaki sposób dążyć do takiego zaangażowania? Przede wszystkim obie strony – zarówno wykładowca, jak i student – muszą widzieć sens nauczania i uczenia się. Ten sens nadaje misja uniwersytecka dotycząca kształcenia. Za przytaczaną już wcześniej w „Gazecie SGH” publikacją Europejskiego Stowarzyszenia Uniwersytetów (*Universities without walls. A vision for 2030*, EUA 2021, s. 7): „(...) doświadczenie związane z kształceniem wyższym powinno wspierać i umożliwiać rozwój osób uczących się (studentów) do kreatywnego i krytycznego myślenia, do rozwiązywania problemów oraz jako aktywnych i odpowiedzialnych obywateli wyposażonych w kompetencje uczenia się przez całe życie”.

Na tej podstawie można wyróżnić następujące kompetencje, które powinny być budowane w szczególności u studentów:

- 1) kreatywne i krytyczne myślenie (*creative and critical thinkers*),
- 2) rozwiązywanie problemów (*problem solvers*),
- 3) aktywne obywatelstwo (*active citizens*),
- 4) odpowiedzialne obywatelstwo (*responsible citizens*),
- 5) uczenie się przez całe życie (*lifelong learning*).

We wprowadzeniu np. do pierwszych zajęć warto poświęcić, moim zdaniem, trochę czasu na dyskusję dotyczącą wyżej wymienionych kompetencji. Osadzi to realizację pojedynczych

RYSUNEK 2. Cykl uczenia się

Źródło: opracowanie własne na podstawie P. Honey, A. Mumford, *The Manual of Learning Styles*, Ardingley House, Berkshire 1982.

zajęć w szerszej perspektywie. Powinno również pomóc studentom w odpowiedzi na różne pytania (m.in. po co są dane zajęcia i po co w ogóle się kształcić), nawiązując do cyklu uczenia się zaproponowanego przez P. Honeya i A. Mumforda w *The Manual of Learning Styles* (Ardingley House, Berkshire 1982).

Zgodnie z tym cyklem uczący się muszą przejść wszystkie wyżej wymienione etapy, aby czegoś się nauczyć, z tym że każdy z nich ma inne preferencje odnośnie do rozpoczynania cyklu. Analityk zacznie od analizy doświadczeń, teoretyk – od studiowania danego zjawiska, empiryk – od doświadczenia, a pragmatyk nie rozpocznie uczenia się, jeśli nie będzie widział jego celu. Aby pozyskać określoną kompetencję, konieczne jest zatem przejście wszystkich etapów i przeważnie ten cykl nigdy się nie kończy – koniec określonego cyklu rozpoczyna kolejny cykl...

Budując więc relację między studentem i wykładowcą, warto oprzeć się (niezależnie od różnych wyższych poziomów – instytucjonalnego, krajowego i europejskiego) na tym, co jest sensowne dla obu stron. Będzie to budowało wartość zajęć zarówno dla nauczyciela, jak i ucznia.

Tym m.in. zagadnieniom będą poświęcone webinaria w roku akademickim 2021/2022, organizowane przez reprezentowany przeze mnie zespół. Serdecznie zapraszamy do udziału w tych spotkaniach już od października tego roku! 📅

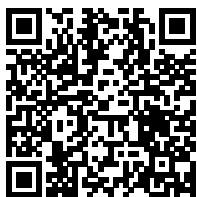
DR HAB. JAKUB BRDULAK, prof. SGH, Katedra Zarządzania Strategicznego, Kolegium Zarządzania i Finansów SGH, pełnomocnik rektora ds. Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia

Nastaw się pozytywnie na światową karierę w ING

Sprawdź International Talent Programme

**Wybierz jedną z 8 ścieżek rozwoju
i zdecyduj o swojej karierze.**

International Talent Programme daje Ci możliwość dołączenia do międzynarodowej społeczności pracowników Grupy ING. Możesz poznawać świat, dzięki globalnym projektom, a także zdobyć międzynarodowe certyfikaty np. Lean Six Sigma, Scrum, CFA.

Wybierz jedną z 8 ścieżek na:
ing.pl/itp

CEC Warsaw Course Week

 NADIYA SKYBA

PIĄTA EDYCJA PROGRAMU CENTRAL EUROPE CONNECT

W ramach piątej edycji programu Central Europe Connect, realizowanego wspólnie z Vienna University of Economics and Business (WU) z Austrii i University of Economics in Bratislava (EUBA) ze Słowacji, został zorganizowany CEC Warsaw Course Week.

Uczelnie partnerskie programu Central Europe Connect.

www.wu.ac.at

www.euba.sk/en

Program CEC jest adresowany do studentów studiów licencjackich, zainteresowanych tematyką biznesu w Europie Środkowej. Składają się na niego trzy tygodniowe bloki przedmiotowe, z których każdy odbywa się w innej uczelni partnerskiej. Co roku są przeprowadzane dwie edycje: wiosenna i jesienna.

Z powodu pandemii COVID-19 wszystkie trzy tygodniowe bloki wiosennej edycji programu zostały zrealizowane wirtualnie, przy wykorzystaniu platformy MS Teams.

Organizowana przez SGH polska część programu, CEC Warsaw Course Week, odbyła się w dniach 12–17 kwietnia 2021 r. W bloku zajęć „Marketing Resources and Consumer Behavior in Central Europe”, prowadzonych przez prof. Tomasza Sikorę, uczestniczyło 49 studentów trzech uczelni. Blok został podzielony na części wykładową i praktyczną, w której studenci pracowali w kilkusobowych międzykulturowych grupach projektowych, wspólnie przeprowadzając badanie na temat etnocentryzmu konsumenckiego. W ramach pracy grupowej uczestnicy opracowali narzędzie badawcze w postaci kwestionariusza, zebrali dane oraz dokonali ich analizy. Rezultatem tej pracy były prezentacje, przedstawione na koniec Warsaw Course Week.

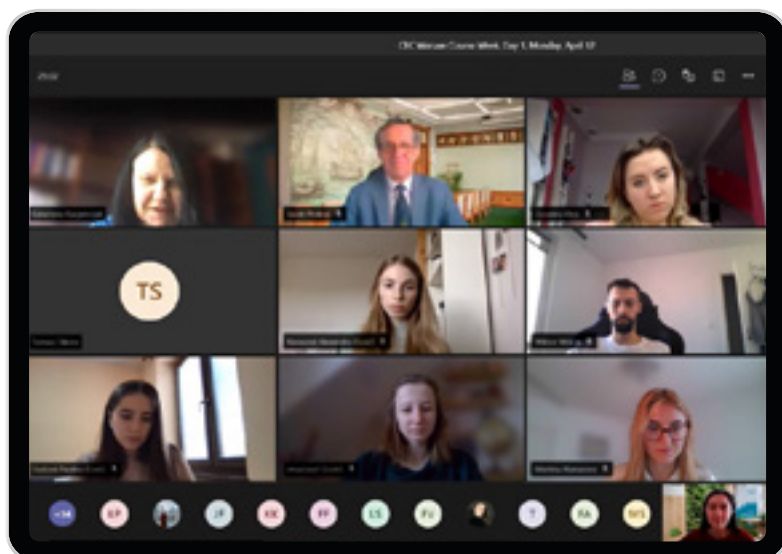
Nieodłącznym punktem każdej części tygodniowego programu jest wizyta w firmie lub instytucji. Tym razem studenci spotkali się z przedstawicielami firm Coca-Cola HBC oraz Hilti, co pozwoliło im zapoznać się z doświadczeniem praktyków biznesu. Dodatkowo dla osób uczestniczących w kursie zorganizowano wirtualną wycieczkę po Warszawie.

Mimo iż program został zrealizowany w formie wirtualnej, pozwolił uczestnikom nie tylko zdobyć wiedzę z zakresu biznesu w Europie Środkowo-Wschodniej, ale także nawiązać kontakty ze studentami uczelni partnerskich i nabrać doświadczenia we współpracy międzynarodowej. Sprzyjały temu zwłaszcza projekty realizowane w grupach międzynarodowych.

Po zakończeniu całej edycji programu Central Europe Connect każdy student otrzyma certyfikat wystawiony wspólnie przez SGH, EUBA i WU.

Kolejna edycja programu zostanie uruchomiona w semestrze zimowym 2021 r. Nabór studentów studiów licencjackich do programu trwa do 20 lipca 2021 r. Więcej informacji można znaleźć na stronie programu: [HTTPS://SSL ADMINISTRACJA.SGH.WAW.PL/PL/CPM/WYMIANA_MIĘDZYNARODOWA/WYJEZDZAJACY/COMP/STRONY/CENTRAL-EUROPE-CONNECT.ASPX](https://ssl.administracja.sgh.waw.pl/pl/cpm/wymiana_miedzynarodowa/wyjezdzejacy/comp/strony/central-europe-connect.aspx)

NADIYA SKYBA, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

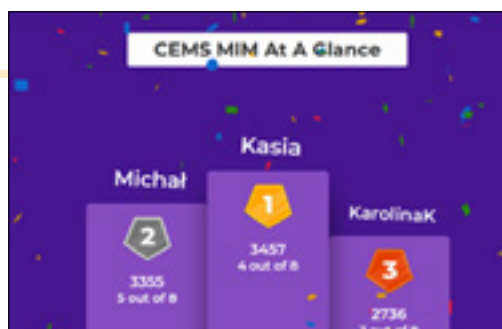

Join CEMS Master's in International Management!

GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, ANETA SZYDŁOWSKA

**PIERWSZA EDYCJA
PROJEKTU PROMOCYJNEGO
ZAKOŃCZONA Z SUKCESEM!**

W ramach projektu Join CEMS Master's in International Management! odbyło się sześć wydarzeń, które miały na celu przybliżenie zarówno samego programu CEMS MIM, jak i jego elementów (takich jak wykład, *Skill Seminar* czy spotkanie z firmą).

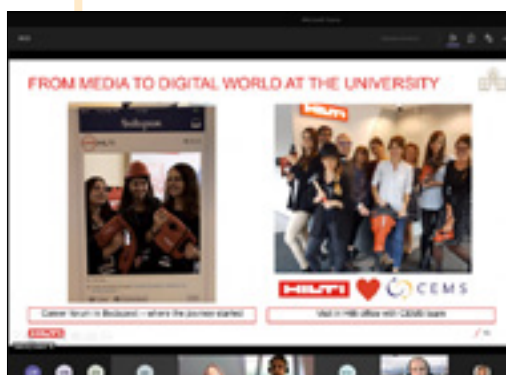

11 MAJA 2021 R.

CEMS MIM at a Glance – spotkanie wprowadzające, poprowadzone przez Grzegorza M. Augustyniaka (kierownika programu CEMS), który przedstawił alians CEMS i jego członków: uczelnie biznesu, partnerów korporacyjnych i społecznych, oraz elementy CEMS MIM (wykłady, *Block Seminar*, *Global Citizenship Seminar*, *Skill Seminars*, *Business Projects*, zagraniczna praktyka zawodowa). Na koniec spotkania uczestnicy wzięli udział w quizie Kahoot na temat CEMS i samego programu. Trzy najlepsze osoby zostały nagrodzone.

13 MAJA 2021 R.

Lecture with CEMS Professor – wykład CEMS na temat *Managers and Leaders Go Global!* został wygłoszony przez prof. Jacka Mirońskiego. Celem tego wydarzenia było przybliżenie sposobu prowadzenia zajęć CEMS, opartego na intensywniej interakcji między uczestnikami i rozwijaniu wiedzy praktycznej.

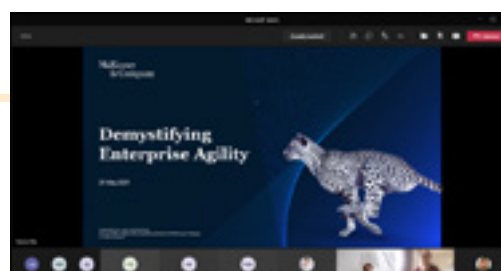

18 MAJA 2021 R.

Meet CEMS Corporate Partner – Hilti. Uczestnicy mieli okazję poznać „od środka” jednego z partnerów korporacyjnych CEMS – Hilti oraz ścieżki kariery absolwentów CEMS. W spotkaniu wzięli udział Katarzyna Makarska (Talent Attraction and Acquisition Manager at Hilti Poland/Employer Branding/Diversity & Inclusion/Social-Media) i czterech absolwentów CEMS, którzy pracują w Hilti: Marta Maciejewska – Sustainability Manager, Hanna Górczyńska – Evolution Project Manager, Ludwik Zabłocki – Engagement Manager oraz Petr Basa – Data Quality Manager. Warto zaznaczyć, że Hania i Ludwik są jednocześnie absolwentami CEMS i SGH.

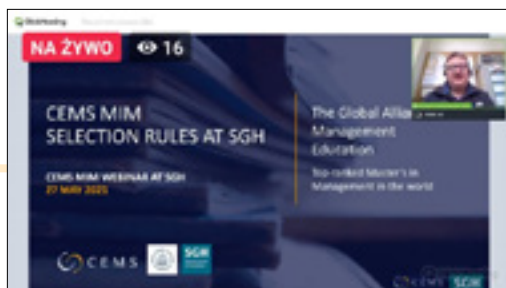
20 MAJA 2021 R.

Mini Skill Seminar – warsztat na temat *Demystifying Enterprise Agility* został przeprowadzony przez przedstawiciela McKinsey & Company, Tomasza Maja (Enterprise Agile Coach). Warsztat jest obowiązkowym elementem programu CEMS MIM i studenci w ciągu trwania programu muszą zrealizować łącznie przynajmniej cztery dni tego typu spotkań.

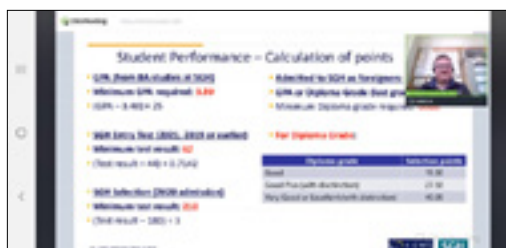

25 MAJA 2021 R.

Integration Event – spotkanie networkin-
gowe, w którym uczestniczyli nasi obecni
i przyszli studenci CEMS MIM oraz absol-
wenci. Była to okazja do luźnych rozmów,
zadawania pytań i doświadczenia magii
CEMS spirit.

27 MAJA 2021 R.

Recruitment Process Q&A Meeting – spo-
tkanie kończące cykl webinarów, na któ-
rym Grzegorz M. Augustyniak (kierow-
nik programu CEMS) przybliżył proces
rekrutacji i odpowiedział na najczęściej
zadawane pytania, dotyczące szczegółów
tego procesu (wymagane dokumenty, zna-
jomość języków, *assessment center*, rozmo-
wa kwalifikacyjna).

Dziękujemy wszystkim kandydatom za zaangażowanie i udział.
Zapraszamy do kolejnej edycji w przyszłym roku!

CEMS MIM 2022/2023

**JUŻ NIEDŁUGO
RUSZA REKRUTACJA
DO NOWEJ EDYCJI
PROGRAMU**

Harmonogram rekrutacji do pro-
gramu CEMS MIM został już
opublikowany. Pierwszy krok to
rejestracja w systemach online,
jest na to czas między **25 paź-
dziernika a 15 listopada 2021 r.**

Gorąco zachęcamy wszystkich studentów
SGH do wzięcia udziału w programie CEMS
MIM, gwarantującym atrakcyjny start do mię-
dzynarodowej kariery lub rozpoczęcia własnej
działalności w skali globalnej zgodnie z zasada-

mi społecznej odpowiedzialności i wrażliwości.
Przypomnijmy – program ten w Polsce można re-
alizować wyłącznie w naszej uczelni!

Bardzo ważne: CEMS MIM stawia bar-
dzo wysokie wymagania wstępne, dlatego prosimy
wszystkich studentów chętnych do uczestnic-
twa w programie, aby jak najszybciej:

- 1) podeszli do egzaminu na jeden z kilku cer-
tyfikatów językowych, który należy zdać na
ustalonym (lub wyższym) poziomie: IELTS
(Academic) 7.0, CAE (ocena B), CPE (C1 Cer-

tificate), TOEFL iBT (100), BEC Higher (ocena A); PTE Academic (min. 68); w tym roku są też akceptowane certyfikaty uzyskane w wersji Home, a z posiadania certyfikatu zwolniono absolwentów studiów w języku angielskim, o ile zostały ukończone w jednej z uczelni CEMS lub uczelni posiadającej akredytację EQUIS bądź AACSB albo z uczelni w kraju anglojęzycznym;

- 2) podeszli do egzaminów z wybranych certyfikatów z drugiego języka lub wystąpili (absolwenci studiów licencjackich w SGH, którzy ukończyli lektoraty z drugiego języka) o wydanie Certyfikatu CNJO;
- 3) zgromadzili i złożyli do Komisji Oceny Projektów Samorządu Studentów SGH zaświadczenia o działalności studenckiej w swojej uczelni macierzystej na studiach licencjackich (lub poprzednich, magisterskich) w celu uzyskania punktów za działalność (dotyczy wyłącznie studentów, którzy nie kończyli wcześniej studiów w SGH).

Wszystkie powyższe wymagania trzeba spełnić do połowy listopada, stąd graniczny termin na podejście do testu to koniec października. Jeśli już wcześniej osoby chętne do uczestnictwa

Program CEMS MIM to unikatowy i niezwykle atrakcyjny program studiów magisterskich (prowadzony w ramach aliansu CEMS przez 34 wiodące szkoły biznesu, 69 partnerów korporacyjnych i 8 partnerów społecznych z całego świata), który regularnie jest plasowany w czołowej dziesiątce najlepszych studiów w zakresie zarządzania międzynarodowego. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie jest jedyną uczelnią w Polsce, w której można realizować CEMS MIM. Sam program (dostępny na drugim roku studiów magisterskich, równoległe z dowolnym kierunkiem w SGH) obejmuje m.in. obowiązkowy semestr w przydzielonej podczas rekrutacji zagranicznej uczelni członkowskiej oraz praktykę międzynarodową.

w programie przystępowały do testów, to w przypadku wyniku na poziomie C1 lub wyższym nie ma ograniczeń czasowych ich ważności, natomiast dla wyniku B2/B2+ okres ten wynosi 5 lat, a poniżej B2 – 2 lata.

Szczegółowe informacje o programie CEMS MIM są dostępne na stronach www.cems.org oraz www.sgh.waw.pl/cems. W przypadku pytań prosimy pisać na adres mailowy CEMS@SGH.WAW.PL

GRZEGORZ M. AUGUSTYNIAK, zastępca dyrektora
Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

ANETA SZYDŁOWSKA, menedżer ds. relacji korporacyjnych
CEMS, Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

RAMOWY PROGRAM STUDIÓW CEMS

JEDNOROCZNY PROGRAM STUDIÓW MAGISTERSKICH CEMS MIM

Sierpień–styczeń: semestr 1 (Term 1), uczelnia 1		Luty–lipiec: semestr 2 (Term 2), uczelnia 2			Semestr 3 (Term 3): praktyka międzynarodowa (minimum 8 tygodni)
3 ECTS	30 ECTS	1 ECTS	15 ECTS	15 ECTS	
Tygodniowe Seminarium Blokowe <i>Blocked Seminar</i>	Global Strategy i inne przedmioty z oferty CEMS	Global Citizenship (Seminarium blokowe)	Global Leadership i inne przedmioty z oferty CEMS	Projekt biznesowy <i>Business Project</i>	Praktyka za granicą lub krajowa, jeśli oba semestry są realizowane za granicą (poza okresem zajęć, przed, w trakcie lub po zakończeniu roku studiów)
Hard Skills Elective Course(s) Przedmiot(y) do wyboru z umiejętności „twardych” za minimum 5 ECTS do zrealizowania w dowolnym semestrze 1 lub 2 w ramach obowiązkowej, łącznej puli 45 ECTS za przedmioty					Realizacja ewentualnie zaległych przedmiotów (do 15 ECTS)
Seminaria umiejętności praktycznych (<i>Skill Seminars</i>): 2 ECTS					
Certyfikaty lub kursy akredytowane z drugiego języka obcego (<i>FL2 Language Assessment</i>)					

Źródło: CEMS MIM SGH.

REKRUTACJA
Październik–grudzień poprzedzającego roku akademickiego

UZYSKANIE DYPLOMU SGH
(w ciągu 4 lat od zakończenia zajęć CEMS i zaliczenie wszystkich elementów programu w okresie od pół do półtora roku po uzyskaniu dyplomu SGH)

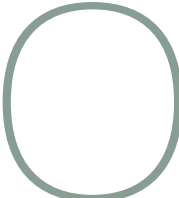
DYPLOM CEMS MIM

New Business Leaders for a New World

 KATARZYNA KACPERCZYK

START NOWEGO PROJEKTU

NAWA W SGH

 d 1 czerwca 2021 r. SGH rozpoczęła realizację nowego projektu BUSINESS LEAD (*New Business Leaders for a New World*) w ramach programu NAWA Spinaker.

BUSINESS LEAD to innowacyjny autor-ski projekt, który łączy komponent dydaktyczny (krótkie intensywne formy kształcenia) z promocją polskiej kultury, tradycji, historii i dziedzictwa narodowego oraz wpisuje się w szerszy kontekst umiędzynarodowienia i społecznej odpowiedzialności naszej uczelni.

Projekt zakłada opracowanie i realizację Intensywnego Międzynarodowego Programu Kształcenia (IMPK), ukierunkowanego na rozwój kompetencji w obszarze przedsiębiorczości i zarządzania biznesem. Głównym elementem projektu jest kształcenie studentek z rozwijających się krajów Afryki oraz budowanie ich osobistych i zawodowych kompetencji w zakresie prowadzenia biznesu, co wpisuje się nie tylko

w strategię umiędzynarodowienia SGH, ale również w cele zrównoważonego rozwoju (SDGs 1, 4, 5, 10) i strategię Unii Europejskiej dotyczącą walki z globalnym wykluczeniem i ubóstwem. Przez najbliższe 2 lata, w ramach 3. edycji IMPK BUSINESS LEAD, będziemy kształcić w SGH łącznie 60 studentek z takich krajów, jak: Senegal, Etiopia, Tanzania, Kenia i Mauritius. Będziemy również gościć pracowników naukowych z uczelni partnerskich w tych krajach.

Poniżej przedstawiono główne cele projektu.

1. Upowszechnienie w SGH krótkich intensywnych programów kształcenia, prowadzonych w języku angielskim.
2. Budowanie kompetencji instytucjonalnych i indywidualnych kompetencji dydaktycznych w zakresie realizacji krótkich programów kształcenia w formułach zdalnej i mieszanej (*blended*).
3. Wdrożenie w SGH rozwiązań technologicznych i technologiczno-dydaktycznych, umożliwiających elastyczne podejście do kształcenia studentów.
4. Wzmocnienie współpracy z uczelniami z państw rozwijających się zgodnie ze strategią umiędzynarodowienia SGH.
5. Wzmacnianie pozycji i prestiżu SGH na globalnym rynku edukacyjnym, jako uczelni o wysokim poziomie kształcenia i odpowiedzialnej społecznie (podejmującej działania CSR).
6. Promocja polskiej kultury i polskiego dziedzictwa oraz możliwości edukacyjnych oferowanych w Polsce.

PROGRAM SPINAKER

BUSINESS LEAD to kolejny już projekt po #SGH4U (Welcome to Poland), który będzie realizowany wspólnie przez pracowników naukowo-dydaktycznych i administracyjnych SGH. W jego realizację zaangażują się Kolegium Finansów i Zarządzania oraz Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH, przy wsparciu Działu Obsługi Projektów oraz Działu Księgowości Projektowej. Ponadto projekt będzie wdrażany również we współpracy z ambasadami RP w Dakarze, Addis Abebie, Nairobi i Dar es Salaam.

Zespół Projektowy BUSINESS LEAD:

- dr Anna Masłoń-Oracz (KZiF),
- dr hab. Rafał Kasprzak, prof. SGH (KZiF),
- dr Marta Ziółkowska (KZiF),
- Katarzyna Kacperczyk (CWM),
- Małgorzata Chromy (CWM).

Zaproponowane założenia projektu i planowane sposoby jego wdrażania wynikają także z wcześniejszych doświadczeń SGH w realizacji projektów o podobnej tematyce oraz licznych inicjatyw ukierunkowanych na stymulowanie przedsiębiorczości, w tym przedsiębiorczości kobiet.

W proponowanym programie – oprócz niezbędnej wiedzy merytorycznej, która zostanie przekazana uczestniczkom – duży nacisk zostanie położony na kształcenie praktyczne w formach warsztatowej, seminaryjnej i projektowej. Nabycie w procesie kształcenia wiedza i umiejętności w zakresie prowadzenia biznesu zostaną uzupełnione komponentem praktycznym – spotkaniami z przedstawicielami i przedstawicielkami biznesu oraz wizytami studyjnymi w polskich firmach.

W realizację projektu zostaną zaangażowani również studenci, którzy będą mieli okazję nawiązać nowe interesujące kontakty, skorzystać z oferty dydaktycznej oraz uczestniczyć w wydarzeniach towarzyszących.

Projekt będzie wdrażany w formule mieszanej, obejmującej kształcenie zdalne i stacjonarne. Każdy z zaproponowanych modułów będzie realizowany w sposób, który w razie potrzeby umożliwi jego szybkie przekształcenie z formuły stacjonarnej na zdalną, bez szkody dla jakości.

Warto podkreślić również innowacyjny charakter projektu – w ramach BUSINESS LEAD zostanie bowiem przygotowana i wdrożona interaktywna symulacja biznesowa, która wzbogaci proces kształcenia i podniesie jego jakość.

W celu zapewnienia profesjonalnej implementacji programu duży nacisk zostanie położony na wzmocnienie kompetencji kadry SGH, realizującej program IMPK. Planowany cykl obejmuje szkolenia dotyczące zarówno technik dydaktycznych (w tym kształcenia zdalnego i w formule mieszanej), jak i kompetencji miękkich (wzmocnienie kompetencji komunikacji wielokulturowych, ze szczególnym naciskiem na specyfikę kultury afrykańskiej).

Projekt zakłada realizację szkolenia zagranicznego dotyczącego specyfiki kulturowej (wizyty szkoleniowo-studyjne), zorganizowanego we współpracy z uczelniami partnerskimi oraz ambasadami w krajach afrykańskich, z których będą pochodzić uczestniczki programu. Wizyty szkoleniowe tego typu (połączone z udziałem

kadry dydaktycznej SGH w zajęciach prowadzonych ze studentami na uczelniach afrykańskich) w najbardziej efektywny sposób pozwolą pozyskać wiedzę na temat specyfiki kultury afrykańskiej, specyfiki przedsiębiorczości w Afryce i potrzeb z tym związanych oraz metod kształcenia stosowanych w społeczności studentów afrykańskich.

Projekt wpisuje się w długofalowe cele umiędzynarodowienia realizowane w SGH, w tym w strategię rozwijania kontaktów z państwami pozaeuropejskimi. W ostatnich latach podpisano wiele porozumień z uczelniami w państwach Afryki, nawiązano współpracę z placówkami dyplomatycznymi w tych krajach, a decyzją Rektora SGH powołano Pełnomocnika ds. Afryki.

W długim okresie projekt przyczyni się do promocji oferty dydaktycznej (kształcenia liderów biznesu – specjalizacji SGH) w wymiarze globalnym. Wzmocnione zostaną kompetencje instytucjonalne i indywidualne w zakresie realizacji tego typu programów IMPK. Program w przyszłości może być oferowany według podobnego schematu dla innych krajów, np. na obszarze b. ZSRR.

Po zakończeniu realizacji projektu przewiduje się uruchomienie tego typu kursów dla studentek z państw Europy Wschodniej (Białoruś, Ukraina) oraz Azji (Kazachstan, Kirgistan), a także dalsze rozwijanie oferty dla studentek z państw Afryki i Bliskiego Wschodu.

KATARZYNA KACPERCZYK, dyrektor Centrum Współpracy Międzynarodowej SGH

Program BUSINESS LEAD jest finansowany z projektu pozakonkursowego nr POWR.03.03.00-00-PN16/18 pt. „Wsparcie zdolności instytucjonalnej polskich uczelni poprzez tworzenie i realizację międzynarodowych programów studiów”, realizowanego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (dalej PO WER), III Oś priorytetowa „Szkołnictwo wyższe dla gospodarki i rozwoju”, Działanie 3.3. pt. „Umiędzynarodowienie polskiego szkolnictwa wyższego”. W myśl umowy o dofinansowanie wyżej wymienionego projektu, podpisanej przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej i Instytucję Pośredniczącą dla wspomnianego działania (Narodowe Centrum Badań i Rozwoju), NAWA jest beneficjentem w tym projekcie pozakonkursowym, zaś instytucja składająca wniosek w naborze do programu NAWA finansowanego z projektu pozakonkursowego – odbiorcą ostatecznym i uczestnikiem projektu.

Historia pewnego „Kozaka”

 MAGDALENA BRYK

✦ Mistrzostwa Europy, sztafeta 4 × 100 m stylem zmiennym. Od lewej: Jan Kozakiewicz, Jakub Majerski, Jakub Kraska i Kacper Stokowski

✦ Jan Kozakiewicz podczas mistrzostw Europy w Budapeszcie

Rok temu – jeszcze emerytowany sportowiec, trenujący rekreacyjnie pływanie. Dziś? Podwójny mistrz Polski z kilkoma rekordami kraju i kwalifikacją olimpijską, który na niedawno zakończonych mistrzostwach Europy dwa razy znalazł się tuż za podium – na najgorszym dla sportowca, 4. miejscu. Brzmi niewiary-

godnie, prawda? A taką właśnie historią może się pochwalić nasz student i zawodnik sekcji pływackiej – Jan Kozakiewicz.

O Janku pisaliśmy pół roku temu, kiedy na Akademickich Mistrzostwach Polski w Pływaniu zdobył srebrny medal w klasyfikacji generalnej na 50 m stylem klasycznym. Wtedy chyba nikt nie podejrzewał, że to dopiero preludium do wydarzeń następnych miesięcy. Janek – na co dzień łączący studia z pracą kontrolera lotów – po latach przerwy postanowił wrócić do wyczynowego sportu i powalczyć o najwyższe wyniki sportowe. O tym, że nie są to tylko puste słowa, mieliśmy okazję się przekonać już na Głównych Mistrzostwach Polski w Pływaniu, gdzie nasz zawodnik:

- został dwukrotnym mistrzem Polski (50 i 100 m stylem klasycznym),
- dwa razy poprawił rekord Polski (50 m stylem klasycznym),
- wypełnił minimum na mistrzostwa Europy (debiut w reprezentacji Polski) na obu tych dystansach,
- wywalczył minimum B (w sztafecie na 100 m klasycznym) na zawody w Tokio.

Dwa tygodnie później w Budapeszcie, podczas mistrzostw Europy, Janek pokazał, że kwalifikacja na te zawody nie była przypadkiem. W swojej koronnej konkurencji – 50 m stylem klasycznym – nasz żabkarz zajął 4. miejsce, pobijając przy tym swój własny rekord Polski. Warto dodać, że jego wynik z eliminacji (26,82 s) dał mu miejsce w TOP15

FOT. KAMCIOGRAPH

↑ Jan Kozakiewicz podczas mistrzostw Polski w Lublinie

wszechczasów na 50 m stylem klasycznym na świecie i TOP9 w Europie. Tym samym Janek został pierwszym Polakiem, który na tym dystansie przekroczył barierę 27 s. Pozostaje jedynie żałować, że nie jest to konkurencja olimpijska... Nasz zawodnik – poza startami indywidualnymi (na dwukrotnie dłuższym dystansie uplasował się na 21. miejscu) – był bardzo mocnym ogniwem sztafety mieszanej na 4×100 m stylem zmiennym. Sztafeta mieszana (oprócz Janka popłynęli w niej Alicja Tchórz, Jakub Majerski i Kornelia Fiedkiewicz) ostatecznie znalazła się na 7. miejscu. W sztafecie męskiej nasz sportowiec (wraz z Jakubem Kraską, Jakubem Majerskim oraz Kacprem Stokowskim) po raz drugi na tych zawodach „otarł się” o podium, ostatecznie zajmując 4. miejsce w finale. Warto przy tym wspomnieć, że obie sztafety z udziałem Janka poprawiły na tych zawodach rekord Polski.

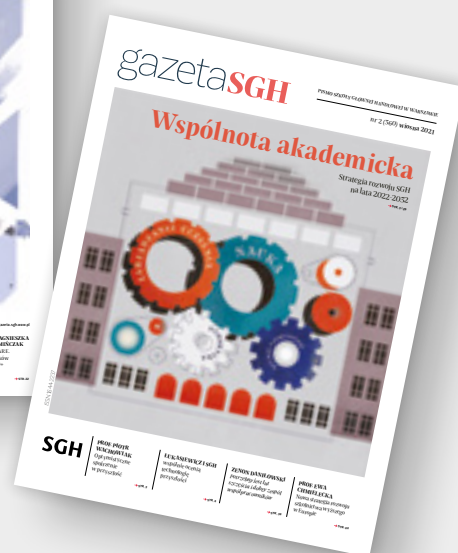
To jednak nie koniec dobrych informacji – 2 czerwca 2021 r. został oficjalnie ogłoszony skład reprezentacji Polski na Tokio, gdzie wśród zawodników dwukrotnie widnieje nazwisko Kozakiewicz – Janek uzyskał bowiem kwalifikację zarówno w sztafecie jak i indywidualnie na 100 m stylem klasycznym.

Janekowi gratulujemy i trzymamy kciuki za kolejne sukcesy, również w Tokio! 🇵🇱

MAGDALENA BRYK, członek zarządu AZS SGH

Gazeta SGH

dostępna online

gazeta.sgh.waw.pl

**PISMO SZKOŁY
GŁÓWNEJ
HANDLOWEJ
W WARSZAWIE**

POBIERZ PDF: gazeta.sgh.waw.pl

CZYTAJ ONLINE: www.issuu.com/GazetaSGH

NAPISZ DO NAS: gazeta@sgh.waw.pl

Szczypiornistki z historycznym srebrem!

 MAGDALENA BRYK

ny zespół UW (czwartą drużynę Akademickich Mistrzostw Polski z ubiegłego sezonu). Później pozostało jedynie cierpliwie czekać na „odmrożenie” sportu i powrót do rywalizacji. „Głód” gry i silna motywacja zdecydowanie były motorem napędowym naszej drużyny, dziewczyny bowiem w całych rozgrywkach przegrały tylko jeden mecz – rewanżowy ze wspomnianym zespołem Uniwersytetu Warszawskiego, co finalnie zapewniło im srebrne medale i tytuł Akademickich Wicemistrzyń Warszawy i Mazowsza. Sukces cieszy, tym bardziej że sekcja piłki ręcznej kobiet jest jedną z najmłodszych w naszej Alma Mater, a pandemia utrudniła przeprowadzenie regularnego naboru (reprezentacja SGH większość spotkań rozegrała w skromnym, 7-osobowym składzie) oraz praktycznie uniemożliwiła wspólne treningi.

Gratulujemy całej sekcji oraz trenerowi Łukaszowi Wolskiemu i trzymamy kciuki za kolejne sukcesy!

MAGDALENA BRYK, członek zarządu AZS SGH

Akademicki Związek Sportowy
Klub Uczelniany
Szkół Główniej Handlowej
w Warszawie.

 azssgh
 azs_sgh

Pandemia, brak treningów, „wąska ławka” – wszystko to nie przeszkodziło naszym szczypiornistkom po raz pierwszy stanąć na podium Akademickich Mistrzostw Warszawy i Mazowsza, podczas których w końcowej klasyfikacji musiały uznać wyższość jedynie reprezentantek Uniwersytetu Warszawskiego.

Po przerwie związanej z obostrzeniami pandemicznymi wznowiono rozgrywki sportowe, w tym akademickie, na które bardzo czekał każdy członek AZS-u. Szczypiornistki ostatni raz miały okazję zmierzyć się ze studentkami innych uczelni w grudniu. Wtedy też postawili pierwszy ważny krok w kierunku zdobycia medalu – pokonały w rzutach karnych bardzo moc-

FOT. ARCHIWUM WŁASNE LUKASZA WOLSKIEGO (TRENERA) (3)

Do trzech razy sztuka!

 MAGDALENA BRYK

Aleksandra Peplowska od kilku lat udowadnia, że kobiety to nie jest słaba pleć – po zdobyciu dwóch srebrnych medali i tytułów wicemistrzowskich w końcu dopięła swego i została mistrzynią Polski AZS w podnoszeniu ciężarów!

Reprezentantka SGH zdążyła nas już przyzwyczaić do wysokich lokat – odkąd startuje w tych zawodach (od 2019 r.), jeszcze nie zdarzyło się jej wrócić bez medalu. Mimo dwóch srebrnych medali zdobytych w ubiegłych latach Ola odczuwała jednak lekki niedosyt, bo – jak mawia się w sporcie – „drugi to pierwszy przegrany”. Nasza ambitna zawodniczka postanowiła więc powalczyć o najwyższą lokatę. W napiętym grafiku tej pracującej studentki, udzielającej się przy tym m.in. w Parlamencie Studentów Rzeczypospolitej Polskiej, oznaczało to poranne treningi, aby pogodzić wszystkie pozostałe obowiązki ze sportem. Wstawanie wczesnym rankiem jednak opłacało się – Ola z wynikami, odpowiednio, 65 kg w rwa-

niu oraz 77 kg w podrzucie w końcu sięgnęła po upragnione złoto w kategorii do 64 kg!

Jak sama mówi: „Naprawdę spełniło się moje małe marzenie – bardzo chciałam zostać akademicką mistrzynią Polski, a do tej pory po prostu zawody odbywały się w trakcie mojego wstępnego etapu przygotowań do szczytu formy i nigdy nie mogłam priorytetowo się do nich przygotować – teraz, co prawda, rankami, ale udało się!”.

Gratulujemy i mamy wielką nadzieję, że w tym sezonie Ola Peplowska nie powiedziała jeszcze ostatniego słowa! 🏆

MAGDALENA BRYK, członek zarządu AZS SGH

FOT. ARCHIWUM WŁASNE ZAWODNICZY (3)

Świat zmienia się w zawrotnym tempie...

Z MARCINEM TCHÓRZEWSKIM,
ZAŁOŻYCIELEM I CEO SZKOŁY IT CODERS
LAB, ABSOLWENTEM SGH NOMINOWANYM
DO NAGRODY ABSOLWENCKIEJ „LIDERZY
SGH”, ROZMAWIAJĄ ANDŻELIKA KUŹNAR
I PAWEŁ KASPROWICZ

Firma Coders Lab jest uznawana za pierwszą szkołę IT w Polsce. Jak wyglądała droga do sukcesu? Skąd pomysł?

Pomysł na założenie szkoły programowania wziął się w głównej mierze z potrzeby rynkowej. Kiedy porzuciłem karierę w korporacji i próbowałem wdrożyć kilka projektów z branży IT, spotkałem się z brakiem uzdolnionych specjalistów, którzy pomogliby zrealizować moje pomysły. Z tym samym, powszechnym problemem borykało się wówczas środowisko startupowe. Wówczas z moim bratem – Jackiem Tchórzewskim, absolwentem informatyki na Politechnice Warszawskiej – postanowiliśmy spróbować wypełnić tę niszę rynkową, tworząc pierwszy polski bootcamp programistyczny, który wyszkoli nowe pokolenie deweloperów (nazwa *bootcamp* to angielskie określenie obozu bardzo szybkiego przeszkolenia cywilów na żołnierzy w przypadku wybuchu

wojny). Pozwoliło to też połączyć obie nasze pasje – edukację i IT. Dzięki temu mogliśmy budować nowoczesną i efektywną edukację na własnych warunkach.

Początkowo największą trudnością było wprowadzenie tej innowacyjnej, bardzo intensywnej i nastawionej na praktykę formy nauki oraz przekonanie wszystkich, że to działa. Spotykaliśmy się ze sceptycyzmem ze strony zarówno kursantów, wykładowców, jak i potencjalnych pracodawców naszych absolwentów. Jednak po kolejnych zrealizowanych kursach biznes praktycznie co kwartał rozwijał się w zawrotnym tempie. Po 1,5 roku działalności i gwałtownym wzroście kolejnym wyzwaniem było przeprowadzenie procesu ewolucji z mikro- do średniej wielkości firmy. W roku 2018 rozszerzyliśmy swoją działalność i do oferty wprowadziliśmy kursy testerskie, UX-owe oraz z zakresu analityki danych. Tym samym szkoła programowania ewoluowała w szkołę IT. Krokiem milowym było też pozyskanie inwestora – Pracuj.pl, z którym rozwijamy rynek edukacji zawodowej w Polsce. Silna pozycja lidera na polskim rynku pozwoliła nam również wyjść poza granice kraju i rozpocząć działalność franczyzową w Rumunii, Indonezji, Hiszpanii i Austrii.

Relacje rodzinne były tu zapewne niezwykle ważne, ale i uzupełniające się kompetencje z pewnością też stanowiły solidną podstawę sukcesu. Jak współpraca studentów i absolwentów SGH z kolegami z innych uczelni może im pomóc w rozwinięciu „biznesowych skrzydeł”?

Myślę, że współpraca osób z różnymi kompetencjami jest kluczowa dla wszystkich firm. Każdy inwestor patrzy na to, czy zespół jest kompletny, czyli czy founderzy posiadają kluczowe dla tego pomysłu, branży lub typu przedsiębiorstwa umiejętności – prawie zawsze są to marketing/sprzedaż, IT oraz wiedza specjalistyczna dla danej działalności. Wiem, że studenci SGH od dawna już łączą siły ze studentami Politechniki Warszawskiej przy licznych projektach startupowych, ale warto też pamiętać o innych uczelniach – zarówno ich studentach, jak i kadrze akademickiej.

STOWARZYSZENIE ABSOLWENTÓW
SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE

„ (...) umiejętności i wiedza, jakie można zdobyć w SGH, są w firmach IT rzadziej spotykane (a przez to cenniejsze) niż w wielkich korporacjach FMCG czy finansowych, gdzie duża część osób ma wykształcenie ekonomiczne.

kiej, która niejednokrotnie angażuje się w rozwój przedsięwzięć swoich podopiecznych.

Świetną inicjatywą jest MedBiz Innovations Program, dla którego ostatnio miałem przyjemność prowadzić prelekcję. Inicjatywa ta łączy studentów z różnych uczelni z kierunków technologicznych, biznesowych i medycznych, a jej celem jest wspieranie procesu rozwoju innowacyjnych pomysłów na biznes.

Biznes, edukacja i technologia. Gdyby istniała moneta o trzech stronach i był nią Coders Lab, tak właśnie by one wyglądały. Jakie perspektywy polski sektor technologiczny rysuje przed absolwentami SGH? Jak mogą się oni przygotować, by sprostać wyzwaniom przyszłości?

Ogromne. W latach 90. ubiegłego wieku rosły firmy z sektora FMCG, początek XXI w. uchodził za rozwój branży finansowej i ubezpieczeniowej, a kolejna dekada to IT i w najbliższych latach nic nie wskazuje, by miało być inaczej. Jeśli rośnie cała branża, to tym samym rozwijają się firmy w niej działające, a co za tym idzie – łatwiej zrobić szybką karierę. Sektor IT potrzebuje pracowników o wszystkich kompetencjach – marketing, zarządzanie, finanse. Myślę, że umiejętności i wiedza, jakie można zdobyć w SGH, są w firmach IT rzadziej spotykane (a przez to cenniejsze) niż w wielkich korporacjach FMCG czy finansowych, gdzie duża część osób ma wykształcenie ekonomiczne.

W Coders Lab staramy się na bieżąco odpowiadać na potrzeby rynku pracy oraz aktualne trendy, dlatego też uruchomiliśmy kurs Python Analityk Danych. Jest on dedykowany osobom znającym podstawy analityki, a więc nie jest to kurs „od zera do bohatera”, jak w przypadku innych naszych kursów. Absolwenci dzięki opano-

Marcin Tchórzewski – założyciel i CEO szkoły IT Coders Lab, który widząc rozdźwięk między potrzebami rynku pracy a możliwościami krajowego systemu edukacji, założył z bratem Jackiem Tchórzewskim (programistą, absolwentem informatyki na Politechnice Warszawskiej) pierwszą polską szkołę programowania (do końca 2020 r. wykształciła ponad 6500 programistów, testerów, analityków danych i UX designerów oraz połączyła ich z firmami poszukującymi talentów IT).

Twórca Fundacji „MożeszTy”, dającej wychowankom domów dziecka oraz młodym dorosłym znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej możliwość rozpoczęcia dobrze płatnej kariery w IT.

Inwestor, który z powodzeniem realizuje plany rozwijania przedsiębiorstw, dzieląc się swoją wiedzą i doświadczeniem. Nagrodzony tytułem „Debiutant Roku” w konkursie Business Angel of the Year 2020.

Absolwent i doktorant Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz ekspert Polskiego Funduszu Rozwoju. Za skuteczne łącznie misji edukacyjnej z celami biznesowymi uhonorowany nagrodą Aulery.

waniu języka programowania Python będą mogli biele analizować duże zbiory danych, z którymi nie da się pracować w Excelu. Ukończenie kursu daje mocne podstawy budowania kariery w zakresie Big Data, co jest bardzo przyszłościowe.

Świat zmienia się w zawrotnym tempie, pojawiają się nowe możliwości, a dotychczas znane nam standardy odchodzą w niepamięć. Aby sprostać wyzwaniom przyszłości, trzeba umieć logicznie myśleć, uczyć się nowych kompetencji i być elastycznym.

Nieco sztampowe pytanie: czy programowanie jest dla każdego? Co tak naprawdę oznacza wejście w świat IT i czy sprowadza się jedynie do nauki programowania? Ile jest prawdy w historiach

w rodzaju „rzuciłem nudne korpo i zostałem programistą”?

Tak jak to jest z każdą umiejętnością – każdy może się nauczyć programowania, ale nie każdy powinien pracować w tym zawodzie. Po pierwsze i najważniejsze, trzeba naprawdę lubić pracę z komputerem. W zależności od obranej ścieżki dewelopera, czy to będzie front-end, czy back-end, pomocne jest posiadanie danych cech osobowości i predyspozycji, dzięki którym lepiej można się odnaleźć w danej roli. Deweloper odpowiadający za wierzchnią warstwę danej strony/aplikacji (*front-end*) powinien mieć rozwinięty zmysł estetyczny i częściej będzie pracował z klientem/grafikiem. Z kolei back-endowiec w swojej pracy głównie polega na logicznym myśleniu i rozwiązywaniu skomplikowanych problemów. Poza przyswojeniem programowania w danym języku konieczne jest bycie na bieżąco z powstającymi technologiami i aktualnie panującymi trendami. Branża IT dynamicznie się zmienia i ciągle uczenie się oraz uzupełnianie swoich kompetencji są niezbędne, aby pozostać konkurencyjnym.

W Coders Lab, od początku powstania, wyszkoliliśmy ponad 6500 absolwentów w różnych technologiach. Przychodzą do nas m.in. osoby, dla których wejście do świata IT jest szansą na przebranzowienie się i zmianę pracy. Wśród naszych absolwentów można znaleźć przedstawicieli wszystkich zawodów – od wspomnianych pracowników korpo po żołnierzy, pracowników gastronomii, sektora handlowego i usługowego, których do zmiany motywują chęć stabilizacji i wyższe wynagrodzenie.

Aby samemu przekonać się o skuteczności kursów, można wejść na LinkedIn i prześledzić historie zawodowe ludzi, którzy podali się jako

nasz absolwenci – w tym momencie jest to ponad 2700 osób, w większości aktywnych zawodowo w branży IT.

Jakie nowe perspektywy i możliwości dla Coders Lab otworzyła pandemia? Czy coś zmieniła w modelu działania firmy? Jeśli tak, to czy wprowadzone zmiany zostaną na stałe, czy po zakończeniu pandemii wróćcie do poprzedniego sposobu działania?

Jeszcze przed pandemią byliśmy jedynym bootcampem programistycznym, gdzie można było odbyć kursy zarówno stacjonarnie w naszych salach wykładowych, jak również online. Aby móc to sprawnie przeprowadzić, stworzyliśmy Wirtualną Klasę, która w pełni pozwala na realizowanie programu przy zachowaniu tej samej jakości nauczania.

Przy okazji pierwszego lockdownu, gdy inne szkoły programistyczne musiały zawiesić zajęcia, w bardzo krótkim czasie – zaledwie w ciągu 48 godzin – mogliśmy przenieść wszystkie grupy stacjonarne do sieci. Pozwoliły nam na to nasze wcześniejsze doświadczenie, w pełni działająca Wirtualna Klasa oraz przeszkolona kadra dydaktyczna.

Obecnie część naszych grup wraca do sal wykładowych, ale dużo popularniejsze stały się kursy zdalne, tak więc kontynuujemy hybrydowy model działania.

Jak na przestrzeni lat zmieniły się sposoby nauczania stosowane w firmie? Czy z tego można wyciągnąć jakieś wnioski, które mogłyby być przydatne w kształceniu akademickim, np. w SGH?

Przez 8 lat zrobiliśmy olbrzymi postęp. Początkowo organizacja kursów opierała się na udostępnianiu materiałów do nauki poprzez e-maila. Wraz z rozwojem firmy stworzyliśmy dedykowany LMS (*Learning Management System*), w którym każdy student ma dostęp do ciągle aktualizowanych prezentacji, artykułów i zadań. Na potrzeby organizacji kursu zdalnego platforma e-learningowa została uzupełniona o wspomniany już model Wirtualnej Klasy. Swoje kursy opieramy więc na usystematyzowaniu nauki i przekazywaniu wiedzy, tak by odbywały się one w najwygodniejszy dla kursanta sposób. Program kursów opiera się na praktycznym nauczaniu przez wykładowców, którzy aktywnie pracują w branży i tego życzyłbym każdej uczelni.

DR HAB. ANDŻELIKA KUŹNAR, prof. SGH, prezes Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów SGH

PAWEŁ KASPROWICZ, członek Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów SGH

Coders Lab to pierwsza w Polsce szkoła IT, która powstała jako bootcamp programistyczny w 2013 r. Firma rozpoczynała jako startup, stworzony przez braci Marcina Tchórzewskiego i Jacka Tchórzewskiego. Dziś jest dynamicznie rozwijającym się przedsiębiorstwem z pięcioma oddziałami regionalnymi w Polsce – w Warszawie, Krakowie, we Wrocławiu, w Poznaniu i Katowicach. W kursach Coders Lab biorą udział także osoby zza granicy – z Rumunii, Indonezji, Hiszpanii oraz Austrii, gdzie spółka działa poprzez partnerów franczyzowych. W roku 2018 firma otrzymała prestiżową nagrodę dla start-upów podczas jubileuszowej, 10. edycji konkursu Aulery. Szkoła posiada w swojej ofercie kursy z zakresu programowania front-end i back-end, testowania manualnego i automatyzującego oraz analityki danych – w tym m.in. kursy programowania w językach JavaScript, Python, PHP, .Net czy Node.js. Kursy są przeznaczone zarówno dla osób początkujących, pragnących rozpocząć karierę w IT, jak i programistów posiadających już doświadczenie w branży, myślących o rozwinięciu swoich umiejętności. Współpracując z portalem Pracuj.pl, Coders Lab pomaga absolwentom w poszukiwaniu pracy i ułatwia nawiązanie kontaktu z przyszłymi pracodawcami.

Technologia zawsze w parze z wiedzą!

SAMSUNG

 KRZYSZTOF KOZŁOWSKI, TOMASZ CHOMICKI, MAGDALENA OLBORSKA

WARSZTATY SAMSUNG DLA STUDENTÓW SGH

Samsung rozwija współpracę ze Szkołą Główną Handlową w Warszawie. Po serii corocznych warsztatów, przybliżających tematykę zarządzania w firmie technologicznej, przyszła kolej na nowe działania. Grupa studentów studiów licencjackich zakończyła właśnie pilotażowy kurs „Strategiczna komunikacja biznesowa”.

W ramach 30-godzinnego cyklu odbyły się warsztaty online, skupione wokół trzech bloków tematycznych.

1. Biznes: zajęcia na temat rozwoju partnerstw biznesowych, współpracy z sektorem zarówno publicznym, jak i prywatnym.
2. Odpowiedzialność społeczna: zajęcia na temat odpowiedzialności przedsiębiorstw za zrównoważony rozwój w rzeczywistości postpandemicznej oraz omówienie przykładów programów CSR realizowanych przez firmę Samsung.
3. Polityka publiczna i komunikacja: zajęcia na temat trendów w zarządzaniu kryzysami i skutecznych narzędzi komunikacji *public affairs*.

Zadaniem studentów było przygotowanie po jednym projekcie dla każdego z trzech powyższych obszarów. W efekcie powstały tak kreatywne pomysły, jak: bezpłatna platforma i program mentoringowy poprawiające kompetencje cyfrowe, start-up zajmujący się recyklingiem w branży fotowoltaiki oraz plan komunikacji kryzysowej w firmie produkującej żywność dla dzieci.

– W czasie zajęć przybliżyliśmy studentom zasady współpracy z sektorami publicznym i komercyjnym, wykorzystując przykłady obowiązujących w Polsce przepisów i dobrych praktyk. Podjęliśmy też nietławy temat budowania partnerstw biznesowych, które tworzymy w kraju i za granicą. Spotkania z osobami, które na co dzień pracują z klientami i rozwiązują prawdziwe problemy, są przykładem nowoczesnego, praktycznego sposobu dzielenia się wiedzą, które (mam nadzieję) zapadnie w pamięci studentów – powiedział Tomasz Chomicki, dyrektor ds. rozwoju biznesu w Samsung Electronics Polska.

– Takie projekty są doskonałą formułą, łączącą akademickie mury wypełnione niezwykle ważną wiedzą z praktycznym doświadczeniem eksperckim. Dla nas to świetna okazja do znalezienia synergii pomiędzy tym, co praktyczne, a tym, co teoretyczne. Przekazując studentom wiedzę wynikłą z naszego doświadczenia, sami zyskaliśmy bardzo wiele, gdy mogliśmy wymieniać poglądy i rozmawiać o percepcji komunikacji w biznesie z młodymi ludźmi, którzy, być może, niebawem ruszą na podbój świata PR i CSR – podkreślił Michał Leksiński, partner w agencji CEC Group.

– Czas pandemii pokazał, jak wielkie znaczenie ma odpowiedzialność społeczna biznesu. Takiego podejścia nie brakło też w projekcie studentów, którzy (z myślą o cyfrowym wykluczeniu, kompetencjach przyszłości oraz e-zdrowiu) mieli pomysł na program wspierający obecność w cyfrowym świecie bez względu na wiek użytkownika. Empatia i wrażliwość na potrzeby innych to kompetencje przyszłości, bez których coraz trudniej będzie prowadzić biznes – powiedziała Magdalena Olborska, CSR Manager w Samsung Electronics Polska.

– To, co widzimy, zależy od tego, na co patrzymy i co nauczylimy się dostrzegać. Im więcej perspektyw jesteśmy w stanie agregować, tym obraz przed naszymi oczami staje się kompletniejszy. Bardzo się cieszę, że Szkoła Główna Handlowa jest miejscem, w którym zarówno studenci mogą łączyć doświadczenia akademickie z praktykami międzynarodowego biznesu, jak i właśnie ci praktycy mogą i chcą się swoimi doświadczeniami dzielić – podsumował Krzysztof Kozłowski, prorektor ds. dydaktyki i studentów SGH.

Choć biznes i uczelnia wyższa reprezentują dwa różne światy, to udało się je połączyć, godząc potrzeby firm z tokiem kształcenia studentów. Samsung i Szkoła Główna Handlowa w Warszawie postawili na wiedzę praktyków. Wśród zaproszonych gości znaleźli się eksperci z podmiotów współpracujących na co dzień z Samsung: Asseco, Vulcan, HugaTECH oraz Stowarzyszenie Cyfrowy Dialog.

Kurs został zrealizowany w ramach partnerstwa Samsung z SGH. Firma dołączyła do Klubu Partnerów SGH w 2018 r. Od tego czasu wdrożono wspólnie sześć projektów, w tym z udziałem ekspertów Samsung R&D Institute. Jedno z takich przedsięwzięć zakładało stworzenie produktu bądź usługi przyszłości z wykorzystaniem nowej technologii i uwzględnieniem celów zrównoważonego rozwoju ONZ. Przy użyciu wyobraźni uczestnicy przenieśli się do przyszłości, w której pracowali nad innowacyjnymi rozwiązaniami, ćwicząc otwartość na inne punkty widzenia oraz umiejętność współpracy w zespole. Studenci wspierani przez wolontariuszy Samsung, pracowali w interdyscyplinarnych grupach, korzystając z metody *design thinking* i modelu Canvas.

DR HAB. KRZYSZTOF KOZŁOWSKI, prof. SGH, prorektor ds. dydaktyki i studentów; **TOMASZ CHOMICKI**, dyrektor ds. rozwoju biznesu Samsung Electronics Polska; **MAGDALENA OLBORSKA**, CSR Manager, Samsung Electronics

Historia (nie)jednego mentora i mentee

 JUSTYNA KOZERA

O PROGRAMIE MENTORINGOWYM SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE

Kacper jest młodym, zdolnym chłopakiem, który przyszedł na studia magisterskie do SGH, by zyskać wysokiej jakości wiedzę i rozpocząć karierę w warszawskim świecie finansów. Wybór padł na kierunek Finanse i Rachunkowość. Rozpoczął naukę i staż, ale okazało się, że to branża nie dla niego.

W międzyczasie dołączył do Programu Mentoringowego z pewnymi wątpliwościami, czy współpraca z mentorem może mu pomóc. Efekt współpracy z Piotrem, wiceprezesem wiodącej europejskiej digitalowej platformy motoryzacyjnej, przeszedł jego najśmielsze oczekiwania. Na skutek dyskusji, wspólnej analizy celów, mocnych i słabych stron oraz, oczywiście, wątpliwości, czerpiąc przy tym z doświadczeń i wiedzy, którymi podzielił się mentor, Kacper podjął decyzję o zmianie kierunku swojej kariery o 180 stopni. Po skończonym licencjacie z finansów i dwóch stażach w bankach zrezygnował z pracy w branży finansowej. Przeszedł na e-biznes i rozpoczął pracę w branży IT, w szybko rozwijającej się firmie zajmującej się wdrażaniem systemów chmurowych.

Kacper zanim poznał swojego mentora, nie wiedział, w którym kierunku powinien się rozwijać. Dzięki udziałowi w programie odkrył, że satysfakcję w pracy dają mu współpraca z ludźmi, *business development* oraz kontakt z nowymi technologiami.

Piotr do programu przystępował z pytaniem, czy warto inwestować swój prywatny czas, by być mentorem dla studentów. O zdecydowanie pozytywnej odpowiedzi przesądziły korzyści,

SGH

IV edycja Programu Mentoringowego SGH

(grudzień 2020 r. – czerwiec 2021 r.) to:

- formuła online;
- 73 pary mentor-mentee;
- „Spotkania mentorów (i mentees) przy kawie i herbacie”;
- warsztaty startowe i szkolenia rozwojowe;
- sesja interwizyjno-superwizyjna dla mentorów;
- cykliczne spotkania w podgrupach mentorów.

które zyskał. Znalazły się wśród nich możliwości: uzyskania bezpośredniej informacji zwrotnej od przedstawiciela młodszego pokolenia, usłyszenia, jak wygląda świat z perspektywy dwudziestokulatka, nawiązania kontaktów z innymi absolwentami, wsparcia w rozwoju przez innych mentorów i organizatorów.

Historii takich jak ta dotycząca mentoringowej współpracy Piotra i Kacpra jest tyle, ile mentorskich par. Z niektórych procesów wynikały zmiany obranych ścieżek, w innych przeciwnie – mentee upewnił się w dokonanym wyborze i eksplorował możliwości rozwoju w konkretnej branży. W jeszcze innych procesy zostały przerwane, ale nie były bezowocne – niektórzy mentee kontaktują się ze swoim mentorem po dłuższym czasie, by podziękować za to, co mówił, a czego sens zrozumieli nieco później.

Zakończona 9 czerwca IV edycja Programu Mentoringowego SGH nie była zwyczajna, bo po raz pierwszy odbywała się w całości online. Uczestniczyły w niej 73 pary mentorskie. Taką inicjatywą niesie ze sobą wyzwania organizacyjne, technologiczne, prawne. Udało się nam na nie odpowiedzieć, choć może nie zawsze idealnie.

Stosunkowo łatwe było zapewnienie wsparcia w postaci warsztatów i szkoleń – warsztaty wprowadzające do roli mentora i mentee, szkolenia z narzędzi mentoringowych, szkolenie ze storytellingu w mentoringu. Największym wyzwaniem było jednak budowanie relacji online – zarówno w wymiarze indywidualnym, tj. pomiędzy konkretnym mentorem a mentee, jak też w wymiarze grupowym, a więc pomiędzy mentorami oraz mentorami a mentees. Jednym z ważnych celów przyświecających programowi (poza wspieraniem studentów przez absolwentów) jest bowiem także integrowanie absolwentów oraz absolwentów ze studentami.

Prototypowaliśmy i sprawdzaliśmy różne rozwiązania, rozpoczynając od stworzenia podgrupy mentorskich facylitowanych przez tych mentorów, którzy mają już kilkuletnie doświadczenie we współpracy z SGH przy mentoringu. Podgrupy dawały opcję spotkania się w mniejszym gronie, poddawania oglądowi realizowanych procesów mentoringowych, zbierania informacji zwrotnych i czerpania z doświadczeń innych, udzielały też wsparcia i stanowiły bezpieczną przestrzeń do poznawania się mentorów między sobą. Szczególną wdzięczność wyrażam ich opiekunom – Piotrowi Baranowiczowi, Halinie Brdulak, Agnieszce Ejsmont, Januszowi Górskiemu, Agnieszce Kuźmie-Filipek, Przemysławowi Lorancowi, Piotrowi Mecheckiemu, Marii Mickiewicz. Bez nich to po prostu by się nie udało.

Tworzyliśmy okazje do spotkań w szerszym gronie dla wszystkich zainteresowanych. Mając świadomość ogromnego zmęczenia i przesytu spotkaniami online, stworzyliśmy przestrzeń otwartą, do której można było dołączyć bez wcześniejszego uprzedzenia. Na „Spotkania przy kawie i herbacie”, odbywające się mniej więcej raz na miesiąc, zapraszaliśmy mentorów, a na wybrane – zarówno mentorów, jak i mentees.

Okoliczności zewnętrzne okazały się dla nas sprzyjające i po kilku miesiącach widzenia się tylko w okienkach Teams mogliśmy się spotkać na żywo, na zakończenie edycji. Hybrydowa formuła dała szansę i możliwość uczestnictwa w wydarzeniu również tym, którzy z różnych względów nie mogli się pojawić na kampusie SGH. Ci, którzy byli, nie kryli radości, mogąc zobaczyć się twarzą w twarz z drugą osobą ze swojej mentorskiej pary (czasem po raz pierwszy, od kiedy się poznali) i z innymi uczestnikami programu. My, organizatorzy, cieszyliśmy się razem z nimi. To wielka radość móc nie tylko wspierać i być świadkiem, ale i doświadczać korzyści płynących z Programu Mentoringowego – rozwija on bowiem zarówno mentorów i mentees, jak też nas samych. To prawdziwe „drzewo (mentoringowe) obfitości”.

JUSTYNA KOZERA, dyrektorka Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami SGH

Biznes dla edukacji

Doskonalenie programów studiów to niewątpliwie jedno z wyzwań, z którym od lat mierzą się wszystkie uczelnie. Wizja SGH w zakresie dydaktyki wskazuje, iż uczelnia będzie kształtować przyszłych liderów życia społeczno-gospodarczego i będzie miejscem rozwoju zainteresowań utalentowanych studentów z całego świata. Jest to możliwe dzięki nowoczesnej ofercie dydaktycznej na każdym poziomie studiów i na wszystkich etapach doskonalenia zawodowego. Celem jest również wyposażenie studiujących w wartości i kompetencje, wyróżniające ich na współczesnym rynku pracy oraz umożliwiające aktywny udział w tworzeniu społeczeństwa obywatelskiego.

Współpraca nauki z biznesem to odpowiedź na potrzebę ciągłego rozwoju programu nauczania, m.in. poprzez łączenie praktycznego doświadczenia partnerów uczelni. Możliwość pokazywania studentom i studentkom SGH, jak właściwie wykorzystać zdobytą wiedzę i umiejętności (przekuć je na sukces), jest istotą funkcjonowania Klubu Partnerów SGH.

Jednym ze sposobów spełnienia wizji uczelni jest wspólne realizowanie przedmiotów i wdrażanie programów naukowych z przedstawicielami świata biznesu. Taka forma współpracy to niepowtarzalna okazja, aby studenci i studentki SGH mogli czerpać wiedzę od najlepszych specjalistów (przedstawicieli zarówno świata biznesu, jak i nauki), a partnerzy mieli realny wpływ na kształtowanie przyszłych liderów. W Szkole Głównej Handlowej w Warszawie jest to możliwe m.in. poprzez realizację wspólnych przedmiotów z wykorzystaniem autorskich sylabusów. Jest to trudny proces, ponadto czasochłonny i wymagający nieustannego zaangażowania i transformacji, jednak stanowi on jedną z lepszych dróg, aby poznać firmę: sposób jej funkcjonowania, zarządzania, zasób posiadanych talentów, a także realne wyzwania i problemy.

Dotychczas w SGH jest realizowanych dziewięć przedmiotów we współpracy z firmami z Klubu Partnerów SGH, a część z nich jest wykładana w ramach CEMS i prowadzona w języku angielskim.

PATRYCJA DUTKIEWICZ, Centrum Współpracy z Biznesem SGH

Brand Management in a Multinational Company

Strategy Development in Practice

Developing a Winning Sales and Marketing Strategy

FinTech and Commerce Start-ups

Creative Problem-Solving Process and Design Thinking

Akademia menedżerska z Santander Bank

e-Zdrowie

Modelowanie ryzyka kredytowego

Zastosowanie Business Intelligence w analizach sektora finansowego

* Przedmioty realizowane wspólnie z firmami z Klubu Partnerów SGH

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

„To my mamy teatr?”

TAK! JESTEŚMY I **RADZIMY SOBIE**
CAŁKIEM NIEŻLE!

 PAULINA BURGIEL

Członkowie teatru SGH słyszą to pytanie bardzo często. Odpowiedź zawsze brzmi: „Tak! Jesteśmy i radzimy sobie całkiem nieźle!”.

Teatr założyła w 2008 r. grupa pasjonatów – studentów Szkoły Głównej Handlowej. Wsparcie artystyczne i merytoryczne zapewnił Teatr Konsekwentny, czołowy teatr warszawskiej sceny niezależnej. Reżyserem i instruktorem został Jerzy Łazewski, aktor i wybitny specjalista w dziedzinie kultury żywego słowa.

W czasie swojej już 13-letniej działalności repertuar teatru SGH obejmował tytuły zarówno lekkie i komediowe, jak i inspirowane klasycznymi tragediami, pełne rozmachu spektakle wieloobsadowe oraz kameralne etiudy. Drzwi naszego teatru są stale otwarte dla studentów ciekawych pracy nad scenariuszem z profesjonalnym reżyserem, niebojących się sceny i poszukujących w swoim życiu trochę twórczego fermentu.

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

JAK TO JEST BYĆ AKTOREM?

Nauka tekstu sztuki ćwiczy pamięć i koncentrację, a jego interpretacja pozwala rozwijać charyzmę i środki wyrazu. Warto pamiętać, że w teatrze liczy się nie tylko efekt finalny, czyli przedstawienie. Równie ważne są próby, zrozumienie i rozwój swojej scenicznej postaci. Praca nad rolą to subtelny proces pogłębiania wrażliwości i nauka panowania nad emocjami. Odwaga, którą trzeba się wykazać na scenie, i stała współpraca z zespołem wymagają dużej empatii i emocjonalnej inteligencji. Kreatywność i umiejętność tworzenia „poza kliszami” to cechy, których nie zastąpi żaden algorytm. – Teatr SGH to nie tylko możliwość wszechstronnego rozwoju, ale przede wszystkim ludzie, którzy go tworzą. To wspaniałe miejsce do budowania wieloletnich relacji. Co

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

zadziwiające, łączy osoby z najróżniejszych środowisk, dzięki którym stajemy się życiowo bogatsi – twierdzi Agnieszka Mroczkowska, przewodnicząca Teatru Scena Główna Handlowa w roku akademickim 2019/2020. – To wyjątkowa organizacja, w której można poczuć się sobą. Jest dobrze, normalnie, mimo że członkom teatru daleko do normalności – dodaje Paulina Burgiel, obecna przewodnicząca.

DZIAŁALNOŚĆ W CZASACH ZARAZY

W dobie pandemii Teatr Scena Główna Handlowa stanął przed nie lada wyzwaniem. Ciągłe zmiany obostrzeń i zasad panujących na uczelni praktycznie uniemożliwiły planowanie wydarzeń naprzód. Pomimo kilku nieudanych prób zorganizowania spektaklu nie poddaliśmy się i zmieniliśmy nasze cele na rok akademicki 2020/2021.

Mogłoby się wydawać, że przez COVID-19 członkowie będą się widzieć rzadziej niż zwykle. Nic bardziej mylnego! Zaczęliśmy pracę nad zupełnie nowym spektaklem – „Białe noce”, który jest podzielony na cztery części (dzięki temu mogliśmy się spotykać w mniejszych, przepisowych grupach, ale za to częściej!). Jest to przedstawienie na motywach kultowego opowiadania

✦ Fragment spektaklu pt. „**Tajemnica Asterionu**” (reżyseria – Jerzy Łazewski, kostiumy i scenografia – Anna Rudzińska) zobaczą uczestnicy tegorocznego Święta SGH

✦ „**Białe noce**” to najnowszy spektakl Teatru Scena Główna Handlowa, inspirowany opowiadaniem Fiodora Dostojewskiego. Reżyseria i scenografia – Jerzy Łazewski, asystent reżysera – Maja Kaczyńska, muzyka – Przemysław Bawół, kostiumy – Agnieszka Jelonekiewicz, produkcja – Paulina Burgiel

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

Teatr Scena Główna Handlowa

założyła w 2008 r. grupa pasjonatów – studentów SGH. Wsparcie artystyczne i merytoryczne zapewnił Teatr Konsekwentny, a reżyserem i instruktorem został Jerzy Łazewski, aktor i wybitny specjalista w dziedzinie kultury żywego słowa.

Fiodora Dostojewskiego, z ponadczasową historią. Studium charakterów dwojga młodych ludzi, spotykających się przez cztery noce na petersburskich bulwarach, stanowi zaskakująco trafne odbicie współczesności. Na pierwszy rzut oka wydaje się stereotypową historią miłosną, jednak daleko jej do banału. Z każdą minutą ujawnia coraz więcej detali i złożoności historii obojga bohaterów.

Ponadto, postanowiliśmy przerobić już doceniony przez widownię spektakl „Tajemnica Asterionu” na słuchowisko (było to nowe wyzwanie zarówno dla aktorów, jak i reżysera, ale z radością możemy oznajmić, że niedługo – z pomocą studia Polskiego Radia – zostanie ono nagrane i udostępnione dla szerokiego grona fanów Teatru Scena Główna Handlowa!). Jest to opowieść o brutalnym morderstwie starej panny Waters, które daje początek pozornie tylko nieskomplikowanemu śledztwu. Alibi oskarżonego okazuje się nieprzekonujące, w zeznaniach świadków łatwo dostrzec luki. Kłamstwa nawarstwiają się, motywy zbrodni mnożą, a morderca wciąż pozostaje nieznanym. Wydaje się, że tylko wybitny prawnik, sir Howard, jest w stanie odkryć prawdę, ale nawet on będzie musiał uruchomić wszystkie swoje „małe szare komórki”, by ująć sprawcę. Tylko czym jest ten Asterion? Brytyjski humor, zabawa konwencją, barwne postaci, dowcipne dialogi, szczypta tajemniczości i nutka grozy sprawiają, że „Tajemnica Asterionu” to komedia kryminalna godna miana jednego z najlepszych klasyków tego gatunku.

I CO DALEJ?

Zmieniliśmy pandemię w okazję do poszerzenia działalności i wszyscy czujemy w kościach, że na tym nasz rozwój nie poprzestanie. Chętnych do spróbowania swoich sił na scenie zachęcamy do wzięcia udziału w październikowej rekrutacji, a wszystkich czytelników zapraszamy na spektakle Teatru Scena Główna Handlowa, o których informujemy na fanpage'u. Życie wraca do normalności, a nasza organizacja – na deski sceny, jako jeden z warszawskich teatrów! 📺

PAULINA BURGIEL, Teatr Scena Główna Handlowa

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

FOT. ARCHIWUM TEATRU SCENA GŁÓWNA HANDLOWA

↑ Grand Prix Festiwalu GAPA 2019 – najlepszy spektakl: „Tajemnica Asterionu”; najlepszy aktor: Przemysław Bawół (jako sir Howard Anderson); wyróżnienie aktorskie: Michał Męczkowski (jako James Foster); specjalne wyróżnienia jury: Ola Mroz (jako Sophie Lambert) oraz Agata Daniluk (jako Betty Rogers)

Jesteś jak superbohater o wyjątkowych mocach?
Dołącz do nas!

Sprawdź www.santander.pl/kariera/jestes-jak

Strażak

Pamięci mojego pradziadka
Antoniego Śliwińskiego
(1873–1926) – strażaka
ochotnika.

PAWEŁ TANEWSKI

BOLESŁAW CHOMICZ (1878–1959), WYKŁADOWCA NASZEJ UCZELNI ZNANY KAŻDEMU POLSKIEMU STRAŻAKOWI

Wszyscy mieszkańcy Warszawy doskonale znają Chomiczówkę, przynajmniej ze słyszenia, choć może nigdy nie byli na tym osiedlu. Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych ubiegłego wieku powstało tam olbrzymie socjalistyczne blokowisko, wzniezione z wielkiej płyty. Kiedyś, jeszcze przed I wojną światową, Chomiczówka należała do rodziny Chomiczów, zajmujących się ogrodnictwem na przedmieściach stolicy. To „kiedyś” trwało co najmniej do lat sześćdziesiątych ubiegłego stulecia. Przedsiębiorcy, Chomiczowie, mieli zapewnić byt i niezależność, co okazało się istotną wartością, zwłaszcza że jeden z nich poszedł w świat, zdobył wykształcenie, wysoką pozycję społeczną i przejawiał przy tym wielką pasję społecznikowską. I w pewnym momencie to wszystko się skończyło. Pozostał powrót do ogrodnictwa.

Bolesław Chomicz urodził się w 1878 r. w Jarosławku koło Nowogródka. Studia prawnicze odbył na znanym uniwersytecie w Kijowie. Ukończył je w 1901 r. Szybko zorientował się, że wraz z rozwojem gospodarczym ziem polskich i stopniowym wzrostem zamożności coraz większego znaczenia nabierają ubezpieczenia. Podjął pracę w Zarządzie Ubezpieczeń Wzajemnych od Ognia w Opatowie. Nie był jednak zwykłym taksatorem, nastawionym jedynie na rzetelne wykonywanie pracy i awans w instytucji finansowej. W czasie rewolucji 1905 r. za działalność polityczną trafił na dwa miesiące do carskiego więzienia. Po wyjściu na wolność podjął na krótko pracę nauczyciela w Łodzi. Zaczął też pisać do „Ekonomisty” i „Zorzy”. Opowiadał się m.in. za rozwojem sa-

morządności, która powinna się zająć m.in. walką z klęską pożarów. Pisał:

„(...) działające obecnie w Królestwie Polskim ubezpieczenia, jako kompletnie nieodpowiadające powyższym założeniom, muszą z instytucji martwej i zacofanej przekształcić się na instytucję zespoloną z krajem pod każdym względem”.

Jednocześnie Chomicz zauważył, że w ziemstwach położonych w centralnej i południowej Rosji osiągnięto bardzo pozytywne rezultaty, włączając wielu obywateli do walki z klęską pożarów m.in. poprzez rozwój lokalnych wytwórni ogniotrwałej cegły i dachówki przeznaczonej dla gospodarstw wiejskich, którą sprzedawano po kosztach produkcji.

W roku 1909 Chomicz powrócił do pracy w ubezpieczeniach. Tym razem trafił do Warszawskiego Towarzystwa Ubezpieczeń – wielkiej instytucji, która wysłała go na studia politechniczne w Akwizgranie i praktykę w Paryżu. Powróciwszy do kraju, zaangażował się w organizację ochotniczych straży pożarnych w zaborze rosyjskim. Działalność Towarzystwa Ochotniczych Straży Pożarnych nie ograniczała się tylko do walki z pożarami czy – raczej – z plagą pożarów, które wybuchały z wielką gwałtownością, a w miastach i wsiach prowadziły do zniszczenia nieraz całych ciągów ulic. Była to forma samoorganizacji Polaków, angażująca masy miejskie i wiejskie do zespołowego działania, chroniąca przy tym przed wynarodowieniem i rusyfikacją. W czasie I wojny światowej (w 1915 r.), już po ustąpieniu Rosjan z Królestwa Polskiego pod naporem ofensywy niemieckiej, Chomicz pisał bez ogródek:

↑ Rewers Medalu honorowego im. Bolesława Chomicza

FOT. NAC

„Każdy więc, choć na skromnym swym posterunku obywatelskim, niech pamięta, że jest włodarzem ojcowizny swojej, że jeśli pracę poświęca otoczeniu, to lepsze jutro dla przyszłych pokoleń zapewnia.

„Rządowi (...) rosyjskiemu zależało na uproszczeniu Królestwa Polskiego, zwłaszcza po powstaniu styczniowym, na zdruzgotaniu podstaw dobrobytu kraju, na złamaniu przejawów zbiorowej inicjatywy (...) zatruwając ją całą gangreną znieprawienia, którym ówczesne rządy były nacechowane”.

W roku 1912, z inicjatywy Bolesława Chomicza, zaczął się ukazywać „Przegląd Pożarniczy”, którego został pierwszym redaktorem naczelnym. Doprowadził także do powstania niezależnego od władz rosyjskich Związku Floriańskiego, obejmując jego prezesurę. Nazwa pochodziła

W grudniu 1912 r. Bolesław Chomicz wraz z Józefem Tuliszkowskim wydał pierwszy numer „Przeglądu Pożarniczego”. Było to czasopismo poświęcone strażom ogniowym, budownictwu ogniотrwałemu i ubezpieczeniu od ognia. Czasopismo ukazuje się do dzisiaj.

oczywiście od świętego Floriana – katolickiego patrona strażaków.

W okresie II Rzeczypospolitej, w 1921 r., Chomicz został wybrany na prezesa Głównego Związku Straży Pożarnych. W latach 1922–1924 prowadził wykłady z zakresu ubezpieczeń w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie, a wcześniej, w 1917 r., zaangażował się w zainicjowanie tego kierunku kształcenia na naszej uczelni. Niestety, po zamachu majowym został zmuszony do porzucenia pożarnictwa. Przydało się wtedy zdobyte wcześniej wykształcenie prawnicze. Chomicz rozpoczął praktykę adwokacką, ale sprawy społeczne i gospodarcze pozostawały mu wciąż bliskie. W roku 1928 zorganizował dla powiatu warszawskiego bank o nazwie Komunalna Kasa Oszczędności, któremu prezesował aż do 1939 r.

W swoich publikacjach nawoływał do systematycznego oszczędzania choćby niewielkich sum i wzmożenia w ten sposób kapitalizacji niezbędnej dla dokonania najpilniejszych inwestycji.

W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. Chomicz wziął udział w obronie stolicy, został ranny, a powróciwszy do zdrowia, zaangażował się w organizację Strażackiego Ruchu Oporu „Skala”.

Po wyzwoleniu, w nowej socjalistycznej rzeczywistości, próbował jeszcze organizować straż pożarną, ale dążenia do upolitycznienia tej formacji sprawiły, że wycofał się z działalności publicznej. Niemożliwe też okazało się, chyba również z powodów politycznych, podjęcie praktyki adwokackiej. Cóż było robić? Bolesław Chomicz powrócił na Chomiczówkę i w ostatnich latach życia zajmował się ogrodnictwem.

W roku 1996 ustanowiono Medal honorowy im. Bolesława Chomicza, nadawany przez Prezydium Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych RP. Wykonany z metalu srebrzonego i oksydowanego, o wielkości 70 milimetrów, stanowi przykład pięknej roboty medalierskiej pod względem zarówno projektu graficznego (awers z podobizną Bolesława Chomicza i rewers prezentujący oryginalną i dość skomplikowaną kompozycję symbolizującą pożarnictwo), jak i starannego wykonania. 🏆

Londyńczycy

PAWEŁ TANEWSKI

W okresie międzywojennym wyjazd do Londynu to była wielka wyprawa samolotem i statkiem, która trwała 48 godzin i drogo kosztowała. Dlatego też stosunkowo niewielu naszych uczonych miało możliwość przyjazdu do tego wielkiego miasta nad Tamizą, a w tym czasie również wielkiego portu transoceanicznego. Tym niemniej niektórzy z nich docierali do słynnej London School of Economics and Politics i innych ośrodków naukowych. Jednym z takich naukowców był inżynier Henryk Reguśki (1903–1986) – adiunkt w Instytucie Technologii SGH, wykładowca technologii w latach 1934–1939, zaznajamiający studentów z organizacją produkcji w dużych przedsiębiorstwach przemysłowych. Inżynier przebywał w Londynie w sierpniu 1935 r. Do SGH wysłał widokówkę. Na odwrocie napisał: „Dziękuję za nadesłane pieniądze. Przesyłam wszystkim najserdeczniejsze pozdrowienia”. Takie kiedyś, a nawet jeszcze do niedawna panowały zwyczaje.

Pocztówka nadana przez inżyniera przedstawia British Museum – jedną z największych i najsłynniejszych galerii świata, posiadającą nie tylko dzieła wielkich mistrzów (malarzy, rzeźbiarzy, grafików), ale także wyjątkowo cenne i unikatowe zbiory archeologiczne i etnograficzne. Rozległe Imperium Brytyjskie pozyskiwało je przez długie lata, a możliwości miało naprawdę imponujące. Przyjrzyjmy się nieco tej czarno-białej widokówce. Zaskakuje brak samochodów i turystów – 1935 r. to czas, gdy na ulicach nie było zbyt tłoczno. Na rynku oferowano stosunkowo niewiele towarów, ale za to dobrej jakości. Wyroby przemysłowe służyły nabywcom przez wiele lat. Procesem produkcji kierowali inżynierowie technolodzy, tacy jak Henryk Regulski, a nie księgowi zarządzający wartością przedsiębiorstwa, dbający przede wszystkim o szybkość obrotów i stopę

↑ Widokówka przedstawiająca British Museum, przesłana do SGH przez Henryka Regulskiego w 1935 r.

zynsku. Transportowano zatem niewiele, port w Londynie – położony w głębi łądu – obsługiwał stosunkowo małe statki wpływające do niego Tamizą, następnie towary rozwożono lub dowożono, korzystając z wozów konnych. Samochody stały się rzadkością. Na pocztówce wysłanej przez inżyniera Regulskiego nie widać również przechoźniów, ponieważ bardzo wielu Anglików nie miało żadnego interesu, by docierać do stolicy. Żyli, pracowali i wiedli względnie dostatnią i spokojną egzystencję w miastach i miasteczkach rozrzuconych po całej Anglii. Produkcja i usługi rozwijały się równomiernie, ponieważ nikt jeszcze nie wpadł na pomysł przeniesienia ich do Chin i gdzie indziej. Na pocztówce nie widać też tłumów turystów. Czasy masowej i taniej turystyki miały dopiero nadejść. Powstaje zatem pytanie, dlaczego inżynier przysłał właśnie widoczek ukazujący British Museum, skoro Londyn stanowił tylko jeden z etapów jego wielkiej podróży po Europie Zachodniej. Do tego muzeum docierało bardzo wielu uczonych ze względu nie tylko na unikalne zbiory, ale także wielką i zasobną bibliotekę, z której korzystali w tym czasie (w drugiej połowie lat trzydziestych) m.in. Tadeusz Grzebiński (1894–1973), wykładowca angielskiego w SGH w latach 1928–1939, oraz ekonomista Jan Drewnowski (1908–2000).

Tadeusz Grzebieniowski w czasie I wojny światowej służył w Legionach Polskich Józefa Piłsudskiego. W latach dwudziestych spędził sporo czasu w koloniach angielskich, chcąc lepiej poznać potoczny język angielski, a nie tylko

FOT. ARCHIWUM UNIWERSYTETU ŁÓDZKIEGO

Tadeusz Grzebieniowski

Henryk Regulski

FOT. ARCHIWUM RODZINNE

Jan Drewnowski

FOT. ARCHIWUM SGH

ten wykładany na wydziałach filologii angielskiej. Jan Drewnowski to przedstawiciel już młodszego pokolenia. Wiedzę i wyższe wykształcenie zdobył w niepodległej Polsce. Robił błyskawiczną karierę naukową. Pracował i wykładał w SGH, ale prace magisterską, doktorską i habilitacyjną napisał w bibliotece British Museum jeszcze przed wybuchem II wojny światowej.

Nadszedł sierpień 1939 r. Grzebieniowski i Drewnowski przebywali w tym czasie w Londynie na wyjeździe naukowym, ale na wieść o pakcie Ribbentrop-Mołotow zawartym 23 sierpnia i groźbie wybuchu wojny postanowili natychmiast wracać do kraju. Obaj byli ludźmi honoru, a ludzie honoru zawsze zachowują się właściwie, czyli wracają do ojczyzny, gdy jest w potrzebie, a nie lękliwie „unoszą głowy” za granicę. Już w dniu 26 sierpnia obaj dżentelmeni wylądowali na lotnisku na Okęciu. Podporucznik Tadeusz Drewnowski walczył w kampanii wrześniowej, dowodząc plutonem. Został ranny. Później dostał się do niewoli niemieckiej. Przetrwał pięć lat w oflagach (skrót od *Offizierslager*) – niemieckich obozach jenieckich przeznaczonych dla internowanych oficerów.

Tyle na razie reminiscencji historycznych. Powróćmy jednak do dzisiejszego Londynu. Nad-

→ Profesor Jan Drewnowski pracował i wykładał w SGH, ale prace magisterską, doktorską i habilitacyjną napisał w bibliotece British Museum jeszcze przed wybuchem II wojny światowej

chodzą wakacje. Pandemia zwolna przemija. Powracają możliwości wyjazdów i dłuższych pobytów zagranicznych. Najlepiej zwiedzać Londyn (nadający się do tego wprost idealnie!) jak flaneur – osoba lubiąca krążyć i kontemplować miejsce, w którym akurat się znajduje, obojętnie, czy jest to jej stałe miejsce zamieszkania, droga do pracy, czy miejsce czasowego pobytu związane: z delegacją, konferencją, ze szkoleniem, stypendium, z działalnością charytatywną, wolontariatem, wyjazdem na jakąś misję. Flaneur lubi czytać, czasem fotografować, nade wszystko chłonąć otaczającą go rzeczywistość. Wie mniej więcej, gdzie się znajduje i na co patrzy, ale nie musi być żadnym znawcą historii czy sztuki. To po prostu osoba inteligentna, wrażliwa, obdarzona zmysłem obserwacji. Wszystko ją cieszy, najprostsza czynność w życiu, choćby zwykła codzienna droga do pracy, która wcale nie musi być trasą najszybszą ani najkrótszą, ale za to pełną ciekawych rzeczy napływających takiego osobnika albo osobniczkę radością życia i odczuwania. A jak się dobierze para flaneurów, to już po prostu bajka pod każdym względem!

W Londynie jest mnóstwo miejsc znanych z setek przewodników. Kto chce je zobaczyć, łatwo do nich trafi. W tym historyczno-wakacyjnym artykule proponuję dwie trochę nietypowe trasy.

Pierwsza z nich to spacer wzdłuż Tamizy w zachodnim Londynie (w drugiej strefie metra), w okolicy mostu Hammersmith. Cicho tu, przyjemnie i kameralnie. Człowiek natychmiast zapomina, że znalazł się w wielkiej metropolii. I dobrze.

Druga trasa to przejazd linią napowietrzną londyńskiego metra Docklands Railway Line. Pociągi tej linii otwartej w 1987 r. są sterowane tylko przez komputery i nie ma w nich maszynistów. Przy odrobinie szczęścia możemy usiąść na miejscu maszynisty i cieszyć oczy widokami niedostępnymi dla innych podróżnych. Dla pewności jednak w każdym składzie jest konduktor, który w razie zaistnienia nieprzewidzianej sytuacji może nas przeprosić i zająć miejsce maszynisty. W ten sposób uratuje siebie i pozostałych pasażerów. Kiedyś pod tą linią istniały prawdziwe doki i cumowały statki. Po dokach pozostała już tylko nazwa – Dockland. W roku 1942 Niemcy dokonali wielkiego nalotu na londyński port, który po ataku już się nie podniósł ze zniszczeń. Dzisiejszy Dockland to głównie dzielnica biurowców, kanałów, napowietrznej linii metra i kładek dla pieszych. Przeciętnych turystów raczej tu niewielu, bo biurowce i kanały mają oni u siebie, w krajach, z których przybyli. My jednak nie jesteśmy przecież przeciętni. Należy zatem wsiąść na stacji Bank (znajdującej się w londyńskiej City rządzącej z tego miejsca całym światem, nawet nowojorską Wall Street) i przejechać, a raczej przelecieć nad dokami. Jak nam się coś spodoba, to wysiadamy na najbliż-

FOT. ARCHIWUM AUTORA

↑ Paweł Tanewski (autor) na moście Hammersmith podczas spaceru wzdłuż Tamizy w zachodnim Londynie

szej stacji, podchodzimy do tego miejsca, a następnie znów wsiadamy do kolejki. W ten sposób przejedziemy nad Tamizą i dotrzemy do końcowej stacji Lewisham. W Lewisham przesiadamy się do miejscowej kolejki zintegrowanej doskonale z metra, ale formalnie do niej nienależącej. Z Lewisham nasza trasa wiedzie przez Catford → Lower Sydenham → New Beckenham → Clock Ho → Elmers End → Eden Park → West Wickham → Hayes.

W Hayes wysiadamy i wędrujemy po West Wickham, gdzie w latach 1980–2000 mieszkał wspomniany już prof. Jan Drewnowski, który pracował po wojnie w SGPiS, ale ostatecznie wybrał życie na emigracji politycznej. Jego towarzyszył podróż z sierpnia 1939 r., prof. Tadeusz Grzebieniowski, w czasie okupacji działał w konspiracji, a w PRL został znanym anglistą, wykładowcą Uniwersytetu Łódzkiego, autorem wielu słowników. Nadawca kartki pocztowej, inżynier Henryk Regulski, przeżył wojnę w Warszawie, uczył chemii na tajnych kompletach, gimnazja Niemcy bowiem zamknęli, a po wojnie (w latach 1945–1949) pracował jeszcze w łódzkiej filii SGH. Ostatecznie, podobnie jak Grzebieniowski, został wykładowcą na Uniwersytecie Łódzkim i dydaktykiem zajmującym się metodologią nauczania chemii w szkołach średnich. Inżynier Regulski był przez wiele lat redaktorem naczelnym czasopisma „Chemia w Szkole”. Chemia w szkole, ale za to duch wielki u tych, którzy lubią wędrować z dala od utartych szlaków. 📖

DR PAWEŁ TANIEWSKI, starszy kustosz dyplomowany,
Biblioteka SGH

points of change

Zmiana. Kształtowana przez
technologię i ludzką kreatywność.
Chcesz być częścią zmiany?

Posłuchaj wyjątkowych spotkań z ekspertami
Accenture, którzy dzielą się swoją wiedzą
w tematach takich jak: Cybersecurity, House
of Many Technologies, Cloud, Truly Human.

**Subskrybuj podcast
Points of Change
w swojej ulubionej
aplikacji podcastowej.**

sluchaj na
Spotify

sluchaj na
Apple Podcasts

sluchaj na
YouTube

NOWOŚCI OFICYNY WYDAWNICZEJ SGH

E-konsumpcja na miarę. Technologie cyfrowe w zarządzaniu ryzykiem konsumenta

JOLANTA TUREK

— Jest to wyjątkowa na rynku publikacja, która adresuje aktualne i najważniejsze dla branży B2C wyzwania, jakimi są m.in.: digitalizacja oraz wirtualizacja procesów i kanałów sprzedaży, identyfikacja potrzeb i preferencji konsumentów na różnych płaszczyznach interakcji i w kanałach komunikacji, współrealizacja procesów z klientami, budowanie społeczności, projektowanie doświadczenia klientów i użytkowników (*user experience*). Książka ukazuje się w najlepszym możliwym momencie – w czasie przełomowym dla gospodarki, wynikającym z pandemii COVID-19 i odbudowy po jej zakończeniu. Kwarantanny i okresowe zamknięcia (*lockdown*) gospodarek stały się przyczyną wielu zakłóceń w działalności przedsiębiorstw i jednocześnie impulsem zmian w ich funkcjonowaniu w wielu obszarach. Pandemia uświadomiła przedsiębiorcom, jak ważna jest umie-

jętność utrzymywania elastyczności modelu biznesowego i zdolność do szybkiej jego modyfikacji w celu sprostania zmianom m.in. w zachowaniach zakupowych konsumentów. Przedsiębiorcy stanęli w obliczu wyzwania, w jaki sposób zapewnić klientom dostęp do swoich produktów i usług bez wychodzenia z domu. Oznacza to: silną intensyfikację działań w kanale e-commerce, doskonalenie doświadczeń klienta i użytkownika, uwalnianie innowacji, utrzymywanie wiarygodności i zaufania do marki, indywidualizację i personalizację produktów, usług i doświadczeń, a niekiedy nawet opracowywanie modelu biznesowego na nowo. Żyjemy bowiem w nowej rzeczywistości (*new normal*) gwałtownych zmian i nie ma tu możliwości prowadzenia biznesu w taki sposób jak dotychczas. W książce skoncentrowano się na zagadnieniu, które nieustannie spędza sen z powiek przedsiębiorcom – w jaki sposób identyfikować preferencje konsumentów i być w stanie zaadresować je w jak najpełniejszym stopniu, realizując jednocześnie korzyści finansowe. Książka pomaga także zrozumieć trendy i megatrendy kształtujące decyzje zakupowe konsumentów oraz przyszłość branży B2C.

Jolanta Turek

Controlling i jego zastosowanie w sektorze publicznym

MICHAŁ ZUBEK

— Zakres i tempo zmian, jakie zachodzą w organizacjach sektora publicznego i jego otoczeniu, wymuszają potrzebę ciągłego doskonalenia systemu zarządzania. Publikacja przyczyni się do upowszechnienia idei controllingu w sektorze administracji publicznej, w którym myślenie kategoriami controllingowymi znajduje się dopiero w fazie rozpoznawczej. Autor proponuje wykorzystać

w tym celu koncepcję controllingu, który w Polsce jest stosowany od 30 lat w zarządzaniu przedsiębiorstwami. Controlling pozwala na wykorzystanie analogii występujących w obu sektorach, ponieważ dysponuje metodami i narzędziami, które mogą być skutecznie wdrażane także w jednostkach sektora publicznego, jak dowodzi autor na przykładzie usług publicznych w zakresie usług oświatowych, uznając je za fundamentalne z punktu widzenia rozwoju.

Prezentowana książka *Controlling i jego zastosowanie w sektorze publicznym* to źródło wiedzy zarówno dla studentów uczelni ekonomicznych, jak i pracowników sektora publicznego, ponieważ jej problematyka jest istotna nie tylko dla teorii, ale i praktyki.

Michał Zubek

Handel towarami jednostek nieuznawanych

— **przypadek Abchazji i Osetii
Południowej**

MAGDALENA SUSKA

— „W monografii przedstawiono wyniki badania jednostek nieuznawanych w wymiarze handlu międzynarodowego. W literaturze wyróżnia się wiele różnych czynników warunkujących funkcjonowanie takich jednostek, odróżniając czynniki wewnętrzne od zewnętrznych. Do czynników wewnętrznych zalicza się poparcie ludności – mimo że w większości przypadków władztwo wewnętrzne (zarówno osobowe, jak i terytorialne) jednostek nieuznawanych nie było w pełni efektywne lub było kontestowane zewnętrznie, to odniosły one znaczny sukces w wysiłkach na rzecz budowania narodu na fundamentie tożsamości grupowej, z której wynikały te aspiracje. W dużej mierze jest to spowodowane wspólnym doświadczaniem konfliktu z państwem macierzystym (jego

instytucjami, ale też większością narodową lub dominującą grupą etniczną), od którego starają się odłączyć, czy posiadaniem wspólnego wroga zewnętrznego, utożsamianego z państwem represywnym i relatywnie homogeniczną populacją zamieszkującą na jego terenie. Ponadto jednostki nieuznawane budują i demonstrować państwowość poprzez posiadanie: flagi narodowej, armii, święta narodowego i innych atrybutów państwowości. W wytwarzaniu lub posługiwaniu się tymi symbolami przejawia się przekonanie o znaczeniu kulturowych synonimów narodu państwowego i państwa”.

Fragment Wstępu

Platformizacja korporacji transnarodowych

TERESA PAKULSKA, MAŁGORZATA
PONIATOWSKA-JAKSCH

— Przedstawiona w publikacji problematyka wpisuje się w przybierające na sile zjawisko tzw. *platform economy*. Technologie cyfrowe i przełomowe modele biznesowe radykalnie zmieniają charakter i strukturę gospodarki światowej, która w coraz większym stopniu przyjmuje postać nakładających się na siebie platform i zbudowanych wokół siebie ekosystemów. Ich pojawienie się skłoniło autorki do refleksji na temat ram teoretycznych globalnego biznesu i implikacji zjawiska platformizacji na przebieg procesu internacjonalizacji przedsiębiorstw. Książka *Platformizacja korporacji transnarodowych* jest pierwszą na polskim rynku publikacją, prezentującą w sposób kompleksowy problematykę tworzenia przez korporacje transnarodowe platform cyfrowych i budowania z ich wykorzystaniem globalnych przewag konkurencyjnych.

*Teresa Pakulska, Małgorzata
Poniatowska-Jaksch*

Rola Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w polityce wspierania innowacji małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce

EDYTA ZDUŃSKA-LESEUX

— Temat podjęty przez autorkę dotyczy aktualnego problemu, leżącego na styku trzech, bardzo istotnych z punktu widzenia gospodarki Polski i UE, zagadnień: innowacyjności małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), polityki wspierania innowacyjności oraz oceny skuteczności pomocy kierowanej z EFRR w ramach polityki spójności. Polska cechuje się niską innowacyjnością na tle innych krajów UE, co jest wynikiem m.in. niedostatecznego zaangażowania MŚP w działalność innowacyjną. Za główną przyczynę tego stanu rzeczy, tj. niskiego poziomu innowacyjności małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce, uważa się ograniczony dostęp tych podmiotów do wewnętrznych i zewnętrznych źródeł finansowych. W związku z tym poszukuje się odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób wspierać innowacyjne MŚP w Polsce, w tym z funduszy UE i poprzez inne zewnętrzne wsparcie finansowe. Podjęta przez autorkę problematyka wpisuje się zatem w nurt aktualnie prowadzonych dyskusji, dotyczących kierunków i efektywności wsparcia UE na rzecz podnoszenia innowacyjności MŚP oraz wypracowania efektywnych rozwiązań i instrumentów wspierania innowacyjności tego rodzaju przedsiębiorstw w Polsce. Tym samym niniejsza monografia i wysnute na podstawie przeprowadzonych badań konkluzje mogą być pomocne i stanowić podstawę dalszych dyskusji i analiz.

Edyta Zduńska-Leseux

Modelowanie decyzji w arkuszu kalkulacyjnym

RED. MICHAŁ JAKUBCZYK, BOGUMIŁ
KAMIŃSKI, TOMASZ SZAPIRO

— „Podręcznik jest efektem syntezy doświadczeń i wniosków autorów z dyskusji o zakresie wiedzy menedżerskiej, niezbędnej do funkcjonowania we współczesnej gospodarce. Książka powstawała przy założeniu, że jej czytelnikiem będzie osoba zainteresowana zdobyciem praktycznej umiejętności rozwiązywania problemów pojawiających się w zarządzaniu i wymagających stosowania elementów wiedzy matematycznej. Potencjalnym odbiorcą jest więc słuchacz studiów z ekonomii, nauk o zarządzaniu, administrowania biznesem, początkujący analityk decyzji zatrudniony w sektorze publicznym lub prywatnym, ale także osoba o znacznym doświadczeniu w dziedzinie zarządzania, sięgająca po nowe narzędzia w nadziei, iż pomogą one wzmocnić umiejętności analitycznego działania i wspomóc intuicję. W książce omówiono wybrane modele problemów decyzyjnych, które można spotkać w różnych obszarach funkcjonowania przedsiębiorstwa, a także narzędzia pozwalające na bardziej trafne podejmowanie decyzji: tabele i drzewa decyzyjne, teorię gier, metody optymalizacyjne i symulacyjne czy modele regresji liniowej. Prezentację samych narzędzi uzupełniono przykładami ich implementacji w programie MS Excel, umieszczonymi w plikach do pobrania z niniejszej strony”.

*Michał Jakubczyk, Bogumił Kamiński,
Tomasz Szapiro*

OPRACOWAŁA: EJ

Oferta Oficyny Wydawniczej SGH
→ www.wydawnictwo.sgh.waw.pl

Urok zapomnianych lektur...

MARCIN R. WYCZAŁKOWSKI,

ŻYCIE CZŁOWIEKA KONTROWERSYJNEGO

Historia to niebanalna. Oto Andrzej Jakubowicz trafił na książkę Marcina R. Wyczalkowskiego, wydaną piętnaście lat temu w oficynie PTE. Znalazł w niej wiele wątków ze swojego życia, bo, jak pisać w obszernej recenzji opublikowanej w „Biuletynie PTE” 2021, nr 1: „Nie ukrywam, że mam do tej książki stosunek osobisty. Autor przebywał na Wileńszczyźnie – jak ja w dzieciństwie. Pracował w Szkole Głównej Handlowej (jak ja) i stykał się ze znanymi polskimi ekonomistami, którzy byli moimi wykładowcami lub których znałem osobiście, lub z literatury. W związku z tym tekst zawiera wiele wątków z mojego życia i własnych ocen, które przytaczam w nawiązaniu do treści książki”.

Marcin R. Wyczalkowski był przed laty wykładowcą w SGH w Warszawie i Łodzi oraz wieloletnim ekspertem Międzynarodowego Funduszu Walutowego (1945–1975). Autobiograficzna książka pt. *Życie człowieka kontrowersyjnego* jest prezentacją jego długiego i barwnego życia (1910–2008) w różnych krajach, ustrojach, podczas okupacji, rewolucji, a wiedza i profesjonalizm w każdym z tych miejsc skłaniały tego naukowca do tworzenia racjonalnych i sprzyjających człowiekowi rozwiązań ekonomicznych. Często też natrafiał na trudności, z którymi walczył, ale też poddawał się. Opisuje je, charakteryzując siebie jako „człowieka kontrowersyjnego”.

✦ Cały artykuł dr. Andrzeja Jakubowicza, członka Rady Naukowej PTE, znajduje się w „Biuletynie PTE” 2021, nr 1, który jest dostępny bezpłatnie na stronie WWW.PTE.PL

Lektura autobiografii M. R. Wyczalkowskiego jest dla A. Jakubowicza w dużej mierze podróżą sentymentalną we własną przeszłość – ceni tę książkę i poleca innym ze względu na zapis dziejów epoki, „czasów burzliwych, trudnych, a dla nas ostatecznie zwycięskich”, a także współczesną problematykę: „(...) znajdujemy wiele wciąż aktualnych stwierdzeń i ocen, (...) które są żywe w ciągle niewyczerpanej dyskusji o polskiej transformacji”. Zdaniem autora recenzji jest to „raj dla ekonomistów”, bo znajdą tu analizę makroekonomicznych aspektów gospodarowania i krytykę polskiej transformacji oraz dużą porcję informacji o SGH, w tym opisy konspiracyjnego funkcjonowania naszej uczelni w czasie II wojny światowej i okresie powojennym.

Książka Marcina R. Wyczalkowskiego została ponownie wydana przez PTE, w formie audiobooku. 📖

OPRACOWAŁA: LJ

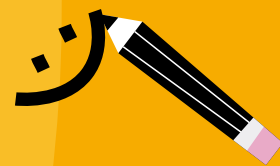
„Autor książki *Życie człowieka kontrowersyjnego* miał trudności ze zdobyciem wykształcenia. W wieku szesnastu lat był robotnikiem drogowym, a następnie pracował jako grawer. Mając osiemnaście lat, wyjechał do Warszawy, gdzie pracował jako litograf i dokształcał się na kursach. Po zrobieniu matury podjął studia w Szkole Głównej Handlowej, gdzie uzyskał stopień naukowy doktora. W SGH był asystentem, wykładowcą i zastępcą profesora. Wkrótce objął stanowisko prorektora Oddziału SGH w Łodzi. Był w swej karierze zawodowej w Polsce naczelnikiem Wydziału Ekonomicznego w NBP i redaktorem miesięcznika ekonomicznego. W roku 1946 został zatrudniony w MFW w Waszyngtonie. W książce opisuje trudności związane z pracą w instytucji międzynarodowej, w której «posadzką są śliskie». Przez długi okres jego życie nie było łatwe, ale zdobył uznanie jako dobry fachowiec i – mimo reputacji człowieka trudnego – osiągnął wysoką pozycję zawodową. Z ramienia Funduszu pracował jako długoterminowy doradca w wielu krajach. Organizował w nich banki centralne, systemy kontroli finansowej oraz rynki kapitałowe. Pracował «tak jak dla Polski». Zdobyl uznanie jako specjalista w zakresie polityki ekonomicznej i organizator instytucji realizujących politykę ekonomiczną”.

Cytowany fragment pochodzi ze strony PTE: WWW.KSIAZKIEKONOMICZNE.PL

Prosto lubię to!

So Food

ZNAJDŹ swoje ulubione DANIE

Duża porcja
dla studenta

 **DANIE
GOTOWE**
JUŻ W 3 MINUTY!

Smaki Azji
dla wykładowcy

Danie vege
dla studentki

Poznaj wszystkie smaki na:

www.facebook.com/sofoodpl
www.sofood.pl

BEZ DODATKU:

KONSERWANTÓW

BARWNIKÓW

WZMACNIACZY
SMAKU

**1 etat w DB Schenker
tworzy prawie
6 miejsc pracy
w gospodarce.**

Przeczytaj nasz Raport
Wpływu na gospodarkę
i społeczeństwo:
www.dbschenker.com/pl

